

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1377, 12 Ιούνη 2019

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

**Ενάντια στην απειλή Μητσοτάκη
και τα ξεπουλήματα Τσίπρα**

ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΜΕ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ

Μετά τις εκλογές...

**Μέχρι τη νίκη
των αγώνων!
Πώς συνεχίζουμε**

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΕΙΡΑΙΑ
Ανταρσία στο Λιμάνι

*** Συνέλευση ***
Παρασκευή 14 Ιούνη, 7μμ

2η Δημοτική Κοινότητα
Δραγάση 1Α - Πεζόδρομος έναντι πλ. Κοραή

antarsiastolimani.gr - info@antarsiastolimani.gr

Γυρίστε στις σελίδες 8, 14

**Δέκα
χρόνια
ΚΕΕΡΦΑ**

σελ. 9, 10, 11, 12

**Ενωτικές
προτάσεις
της
ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΙ.Α**

Γυρίστε
στις σελίδες
2, 3, 4, 5

**Συντρόφισσες
και σύντροφοι,**

Για χιλιάδες αγωνιστές/τριες, τον κόσμο της Αριστεράς και του εργατικού κινήματος, τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών βαζουν επί τάπητος το ερώτημα αν έχουμε τη δύναμη να συγκρουστούμε νικηφόρα με την προοπτική επιστροφής των μνημονιακών ζόμπι της ΝΔ στην κυβέρνηση και την συνέχιση και κλιμάκωση των αντεργατικών επιθέσεων που θα σηματοδοτήσει.

Είναι προφανές ότι αυτό το καθήκον δεν μπορεί να το φέρει σε πέρας ο ΣΥΡΙΖΑ, όση κούφια αντιδεξιά ρητορεία κι αν προσπαθεί να επιστρατεύσει. Με τη δεξιά πολιτική που ακολούθησε, την πολιτική υποταγής στα μνημόνια και την άρχουσα τάξη, την σύμπλευση με τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, τη

Πρόταση για Ανοιχτή επιστολή της ANΤΑΡΣΥΑ προς το ΚΚΕ, τη ΛΑΕ και όλες τις δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς

συνέχιση των ρατσιστικών επιθέσεων, έστρωσε το χαλί στη ΝΔ.

Όμως, βαθιά πεποίθησή μας είναι ότι το εργατικό κίνημα, η νεολαία, οι δυνάμεις της μαχόμενης Αριστεράς έχουν τη δύναμη να συγκρουστούν και να ανατρέψουν κάθε δεξιά αντεργατική πολιτική. Προωθώντας τη συνεργασία και οργανώνοντας την κοινή δράση μέσα στο κίνημα για την κλιμάκωση των αγώνων, για να ξηλώσουμε την κληρονομιά των μνημονίων, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, τις περικοπές, τις επιθέσεις στο συνδικαλισμό. Για να κλιμακώσουμε την πάλη ενάντια στην ακροδεξιά και τους φασίστες, ενάντια στο ρατσισμό και υπέρ των προσφύ-

γων και των μεταναστών. Για να δώσουμε μαζί τη μάχη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τις επιδιώξεις του ελληνικού κεφαλαίου σε Βαλκάνια και Ανατολική Μεσόγειο, τον αντιδραστικό άξονα της κυβέρνησης με το Ισραήλ και την Αίγυπτο, από διεθνιστικές, ταξικές θέσεις.

Η προοπτική αυτών των αγώνων δεν μπορεί να είναι άλλη από εκείνη της συνολικής σύγκρουσης και ανατροπής του συστήματος της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, το πέρασμα του ελέγχου της οικονομίας στα χέρια του κόσμου της δουλειάς που παράγει τον πλούτο. Η εμπειρία της τετραετίας του ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε περίτρανα πόσο αδιέξοδος

είναι ο δρόμος της διαχείρισης αυτού του συστήματος.

Πιστεύουμε ότι στην παραπάνω βάση μια συνεργασία των δυνάμεων της μαχόμενης αριστεράς μπορεί να εκφραστεί και μπροστά στις εκλογές της 7 Ιούλη. Μπορεί να επιδράσει αποφασιστικά στις πολιτικές εξελίξεις, συσπειρώνοντας όλον τον μαχόμενο κόσμο του κινήματος και της Αριστεράς που έχει προδώσει ο ΣΥΡΙΖΑ, να γεμίσει ενθουσιασμό και αυτοπεποίθηση χιλιάδες αγωνίστριες και αγωνιστές σε χώρους δουλειάς, σπουδών και γειτονιές για τις σκληρές ταξικές αναμετρήσεις που έρχονται, όποιος κι αν ο νικητής των εκλογών της 7 Ιούλη. Για να συγκροτήσουμε το νικηφόρο εργατικό κίνημα που τόσο χρειαζόμαστε!

Περισσότερα στη σελ. 5

Την Κυριακή 9 Ιούνη πραγματοποιήθηκε το έκτακτο Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ. Δεκάδες συντρόφισσες και σύντροφοι αντιπρόσωποι συζήτησαν τις εμπειρίες και τα συμπεράσματα από τη μάχη των τριπλών εκλογών της 26 Μάη ενόψει της κρίσιμης εκλογική αναμέτρησης της 7 Ιούλη και την παρέμβαση της ANΤΑΡΣΥΑ σε αυτές. Παρουσιάζουμε τα κεντρικά σημεία της εισηγήσης που έκανε εκ μέρους της ΚΕ ο σ. Πάνος Γκαργκάνας.

«Δεν έχουμε την άποψη ότι η Αριστερά έχει χάσει και το μόνο που της απομένει είναι να κάνει τον απολογισμό. Κοντράρουμε την άποψη ότι όλα έχουν κριθεί.

Αυτή είναι η εικόνα που ζωγραφίζει η ΝΔ: οι εκλογές έχουν γίνει και απλά περιμένουμε την εντολή να σχηματίσουμε κυβέρνηση. Προβάλλουν την άνοδο του χρηματιστηρίου και την πτώση των επιτοκίων των ομολόγων του δημοσίου σαν «προεξόφληση» της νίκης της ΝΔ από τις «αγορές» και σαν προάγγελο της σταθερότητας και της ανάπτυξης που θα φέρει. Αυτή την εικόνα την αποδέχεται για τους δικούς της λόγους η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι διεθνείς εξελίξεις δείχνουν επιτάχυνση της κρίσης. Ένα δείγμα είναι η κωλοτούμπα που κάνουν οι κεντρικές τράπεζες: από την αύξηση των επιτοκίων για να αντιμετωπίσουν τον πληθωρισμό που θα φέρει η ανάπτυξη, στην επιστροφή στην πολιτική του φθηνού χρήματος για να αντιμετωπιστεί η επιβράδυνση των ρυθμών ανάπτυξης. Η ανάκαμψη έχει λαχαινάσει. Από το 2016-17 η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε να συγκεντρώσει 12 δις ευρώ «υπερπλεονάσματα» από τα οποία τα 9 πήγαν για το χρέος και τους τραπεζίτες και τα 3 για τη λεγόμενη «επιδοματική πολιτική». Σήμερα, όλοι τους ομολογούν ότι τέτοια «υπερπλεονάσματα» είναι δύσκολο να συνεχιστούν.

Ο κόσμος δεν είναι ηττημένος, είναι οργισμένος. Το δείχνουν και οι

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΕΚ Ενωτικά, κόντρα στην ηττοπάθεια

2015, Προεκλογική συγκέντρωση της ANΤΑΡΣΥΑ στην Αθήνα

κινητοποιήσεις που ξεσπάνε μέσα στην προεκλογική περίοδο όπως στην Τράπεζα Πειραιώς που αναγκάζουν ακόμα και την ηγεσία της ΟΤΟΕ να κινηθεί. Γι' αυτό δεν περιοριζόμαστε στην ανάλυση, ποτέ δεν το κάναμε, επιδιώκαμε πάντα να παίρνουμε πρωτοβουλίες που αναδεικνύουν τις επαναστατικές δυνατότητες.

Όμως, το προς τα που κινείται η οργή δεν είναι αποτέλεσμα μια ευθύγραμμης διαδικασίας. Παίζει ρόλο τι κάνει η Αριστερά. Γι' αυτό δεν περιμέναμε τότε θα ανοίξει επίσημα η προεκλογική περίοδος. Καταθέσαμε στην ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ πρόταση για ανοιχτή επιστολή προς το ΚΚΕ και τη ΛΑΕ και όλες τις δυνάμεις της μαχόμενης Αριστεράς για κοινή δράση στο κίνημα και κοινή παρέμβαση στις εκλογές της 7 Ιούλη.

Είναι μια πρωτοβουλία που σπάει το κλίμα ηττοπάθειας των ηγεσιών του ΚΚΕ και της ΛΑΕ. Αντίθετα, δίνει

στην Αριστερά τη δυνατότητα να δώσει τις απαντήσεις στη ΝΔ που δεν μπορεί και δεν θέλει να δώσει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ταξική απάντηση

Όταν ο Χατζηδάκης λέει ότι «πρώτα θα κάνουμε απολύσεις για να έρθει η ανάκαμψη που θα φέρει νέες θέσεις εργασίας» χρειάζεται ταξική απάντηση. Το μεταβατικό πρόγραμμα δεν είναι καλές ιδέες που κάποτε θα τις υλοποιήσει ο κόσμος όταν βάλει μυαλό. Είναι για τις μάχες του σήμερα.

Η πρόταση που απευθύνουμε είναι παρέμβαση στον κόσμο της Αριστεράς να διαλέξει ανάμεσα στον Λαφαζάνη που διεκδικεί στροφή στον «πατριωτικό χώρο» και στο δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Δεν είναι προσχηματική απέναντι στον κόσμο του ΚΚΕ που αναρωτιέται τι φταίει και δεν γενικεύεται η νίκη του

Πελετίδη στην Πάτρα.

Η ANΤΑΡΣΥΑ πρέπει να κάνει προεκλογική εκστρατεία έχοντας ψηλά στις σημαίες της το γεγονός ότι απεύθυνε πρόταση συνεργασίας. Αυτή την συζήτηση μπορούμε και πρέπει να την κάνουμε οργανωμένα με όλο το δυναμικό του κόσμου που δώσαμε μαζί τη μάχη των δημοτικών εκλογών και σε όλες τις διαδικασίες και όργανα της ANΤΑΡΣΥΑ.

Κορύφωση αυτής της συζήτησης θα είναι το τετράημερο του Μαρξισμού 2019 που θα γίνει από τις 11 μέχρι τις 14 Ιούλη. Θέλουμε να συζητήσουμε με όλο το δυναμικό της Αριστεράς το θεωρητικό, πολιτικό υπόβαθρο που επιτρέπει στο ΣΕΚ να παίρνει τέτοιες πρωτοβουλίες».

Στις παρεμβάσεις που ακολούθησαν μια σειρά συντρόφισσες και σύντροφοι μετέφεραν τις εμπειρίες της δράσης στις δημοτικές εκλογές σε πόλεις και γειτονιές: από τα Βριλήσσια, το Ν. Ηράκλειο, το Μαρού-

σι, του Ζωγράφου, το Ίλιον, το Περιστέρι, την Πάτρα, την Θεσσαλονίκη, τη Νίκαια, την Ξάνθη, την Αθήνα.

Η **Κατερίνα Θ.**, από τη Νίκαια τόνισε ότι: «Ο κόσμος είχε ψηφίσει Αριστερά γιατί ήθελε να αλλάξει τη ζωή του. Από κει πρέπει να ανοίγουμε τη συζήτηση. Ότι για να αλλάξει η ζωή μας πρέπει να συγκρουστούμε με τον καπιταλισμό. Την Τετάρτη έχουμε εκδήλωση του σχήματος και σ' αυτήν η πρόταση συνεργασίας πρέπει να κατατεθεί ανοιχτά και να συζητηθεί με τον κόσμο που αναζητάει πολιτικές απαντήσεις και δράση».

«Η παρέμβαση της Ανταρσία στη Θεσσαλονίκη ήταν πετυχημένη, ακόμα και αν δεν εκλέξαμε δημοτικό σύμβουλο λόγω του τρόπου που μοιράστηκαν τα υπόλοιπα» είπε ο **Γιάννης Κ.**: «Δώσαμε μια μάχη με προμετωπίδα το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, με παρεμβάσεις στους εργατικούς χώρους κερδίζοντας την υποστήριξη ενός ευρύτερου δυναμικού. Αισθανόμαστε ότι βγαίνουμε πιο δυνατοί από αυτή τη μάχη».

Ο **Νεκτάριος Χ.** αναφέρθηκε στο ποιος είναι ο κόσμος που στηρίζει τον Πελετίδη στην Πάτρα και τις δυνατότητες που ανοίγονται για την αντικαπιταλιστική αριστερά. «Η Ανταρσία στην Πάτρα έκανε μια παρέμβαση που άνοιγε την επικοινωνία αλλά και την συζήτηση για την συνέχεια με όλον αυτό τον κόσμο. Αυτή είναι η επιτυχία όχι απλά οι 450 ψήφοι που πήραμε στην κάλπη».

Η **Βάσω Α.** από την Ξάνθη περιέγραψε πως «ήταν η πρώτη φορά που η αντικαπιταλιστική αριστερά συμμετείχε στις δημοτικές εκλογές και η Ανταρσία στην Ξάνθη τάραξε τα νερά. Ένας σύντροφος γνωστός στην πόλη με μακρά παρουσία στην αριστερά, έδωσε την καλύτερη απάντηση όταν τον ρώτησαν προκλητικά πώς μπορεί να στηρίζει ένα ψηφοδέλτιο που επικεφαλής του είναι μουσουλμάνος. Μπήκε δυνατά σε αυτή τη μάχη».

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στηρίξτε την Εργατική Αλληλεγγύη

Άλλα 4.150 ευρώ συγκεντρώθηκαν τη βδομάδα που πέρασε ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής εξόρμησης στα 33.250 ευρώ.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους για τις προσωπικές τους ενισχύσεις: από 50 ευρώ Κώστας Κ., Γιώργος Κ., Μάριος Μ., Χάρης Α. και Γιάννης Σ., 40 ευρώ Τάσος Σ., από 30 ευρώ Βασιλική Κ. και Δήμητρα Σ., από 20 ευρώ Διονύσης Β., Μαρία Α., Αντιγόνη Κ., Σπύρος Ρ., Ελένη Χ., Πέτρος Π., Ρία Φ., Τασούλα Κ., από 10 ευρώ Γιώργος Μ., Βαγγέλης Κ., Σταμάτης Δ., από 5 ευρώ Μάνος Κ. και Σεβαστή Γ. Ευχαριστούμε επίσης τους Κώστα Κ., Μάνο Ν., Δέσποινα Κ. και Μαρία Μ. που ανανέωσαν τη συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Στόχος 50.000 €

Διέξοδος με αντικαπιταλιστική εναλλακτική

Η Αριστερά και οι αγώνες της εργατικής τάξης βρίσκονται αντιμέτωποι με μια σκληρή προεκλογική επίθεση που θέλει να βάλει στο περιθώριο κάθε αντίσταση.

Η Νέα Δημοκρατία ταυτίζει σκόπιμα όλη την Αριστερά με τον εξευτελισμό της κυβέρνησης Τσίπρα. Σύμφωνα με τα ζόμπι του Μητσοτάκη, η Αριστερά έχει προγράμματα και οράματα που δεν έχουν επαφή με την πραγματικότητα και γι' αυτό όταν αναγκάζεται να προσαρμοστεί, χάνει το ηθικό πλεονέκτημά της. Σύσσωμοι οι δεξιοί υπηρέτες της αστικής τάξης θέλουν τον κόσμο της Αριστεράς και την εργατική τάξη ταπεινωμένους και απογοητευμένους, ανίκανους να αντισταθούν στις απαιτήσεις των καπιταλιστών.

Ο Τσίπρας και οι υπουργοί του αποδέχονται

πρόθυμα την ταύτιση όλης της Αριστεράς με τον εαυτό τους. Ενώ είναι υπεύθυνοι για όλα τα ξεπουλήματα που έκαναν όλα αυτά τα χρόνια σαν κυβέρνηση, αναζητούν σανίδα εκλογικής σωτηρίας λέγοντας ότι αυτοί οι συμβιβασμοί ήταν αναγκαίοι και ότι εκείνες οι δυνάμεις της Αριστεράς που αντιστάθηκαν και αντιστέκονται είναι "ξεπερασμένες" και περιμένουν τη "Δευτέρα Παρουσία".

Δυστυχώς υπάρχουν τμήματα της Αριστεράς πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ που υποκύπτουν σε αυτές τις πιέσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Παναγιώτης Λαφαζάνης της ΛΑΕ που στην ομιλία της "παραίτησής" του προσπάθησε να ρίξει την Αριστερά στο χρονοντούλαπο της ιστορίας:

"Για την Αριστερά στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και τον κόσμο έχει κλείσει ένα ολόκληρο ιστορικό κεφάλαιο και έχει κλείσει οριστικά επί ποινή αφανισμού για όσους επιμένουν να αναπαράγουν στο σήμερα τα συστατικά του.

Είναι τραγικό αλλά όλα τα μέχρι τώρα ιστορικά νικηφόρα εγχειρήματα της Αριστεράς, παρά τις όποιες αρχικές κατακτήσεις τους,

δεν μπόρεσαν να έχουν θετική προοπτική και στην πορεία ηττήθηκαν, αφήνοντας συχνά πίσω τους μελανές σελίδες.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, η ΛΑ.Ε έκανε όλα τα προηγούμενα χρόνια βήματα (...) Δυστυχώς, τα βήματά μας αυτά ενώ ήταν αξιόλογα δεν προχώρησαν κυρίως λόγω δογματικών αγκυλώσεων σε προγραμματικά θέσφατα που δοκιμάστηκαν και απέτυχαν και τα οποία παρέπεμψαν σε άλλες εποχές".

Εδώ και τώρα

Χρειάζεται ξεκάθαρη απάντηση ότι ο αντικαπιταλισμός δεν μπαίνει στα μουσεία, είναι η μόνη διέξοδος απέναντι στον κατήφορο ενός συστήματος που σπέρνει φτώχεια και μίσος. Η αξία της αντικαπιταλιστικής προοπτικής και του προγράμματος της δεν περιορίζεται μόνο στο μέλλον. Δεν είναι υπόθεση του "μακρινού μέλλοντος" όπως λένε υποτιμητικά οι αρνητές της. Το μεταβατικό πρόγραμμα ανοίγει εναλλακτικές λύσεις στο εδώ και τώρα.

Παράδειγμα πρώτο: Όταν η Τράπεζα Πειραιώς χειρίζεται τα "κόκκινα δάνεια" δίνοντας ένα πακέτο 28 δισεκατομμυρίων σε Σουηδούς τραπεζίτες έναντι 450 εκατομμυρίων ευρώ, πραγματοποιεί "κούρεμα" περίπου 84%. Ο Μητσοτάκης και ο Τσίπρας χειροκροτούν αυτή την "εξυγίανση". Η αντικαπιταλιστική εναλλακτική βάσει το ζήτημα: Γιατί να μην γίνει κούρεμα 84% προς όφελος των εργαζόμενων που έχουν στεγαστικά δάνεια και δυσκολεύονται να τα ξεπληρώσουν; Γιατί να κινδυνεύουν τα σπίτια των απλών ανθρώπων από τα αρπακτι-

κά που θα διαχειριστούν τα "κόκκινα δάνεια"; Απαιτούμε κούρεμα προς όφελος των εργατών, όχι των τραπεζιτών.

Παράδειγμα δεύτερο: Όταν οι βαρόνοι της Ιδιωτικής Υγείας εκβιάζουν με εργοδοτικό λοκάουτ για να πάρουν λεφτά από το κράτος, η ΝΔ τους στηρίζει ανοιχτά και ο ΣΥΡΙΖΑ υποσχεται ότι θα τους τα δώσει. Η αντικαπιταλιστική εναλλακτική λέει ότι οι μεγαλοκλινικάρχες έχουν τεράστια κέρδη, δεν έχουν ανάγκη να αρπάξουν κι άλλα από το δημόσιο, αντίθετα η δημόσια Υγεία έχει ανάγκη να ενισχυθεί βάζοντας χέρι στα κέρδη τους. Απαιτούμε να ενταχθούν στο δημόσιο σύστημα Υγείας όλες οι κλινικές χωρίς αποζημίωση γι' αυτούς που πλουτίζουν κερδοσκοπώντας πάνω στον ανθρώπινο πόνο.

Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε με πλήθος ακόμη παραδείγματα, αλλά το νόημα είναι ξεκάθαρο. Υπάρχουν χειροπιαστές εναλλακτικές λύσεις στα αδιέξοδα αυτού του συστήματος. Έλεγχος στα κλειδιά της οικονομίας από τους εργάτες και όχι από τις "αγορές" και τους "θεσμούς" που λατρεύει η ΝΔ και προσκυνάει ο ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι απαντάμε και στους μονομάχους του δήθεν νέου δικομματισμού και στις ηγεσίες που μιλάνε για "δογματικές αγκυλώσεις" της Αριστεράς. Το ΣΕΚ έχει ήδη προτείνει στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ να μπει μπροστά για να διατρανώσουμε όλοι μαζί ότι ο κόσμος της Αριστεράς έχει διέξοδο και μπορεί να την παλέψει ενωτικά.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΣΤΟΠ στα ζόμπι του θατσερισμού

Όσο πλησιάζουμε στις εκλογές τόσο πιο ξετοπίωτος γίνεται ο νεοφιλελευθερισμός της Νέας Δημοκρατίας.

Στο τηλεοπτικό ντιμπέιτ με την Έφη Αχτζιόγλου ο Κωστής Χατζηδάκης, ο συντάκτης του οικονομικού προγράμματος της ΝΔ, τάχθηκε την περασμένη εβδομάδα υπέρ της επιστροφής στο μνημονιακό καθεστώς «1:5» (μια νέα πρόσληψη για κάθε πέντε αποχωρήσεις παλαιότερων υπαλλήλων) στο δημόσιο. “Καλύπτει τις ανάγκες της οικονομίας”, ήταν η κυνική του απάντηση στις ενστάσεις για τα κενά που θα δημιουργήσει μια τέτοια πολιτική στην υγεία και την παιδεία.

Στην ομιλία του στο συνέδριο του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων μια ημέρα πρωύτερα ο Κυριάκος Μητσοτάκης είχε υποσχεθεί την κατάργηση του “υποκατώτατου” συντελεστή ΦΠΑ 6% με τον οποίο φορολογούνται ανάμεσα στα άλλα τα φάρμακα και η ενέργεια. Ο στόχος μας, είπε, είναι να “υπάρχουν δυο συντελεστές ΦΠΑ, 22% και 11%”. Προφανώς το δημοσιονομικό κόστος αυτής της μείωσης (από το 24% και 13% σήμερα) -την οποία ζητούν εδώ και πολύ καιρό οι ξενοδόχοι- θα το πληρώσουν οι ασθενείς, τα ταμεία και τα νοικοκυριά, μέσα από τις αυξήσεις στη φορολογία των φαρμάκων, του ηλεκτρικού ρεύματος και του πετρελαίου θέρμανσης.

Είχε προηγηθεί η επίθεση του Γιάννη Βρούτση, του τομεάρχη Εργασίας της ΝΔ στη ρύθμιση για τα χρέη προς την εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία – μια ρύθμιση την οποία είχε υπερψηφίσει η ΝΔ στη Βουλή: “Η ρύθμιση των 120 δόσεων, όπως κάθε ρύθμιση, υπονομεύει την εθνική οικονομία, αλλάζει την κουλτούρα των πληρωμών και όσον αφορά στον υγιή ανταγωνισμό γίνεται τροχοπέδη για τις συνεπείς επιχειρήσεις και τον συνεπή πολίτη”.

Γκάφες;

Πολλοί έτρεξαν να μιλήσουν για “προεκλογικές γκάφες” -σαν την “ηλίθια” δήλωση του Μητσοτάκη για την επιταγήμερη εργασία, λίγες ημέρες πριν από τις τριπλές εκλογές της 26ης Μάη. Στην πραγματικότητα, όμως, οι δηλώσεις αυτές δεν έχουν καμιά σχέση ούτε με το IQ του αρχηγού της ΝΔ ούτε με γκάφες: είναι μια ιδεολογική επίθεση, μια προσπάθεια να σπρώξει την πολιτική συζήτηση προς τα δεξιά. Η βελτίωση της θέσης των εργαζομένων, λέει η ΝΔ, θα έρθει μέσα από την βελτίωση της εθνικής οικονομίας -κάτι που μόνο με την απελευθέρωση της αγοράς μπορεί να επιτευχθεί. Ο κανόνας «1:5», επιχειρηματολογούσε ο Χατζηδάκης στο ίδιο ντιμπέιτ είναι ... προς όφελος των δημοσίων υπαλλήλων: “με την υπερφορολόγηση λόγω του διογκωμένου Δημοσίου τσακίζεις την οικονομία, τις επιχειρήσεις και εντέλει και τον δημόσιο υπάλληλο, διότι ο υπάλληλος περιμένει έσοδα από την ιδιωτική οικονομία.. (Αυτό) το έχουν καταλάβει σχεδόν όλοι, και οι ψηφοφόροι και οι δημόσιοι υπάλληλοι και καλό είναι να ξεπεράσουμε όλους αυτούς τους δογματισμούς”.

Η Μάργκαρετ Θάτσερ έχει πεθάνει πάνω από έξι χρόνια. Οι υποσχέσεις της -οι θυσίες θα είναι προσωρινές αφού σταδιακά ο πλούτος που θα παράγει η ιδιωτική οικονομία από

την απελευθέρωση της αγοράς θα αρχίσει να διαχέεται σιγά-σιγά σε ολόκληρη την οικονομία- δεν υλοποιήθηκαν ποτέ: το μόνο που κατάφεραν τα δόγματα της στις τέσσερις δεκαετίες που έχουν μεσολαβήσει από τότε που πρωτοανέβηκε στην εξουσία (1979) μέχρι σήμερα ήταν να αυξήσουν δραματικά την ψαλίδα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς. Για τον Μητσοτάκη και τον Χατζηδάκη, όμως, η Θάτσερ ούτε έχει πεθάνει, ούτε θα πεθάνει ποτέ. Η Νέα Δημοκρατία είναι το κόμμα της άρχουσας τάξης -των ξενοδόχων, των τραπεζιτών, των βιομηχάνων, των μεγαλεμπόρων: η αύξηση της ανισότητας είναι η πεμπτουσία του προγράμματός της.

Ποτέ στην ιστορία δεν έχει μοιραστεί μια άρχουσα τάξη αυτοβούλως τα κέρδη της με τους “υπηκόους” της. Ποτέ στην ιστορία δεν έχουν παραιτηθεί τα αφεντικά από μόνα τους από τα προνόμιά τους. Ποτέ στην ιστορία δεν έχουν αποδώσει οι “θυσίες” -για το καλό της εθνικής οικονομίας, της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, την αύξηση της παραγωγικότητας κλπ. Ακριβώς το αντίθετο συμβαίνει: το μόνο που καταφέρνουν οι “θυσίες” είναι να ανοίγουν την όρεξη των αφεντικών για να διεκδικήσουν έναν ακόμα νέο γύρο από “θυσίες”.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αδυνατεί να απαντήσει σε αυτή την ιδεολογική επίθεση των νεοφιλελευθερισμού. Ο Τσίπρας και οι υπουργοί του κοκορεύονται όλους αυτούς τους μήνες ότι μας “έβγαλαν από τα μνημόνια”. Στην πραγματικότητα, βέβαια όπως ξέρουμε όλοι, δεν βγήκαμε από τα μνημόνια. Η κυβέρνηση Τσίπρα τα ολοκλήρωσε με το παραπάνω (με πλεονάσματα μεγαλύτερα από αυτά που προέβλεπαν). Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν αυτός που υποτάχθηκε στην πράξη στα δόγματα της Θάτσερ. Από τις αμέτρητες θυσίες το μόνο που γύρισε πίσω στην κοινωνία από τη “μεγάλη επιτυχία” των υπερπλεονασμάτων ήταν τα ψίχουλα των επιδομάτων και της “13ης σύνταξης”.

Η ΝΔ προσπαθεί να αξιοποιήσει αυτή την αδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ με κάθε τρόπο: το πρώτο εξάμηνο του 2015, την εποχή που “τσάρος” της Οικονομίας ήταν ο Γιάννης Βαρουφάκης, μας στοίχισε 200 δισεκατομμύρια γράφουν οι δεξιοφυλλάδες – επικαλούμενες

τις δηλώσεις του Κλάους Ρέγκλινγκ (του επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας) – παρόλο που γνωρίζουν ότι πρόκειται για μια γελοιότητα: ούτε το ΑΕΠ έχασε 200 δις ευρώ το πρώτο εξάμηνο του 2015, ούτε το δημόσιο χρέος αυξήθηκε κατά 200 δις την ίδια περίοδο.

Το κεφάλαιο uber alles

Η ελληνική οικονομία έχει χάσει εκατοντάδες δισεκατομμύρια από την πτώση του ΑΕΠ μέσα στα χρόνια της κρίσης. Οι κυβερνήσεις της ΝΔ (Καραμανλής, Σαμαράς) είναι υπεύθυνες για το μεγαλύτερο μέρος από αυτή την απώλεια -που έσπρωξε εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες στην ακραία φτώχεια.

Ο Μητσοτάκης μας υπόσχεται τώρα επιθετικά ξανά ευημερία κάποτε στο μέλλον, μέσα από έναν νέο γύρο θυσιών για την ανάπτυξη. Το πρόβλημα δεν είναι απλά και μόνο ότι οι συνταγές αυτές δεν έχουν λειτουργήσει ποτέ. Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι είναι χτισμένες στην άμμο: η παγκόσμια οικονομία βρίσκεται ξανά στο χείλος του γκρεμού. Στην Σύνοδο Κορυφής των G20 ο Τζέι Πάουελ, ο κεντρικός τραπεζίτης των ΗΠΑ, δήλωσε ότι είναι έτοιμος να μειώσει τα αμερικανικά επιτόκια για να στηρίξει την “ανάκαμψη” αν χρειαστεί -μια ανοιχτή ομολογία της εξάντλησης της δυναμικής που είχαν φέρει στην αμερικανική οικονομία οι φοροαπαλλαγές (για το κεφάλαιο) του Τραμπ. Στη Γερμανία η βιομηχανική παραγωγή σημείωσε πτώση πάνω από 3% μέσα στη χρονιά που μας πέρασε. Στην Κίνα η αύξηση του ΑΕΠ βρίσκεται στα χαμηλότερα επίπεδα της δεκαετίας. Η Παγκόσμια Τράπεζα κατέβασε στην τελευταία της έκθεση τις εκτιμήσεις της για την παγκόσμια ανάπτυξη 0,3 εκατοστιαίες μονάδες κάτω.

Με τις πληγές ακόμα ανοιχτές από την προηγούμενη επίθεση της κρίσης η ελληνική οικονομία είναι βέβαιο ότι δεν θα μπορέσει να αντέξει ένα νέο χτύπημα σαν αυτό που διαφαίνεται στον ορίζοντα. Το επιτελείο της Νέας Δημοκρατίας το ξέρει. Το πρόγραμμά της είναι απλό: αν έρθει το χτύπημα, τουλάχιστον να διασωθούν οι “δικοί μας”: η άρχουσα τάξη δηλαδή.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Είναι αριστερή πρόταση το ΜεΡΑ 25;

Ο Γιάννης Βαρουφάκης δεν είναι ο “εκπρόσωπος” του “ΟΧΙ” του Ιουλίου του 2015, όπως προσπαθεί να πλασαριστεί. Η πολιτική του, οι ιδέες του, το κόμμα του (ΜεΡΑ25) δεν έχουν καμιά σχέση με το 62% του δημοψηφίσματος, με τις μάχες που έδωσε και δίνει η εργατική τάξη ενάντια στα μνημόνια και τη λιτότητα.

Το βροντερό “ΟΧΙ” στο δημοψήφισμα του 2015 ήταν μια έκφραση απείθειας, ανταρσίας, εξέγερσης απέναντι στην Τρόικα και τους θεσμούς της -και όχι μια τυχοδιωκτική “ντρίμπλα”, ένα “κόλπο”. Η εργατική τάξη που έριξε με τα δυο της χέρια το “ΟΧΙ” στην κάλη πόνταρε στους αγώνες της την επιτυχία της. Και στην ταξική αλληλεγγύη, στην συμπάρσταση των εργατών της Ευρώπης. Όχι στην “μπλόφα” αλλά πόκα και τις θεωρίες των παιγνίων.

Ο Βαρουφάκης διεκδικεί τώρα μια θέση στον χώρο στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές της 7ης Ιούλη. Αλλά ταυτόχρονα γεμίζει τα ψηφοδέλτιά του με τον ίδιο ακριβώς “πολυσυνλεκτικό” τρόπο που γεμίζει και ο Τσίπρας τα δικά του. Ίσως και με ακόμα χειρότερο: ο **Τάκης Μίχας**, μια από τις διάσημες νέες προσχωρήσεις στο Μέρα25, είναι ένας διαβόητος νεοφιλελεύθερος. Ο **“Στάθης” (Σταυρόπουλος)**, ο γνωστός σκιτσογράφος ένας διαβόητος “πατριώτης”: “Ο μέγας κριός του εθνομηδενισμού”, γράφει σε ένα από τα κείμενα του που επιτίθενται στη Συμφωνία των Πρεσπών, “είναι η θεωρία της διακοπής της συνέχειας (και η φυλετική) των Ελλήνων...”.

Ο Βαρουφάκης ήταν σύμβουλος του Γιώργου Παπανδρέου μέχρι το 2006. Ο Τσίπρας τον επέλεξε για υπουργό Οικονομικών όχι γιατί ήταν πολύ αριστερός αλλά γιατί ήταν πιο δεξιός από τα άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ: ήταν η γέφυρα ανάμεσα στην εκλογική νίκη του Γενάρη του 2015 και τα μνημόνια. Η ανάδειξή του σε κεντρικό πρόσωπο της κυβέρνησης συνδυάστηκε με το ξήλωμα όλου του παλιού αριστερού οικονομικού επιτελείου του ΣΥΡΙΖΑ.

Το πρόγραμμα του ΜεΡΑ 25 παρουσιάζεται σαν ριζοσπαστικό αλλά δεν είναι. Υποστηρίζει ότι τα πρωτογενή πλεονάσματα θα πρέπει να συνεχιστούν, αλλά μειωμένα στο 1,5% του ΑΕΠ. Η αποπληρωμή του χρέους θα συνεχιστεί και αυτή αλλά με πιο ρεαλιστικούς ρυθμούς. Η πρώτη κατοικία προστατεύεται -αλλά με τρόπο που εγγυάται και την προστασία των τραπεζών. Οι φορολογικοί συντελεστές θα μειωθούν και για τα φυσικά πρόσωπα και για τις επιχειρήσεις. Όμως, όπως είδαμε και στην πράξη τα τελευταία τέσσερα χρόνια, αυτού του τύπου οι “έντιμοι συμβιβασμοί” που προτείνονται στους τραπεζίτες και συνολικά την άρχουσα τάξη ούτε από τη θηλιά του χρέους και της μεταμνημονιακής λιτότητας δεν μας βγάζουν - αντίθετα πολύ γρήγορα καταλήγουν στην προσαρμογή και στη συνθηκολόγηση.

Την Δευτέρα 10 Ιούνη πραγματοποιήθηκε η ανοιχτή συζήτηση-σύσκεψη που είχε καλέσει η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με θέμα «την επόμενη μέρα του κινήματος και της Αριστεράς» και ενόψει των εκλογών της 7 Ιούλη.

Στη συζήτηση συμμετείχαν αντιπροσωπεί-ες της **ΛΑΕ**, και οργανώσεων που συμμετέχουν σ' αυτήν, οργανώσεις του ευρύτερου χώρου της μαχόμενης Αριστεράς, ανένταχτοι αγωνιστές/τριες. Το **ΚΚΕ** δεν έστειλε αντιπροσωπεία.

Ο **Γ. Σηφακάκης** εκ μέρους του ΣΕΚ ανέδειξε τις δυνατότητες που έχει η μαχόμενη Αριστερά να δώσει τις ταξικές απαντήσεις που δεν θέλει και δεν μπορεί να δώσει ο ΣΥ-

Μπορεί η ΛΑΕ να ξεπεράσει τη γραμμή Λαφαζάνη;

ΡΙΖΑ απέναντι στο «αφήγημα» της ΝΔ ότι η νίκη της θα φέρει σταθεροποίηση και ανάπτυξη για όλους. Η Αριστερά χρειάζεται να κινηθεί ενωτικά στην κατεύθυνση της σκληρής ταξικής απάντησης στη μάχη των εκλογών και να μην αναπαράγει ηττοπαθείς αναλύσεις που ρίχνουν το φταίξιμο στην «συντηρητική αναδίπλωση» της εργατικής τάξης.

Με αυτό το σκεπτικό, το ΣΕΚ κατέθεσε πρόταση ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να απευθύνει «ανοιχτή επιστολή» συνεργασίας στο κίνημα και τις εκλογές σε ΚΚΕ, ΛΑΕ και όλες τις δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς (**βλέπε**

σχετικά και στη σελίδα 2). Είναι μια πρόταση που επικοινωνεί με τις αγωνίες του κόσμου της Αριστεράς, αλλά οι απαντήσεις που έχουν έρθει από την ΛΑΕ είναι πίσω από αυτές τις απαιτήσεις. Η απόφαση του Πολιτικού Συμβουλίου της ΛΑΕ που συνεδρίασε την Κυριακή δεν αναφέρεται καν στην κίνηση Λαφαζάνη που δήλωσε παραίτηση απαιτώντας στροφή προς τον «πατριωτικό χώρο» και κάνοντας επίθεση στον... «δογματισμό» όσων αναζητούν αριστερές συνεργασίες.

Στην παρέμβασή του από την πλευρά της ΛΑΕ ο **Δ. Στρατούλης** αναφέρθηκε στη «με-

γάλη εκλογική ήττα για την ΛΑΕ» που σηματοδοτούν τα αποτελέσματα, και η οποία έχει πυροδοτήσει μια μεγάλη συζήτηση στο εσωτερικό της που θα ολοκληρωθεί με Συνδιάσκεψη τον Σεπτέμβριο.

Ακολούθησε πολύωρη συζήτηση στην οποία κατατέθηκαν πολλές απόψεις για την εκτίμηση των αποτελεσμάτων και τις μάχες του κινήματος.

Την Τετάρτη 12 Ιούνη συνεδριάζει η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να προχωρήσει στη συγκρότηση των ψηφοδελτίων της για τις εκλογές της 7 Ιούλη.

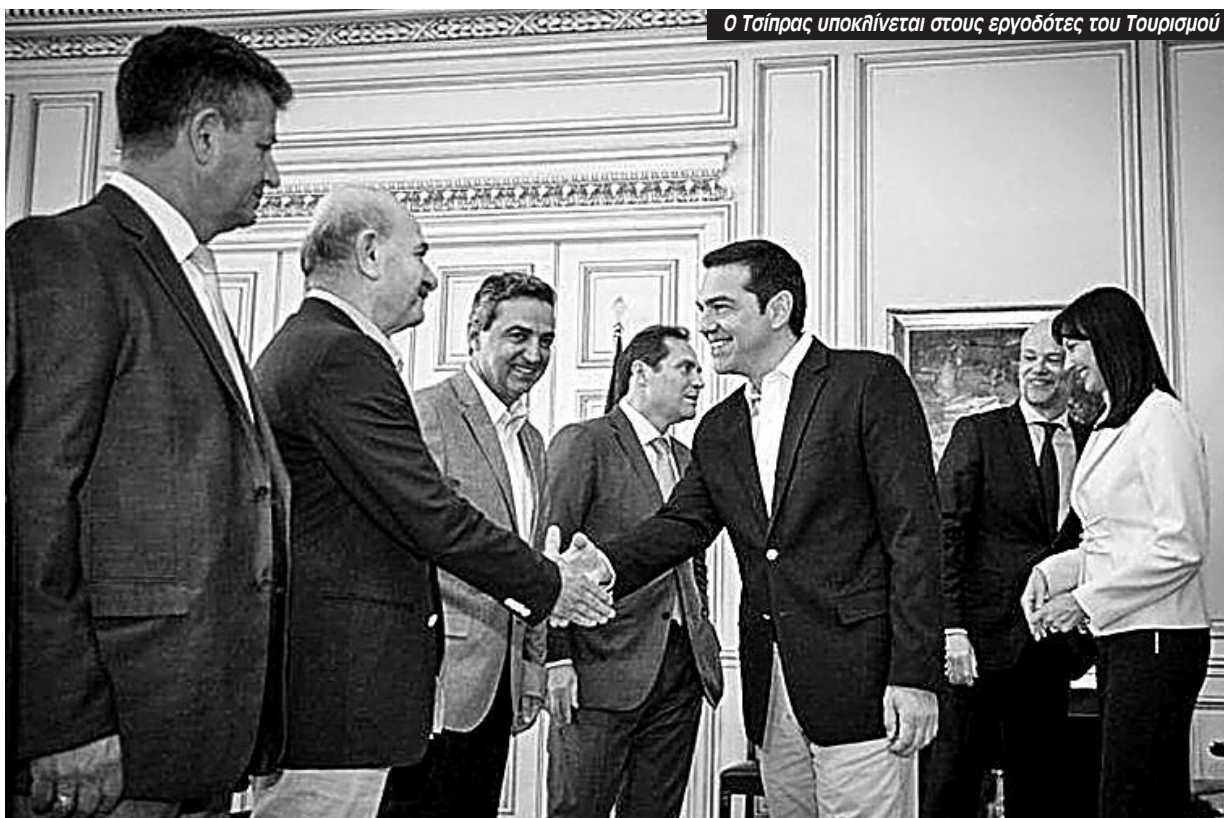
ΣΥΡΙΖΑ Πρόγραμμα “χολυγουντιανού” νεοφιλελευθερισμού

Το αφήγημα του Τσίπρα πηγαίνοντας προς τις βουλευτικές εκλογές λέει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, προσαρμοζόμενος ήδη από το 2015 στις απαιτήσεις των δανειστών, μπορεί να εφαρμόσει μια πολιτική που θα συνδυάζει “ρεαλιστικά” τις απαιτήσεις των θεσμών με μια πολιτική “προς όφελος των πολλών”.

Σε αυτήν την κατεύθυνση το προεκλογικό πρόγραμμα που παρουσίασε την περασμένη Δευτέρα θα έχει “4 πυλώνες”: “Βάρος σε Εργασία, Κοινωνική ασφάλιση, οικονομία, ανάπτυξη και δημόσια διοίκηση. Πλήρως κοστολογημένο πρόγραμμα. Φοροελαφρύνσεις για μεσαία τάξη, επενδύσεις με χιλιάδες θέσεις εργασίας και νέα αύξηση του κατώτατου μισθού. Απολογισμό τι πράξαμε, τι θα κάνουμε και τι θέλουμε να αποτρέψουμε”.

Ξεκινώντας από το τελευταίο, αν μη τι άλλο, ο απολογισμός της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να μετρηθεί εύκολα σε αριθμούς. Μέσα στην τριετία 2016-18 πέτυχε, μέσα από τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής των περικοπών στις κοινωνικές δαπάνες και τους μισθούς, καθώς και της υπερφορολόγησης των εργαζομένων και φτωχών, να πετύχει υπερπλεόνασμα 13,5 δις ευρώ. Από αυτό το θηριώδες ποσό μόνο το 20%, λίγο πάνω από 3 δις ευρώ, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων του Μαΐου του 2019, πήγε για τις λεγόμενες “κοινωνικές παροχές”, ενώ τα υπόλοιπα πήγαν ή θα πάνε για το χρέος, δηλαδή τους τραπεζίτες.

Πρόκειται κυριολεκτικά για ψίχουλα, είτε τα συγκρίνει κανείς με το συνολικό υπερπλεόνασμα του ΣΥΡΙΖΑ είτε με τις δεκάδες δις ευρώ που στέρηναν από την εργατική τάξη και τους φτωχούς οι προηγούμενες κυβερνήσεις από το 2009 μέχρι το 2015 μέσα από την περικοπή συντάξεων, μισθών, θέσεων εργασίας, κοινωνικών δαπανών. Κυρίως βέβαια είναι ψίχουλα σε σύγκριση με τις

ανάγκες της συντριπτικής πλειοψηφίας του κόσμου που συνεχίζει να αντιμετωπίζει στον καθημερινό του αγώνα για επιβίωση, τις άγριες συνέπειες αυτών των πολιτικών.

Ο κόσμος, που ακριβώς γι' αυτούς τους λόγους γύρισε την πλάτη του στον ΣΥΡΙΖΑ στις πρόσφατες ευρωεκλογές, δεν έχει κανένα λόγο να πιστέψει τις νέες “κοινωνικές” εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ. Πίσω από τα ωραία λόγια, αυτό που θα ακολουθήσει είναι η συνέχιση μιας σκληρής ταξικής πολιτικής προς όφελος των πλουσίων και σε βάρος της εργατικής τάξης. Αυτό επιβεβαιώνουν άλλωστε ο πυλώνας περί “πλήρως κοστολογημένου προγράμματος”.

Η πρόσφατη έκθεσή της Κομισιόν για την τρίτη αξιολόγηση είναι απτή απόδειξη για το τι σκέφτονται οι “θεσμοί” για τα ψίχουλα που έδωσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ το Μάιο. Τη στιγ-

μή που νοσοκομεία, σχολεία, ΟΤΑ, πυρόσβεση και πρακτικά όλες οι υπηρεσίες στενάζουν από την έλλειψη προσωπικού, η Κομισιόν εξανίσταται γιατί “ο κανόνας των 53.939 συμβασιούχων που έχει συμφωνηθεί από το “τέλος του μνημονίου” έχει παραβιαστεί κατά... 1.550 άτομα και θα πρέπει να μειωθεί άμεσα ζητώντας την απόλυση 1.550 συμβασιούχων!

Κομισιόν

Για τους μισθούς ζητά να εφαρμοστούν “τα συμφωνημένα”, δηλαδή το μισθολογικό κονδύλι να μην ξεπερνά σε ετήσια βάση το 10% του ΑΕΠ και να βαίνει μειούμενο προς το μέσο όρο των κρατών - μελών της ΕΕ, δηλαδή το 8,8% του ΑΕΠ. Η Κομισιόν θεωρεί μείζονα “προβλήματα” τους χαμηλότερους συντελεστές ΦΠΑ, την εισαγωγή μόνιμης 13ης

σύνταξης, τα νέα καθεστώτα δόσεων για τον διακανονισμό χρεών επί των φόρων. Στον αντίποδα -την ίδια στιγμή που οι βαρόνοι της ιδιωτικής Υγείας στην Ελλάδα επιχειρούν λοκ-άουτ- η Κομισιόν τους κάνει πλάτες, γκρινιάζοντας ότι “στο θέμα της αποπληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου στους ιδιώτες, η πορεία είναι απογοητευτική”. Ενώ ζητάει ταυτόχρονα επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων, πώληση λιγνιτικών εργοστασίων της ΔΕΗ και ΕΛΠΕ, πώληση του 30% του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών κ.α.

Σχολιάζοντας την έκθεση ο αντιπρόεδρος της Επιτροπής, **Ντομ-πρόβκις**, απείλησε ότι “η επιστροφή στις αγορές είναι ευαίσθητη υπόθεση” και “δεν υπάρχει χώρος για λάθη”. Αυτά λένε οι “εταίροι” - και 4 ακριβώς χρόνια από τον Ιούλη του 2015- δεν υπάρχει άνθρωπος που να

μην θυμάται τι μπορούν να κάνουν στην πράξη προκειμένου να επιβάλουν τη συνέχιση της νεοφιλελεύθερης πολιτικής τους. Ιδιαίτερα σε μια περίοδο -που σε αντίθεση με τα αφηγήματα περί επιστροφής στην κανονικότητα- η οικονομική και πολιτική αστάθεια βαθαίνει στην ευρωζώνη και παγκόσμια.

Απέναντι σε αυτόν το συνεχιζόμενο εκβιασμό, ο Τσίπρας και οι υπουργοί του το μόνο που κάνουν είναι να καθησυχάζουν τους εταίρους ότι θα πιάσουν όλους τους δημοσιονομικούς στόχους την ίδια ώρα που προσπαθούν να καθησυχάσουν τις αντιδράσεις του κόσμου παρουσιάζοντας χάρτες με κοινωνικά προγράμματα και κυρίως κουνώντας το μπαμπούλα του Μητσοτάκη. Αλλά δυστυχώς στην πράξη το “πρόγραμμα” του ΣΥΡΙΖΑ έρχεται να αντιγράψει την πολιτική του τελευταίου.

Οι “500.000 θέσεις εργασίας” σε βάθος τετραετίας, υποστηρίζει ο Τσίπρας, θα έρθουν μέσα από ενίσχυση των “επενδύσεων”. Δηλαδή μέσα από ενίσχυση των γερακιών της “αγοράς” που -όπως λέει και ο Χατζηδόκης της ΝΔ- θα δημιουργήσουν τάχα ανάπτυξη και θέσεις εργασίας.

Να ένα παράδειγμα αυτού του “πάρτι των επενδύσεων”: «Ο παραγωγός που θα επενδύσει σε παραγωγές στην χώρα μας, θα μπορεί να πάρει πίσω το 50% της επένδυσής του... Νομίζω ότι είμαστε πολύ κοντά στο να δούμε μια μεγάλη χολιγουντιανή παραγωγή στην Ελλάδα» δήλωσε ο υφυπουργός Ψηφιακής Πολιτικής **Λ. Κρέτσος** μιλώντας για τα φορολογικά κίνητρα έκπτωσης 30% στα πλαίσια της προσέλκυσης οπτικοακουστικών παραγωγών στην Ελλάδα. Μόνο το Χόλιγουντ πουλάει τέτοια παραμύθια...

Γιώργος Πίπτας

ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Εργαζόμενοι, συνταξιούχοι όλοι στον αγώνα

ΕΜΠΟΡΙΚΗ

Με απανωτές κινητοποιήσεις και εντυπωσιακή συσπείρωση και μαζικότητα οι συνταξιούχοι της Εμπορικής Τράπεζας τις τελευταίες εβδομάδες φορώντας κίτρινα γιλέκα έχουν βγει στο δρόμο θέλοντας να αναδείξουν την κατάφωρη αδικία που έχουν υποστεί από την εφαρμογή του ν. Κατρούγκαλου στις συντάξεις τους.

Μιλώντας στην ΕΑ ο Γιώργος Μαυρίδης, συνταξιούχος της Εμπορικής Τράπεζας εξήγησε πως ενώ ο μέσος όρος περικοπής των συντάξεων τα χρόνια των μνημονίων είναι γύρω στο 35% για τους συνταξιούχους της Εμπορικής, με τη μεταφορά τους στο ΕΤΕΑΕΠ, οι περικοπές έφτασαν να είναι μέχρι και 53%.

“Δυστυχώς, παρά τις αρχικές υποσχέσεις του υφυπουργού Εργασίας Πετρόπουλου ότι θα διευθετήσει το θέμα μειώνοντας το τεράστιο αυτό ποσοστό, φτάσαμε πριν τις εκλογές οι δεσμεύσεις αυτές να μένουν στα χαρτιά. Το ποτήρι ξεχείλισε όταν κυβερνητικά στελέχη μάς δήλωσαν πως τελικά τα ζητήματά μας θα διευθετηθούν μετά τις εκλογές. Αυτός είναι ο λόγος που εδώ και ένα σχεδόν μήνα έχουμε ξεκινήσει κινητοποιήσεις θέλοντας να σταματήσουμε την τεράστια αδικία που έχουμε δεχτεί και αποφασίσαμε να διεκδικήσουμε στο δρόμο την επιστροφή των χρημάτων που έχουμε πληρώσει όλα τα χρόνια της δουλειάς μας.

Συσπείρωση

Αυτό που είναι εντυπωσιακό ήταν η τεράστια συσπείρωση των συναδέλφων γύρω από το Σύλλογό μας. Πάνω από 1.700 άτομα πήραν μέρος. Στην τελευταία κινητοποίησή μας βρεθήκαμε μαζί και με συναδέλφους συνταξιούχους της Εθνικής. Όλοι μαζί θα έπρεπε να βγούμε στους δρόμους για να διεκδικήσουμε τις συντάξεις και τις παροχές που μας έχουν κλέψει.

Και μετά τις εκλογές, όποια κυβέρνηση και αν προκύψει θα μας βρει μπροστά της. Άλλωστε είναι σίγουρο πως οι εξελίξεις στον τραπεζικό τομέα την επόμενη περίοδο θα είναι καταγιστικές. Το βλέπουμε ήδη με τους εκατοντάδες εργαζόμενους στα Κόκκινα Δάνεια της Τράπεζας Πειραιώς που μεταφέρονται σε άλλη εταιρία, θα δούμε παρόμοιες κινήσεις από πολλές συστημικές τράπεζες. Είναι μονόδρομος την επόμενη περίοδο εν ενεργεία και συνταξιούχοι τραπεζοϋπάλληλοι να βρεθούμε μαζί σε ενιαίους διεκδικητικούς αγώνες”, υπογράμμισε ο Γ. Μαυρίδης.

24 ωρη απεργία με βασικό θέμα την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας αποφάσισε για την Παρασκευή 14/6 ο Σύλλογος Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας (ΣΥΕΤΕ), μετά τις μεθοδεύσεις της διοίκησης της τράπεζας και του διευθύνοντα συμβούλου Μυλωνά, που 20 μόλις μέρες πριν τη λήξη της παλιά ΣΣΕ ξεκίνησε εκβιασμούς και μεθοδεύσεις με σκοπό να αλλάξει τον Κανονισμό Εργασίας των υπαλλήλων της τράπεζας.

Με τροπολογία της τελευταίας στιγμής την Παρασκευή 7/6 ο υφυπουργός Εργασίας Πετρόπουλος άφησε τους συνταξιούχους της Εθνικής Τράπεζας ξεκρέμαστους απέναντι στις ορέξεις της διοίκησης της Τράπεζας.

“Η διοίκηση της Εθνικής με τη νέα τροπολογία αναγκάζεται να πληρώσει 40 εκατομμύρια ευρώ για την χρηματοδότηση της επικούρησής μας, από την άλλη όμως αυτά τα χρήματα θα πάνε στο ΛΕΠΕΤΕ κάτω από την υψηλή εποπτεία του ΕΤΕΑΕΠ. Από τη μία ο Πετρόπουλος μιλάει για πληρωμή αναδρομικών τουλάχιστον για το 2019, και με ανοιχτή τη συζήτηση για το 2018, ταυτόχρονα όμως με τον καινούριο τρόπο υπολογισμού της επικούρησής μας τα αναδρομικά που θα πάρουμε είναι ψίχουλα”, ανέφερε στην ΕΑ η **Ιωάννα Παυλοπούλου**, συνταξιούχος της Εθνικής και μέλος του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια.

“Και σε αυτόν τον τομέα η κυβέρνηση έκανε ένα βήμα μπροστά και δυο πίσω. Αντί να ακούσει τους συνταξιούχους της Εθνικής που βρισκόμαστε

ΕΘΝΙΚΗ

στο δρόμο εδώ και ενάμιση χρόνο, προσπάθησε να συμβιβάσει τις διαφωνίες με την τράπεζα. Δεν μπορεί να τα έχεις καλά και με τους τραπεζίτες που θέλουν να τσακίσουν τα δικαιώματα των εργαζόμενων και των συνταξιούχων, αλλά ταυτόχρονα να θες να το παίξεις ότι έχεις φιλολαϊκό προφίλ. Μπορεί ο Πετρόπουλος να πανηγυρίζει ότι δεν μας ανάγκασε να πάμε στο ΕΤΕΑΕΠ, ωστόσο η πραγματικότητα είναι ότι άφησε ανοιχτά όλα τα ζητήματα σε τέτοιο βαθμό που την επόμενη περίοδο θα χρειαστούν ακόμα πιο σκληροί και μαζικοί αγώνες για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε τα λεφτά και τα δικαιώματα που μας έκλεψαν.

Το σίγουρο, όποια κυβέρνηση και αν έχει σχηματιστεί μετά τις εκλογές, είναι πως από τη δική μας μεριά δεν πρέπει να κάνουμε βήμα πίσω από το αίτημά μας για αδιαπραγμάτευτο ΛΕΠΕΤΕ. Κάθε βήμα πίσω σημαίνει πως χαρίζουμε κάτι από τα κεκτημένα μας. Ήδη πλέον, και μετά την κατάθεση της τροπολογίας, η μεταφορά και των τελευταίων εν ενεργεία εργαζόμενων της Εθνικής από το ΛΕΠΕΤΕ στο ΕΤΕΑΕΤ σημαίνει ότι κόβεται και η βασική χρηματοδότηση του ΤΥΠΕΤ. Πρόκειται για μια τεράστια επίθεση. Στην ουσία, σταδιακά τα επόμενα χρόνια θα δούμε να διαλύονται οι υπηρεσίες του ΤΥΠΕΤ και να περνάνε σε ιδιώτες.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να μας κλέψουν τα κεκτημένα μας. Η κοινή συγκέντρωση των μαχητικών συνταξιούχων της Εμπορικής και των συνταξιούχων της Εθνικής έξω από τη Βουλή είναι ένα βήμα μπροστά στην προσπάθειά μας να συντονιστούμε. Θα χρειαστούν μεγάλοι και σκληροί αγώνες την επόμενη περίοδο και πρέπει να τους δώσουμε όλοι μαζί ενωτικά”.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Σε αγωνιστική ετοιμότητα καλούν τα μέλη τους τα 5 από τα 6 σωματεία των εργαζόμενων στην Τράπεζα Πειραιώς (ΣΕΤΑΠ, ΣΕΥΠΠΕ, ΣΥΓΠΕ, ΕΣΕΠΠ, ΕΤΒΑ) μετά και την επίσημη ανακοίνωση του νέου επιχειρηματικού σχεδίου της Τράπεζας που συμφώνησε με την Σουηδική Intrum για την απόσχιση του τμήματος των Κόκκινων Δανείων (RBU) και την δημιουργία νέας εταιρίας στην οποία το 80% της εταιρίας θα ανήκει στην Intrum και το 20% στην Πειραιώς.

Πρόκειται για ένα deal-σκάνδαλο αφού τα 28 δις των Κόκκινων Δανείων της Τράπεζας Πειραιώς αγοράζονται μόλις 452 εκατομμύρια ευρώ από την Intrum. Ταυτόχρονα με την συμφωνία ανακοινώθηκε ότι πάνω από 1200 εργαζόμενοι/ες (κάποιοι μιλάνε ακόμα και για 1.500) θα μετακινηθούν στη νέα εταιρία.

Από την πρώτη στιγμή οι εργαζόμενοι στην Πειραιώς ξεκίνησαν κινητοποιήσεις. Η απεργία που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 31/5 ήταν η μεγαλύτερη που έχει δει ο τραπεζικός τομέας εδώ και χρόνια.

“Η πραγματικότητα είναι πως η συμμετοχή των συναδέλφων μας εντυπωσίασε. Δεν είναι μόνο η Αθήνα και το μπλοκάρισμα του Μηχανογραφικού που έστειλε δυναμικό μήνυμα στην διοίκηση της Τράπεζας. Σε όλη την Ελλάδα η συμμετοχή ήταν εντυπωσιακή. Είδαμε μεγάλες συγκεντρώσεις στην Θεσσαλονίκη, στα Γιάννενα, στην Καβάλα. Στο Ηράκλειο της Κρήτης έκλεισαν όλα τα καταστήματα. Στην Λάρισα τα 6 από τα 7. Στην Πάτρα τα 3 από τα 4. Ήταν ένα δυνατό μήνυμα των συναδέλφων ότι δεν θα δεχτούν όλες αυτές τις μεθοδεύσεις”, ανέφερε ο **Διονύσης Γεωργούλης**, εργαζόμενος στη διεύθυνση Πληροφορικής του ομίλου της Τράπεζας Πειραιώς, εκλεγμένο μέλος του Δ.Σ. του σωματείου εργαζομένων της πρώην Γενικής Τράπεζας.

“Σαν σωματεία της Πειραιώς στηρίξαμε νέα

31/5, Απεργία στην Τράπεζα Πειραιώς

απεργία τη Δευτέρα 3/6 για τα RBU και αμέσως μετά οργανώσαμε σύσκεψη σωματείων για να βάλουμε ένα κοινό πλαίσιο διεκδικήσεων και γραπτών δεσμεύσεων μεταξύ των συνδικαλιστικών οργάνων με την Τράπεζα. Καμία απόλυση, καμία απόσχιση προσωπικού, καμία μεταφορά προσωπικού σε οποιοδήποτε άλλο εταιρικό σχήμα, καμία απώλεια της τραπεζοϋπαλληλικής ιδιότητας, τήρηση των συλλογικών συμβάσεων, των κανονισμών εργασίας, των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Αυτά ήταν τα βασικά αιτήματα που στείλαμε και στην ΟΤΟΕ με σκοπό να μας στηρίξει.

Σκάνδαλο

Δυστυχώς από τη μεριά της ΟΤΟΕ η ανταπόκριση δεν ήταν θετική. Η Εκτελεστική Γραμματεία της ΟΤΟΕ που συνεδρίασε την Πέμπτη 6/6 έφτασε στο σημείο να βγάζει ανακοίνωση που χαρακτηρίζει τη συμφωνία σημαντική, ενώ προσπαθεί να πείσει τους συναδέλφους πως η δέσμευση της Τράπεζας Πειραιώς είναι ότι δεν θα υπάρξει καμία μετακίνηση συναδέλφων στη νέα

εταιρία με το ζόρι, αλλά όλες οι μετακινήσεις θα είναι εθελοντικές. Μάλιστα στην ανακοίνωσή που εξέδωσε καλεί τους συναδέλφους να αποδεχτούν τη συμφωνία στοχοποιώντας στην ουσία τα αγωνιστικά σωματεία που μπήκαν στην οργάνωση των κινητοποιήσεων.

Είναι εντελώς λάθος η ΟΤΟΕ να συμφωνεί με αυτό το τεράστιο τραπεζικό σκάνδαλο. Το χάρισμα των Κόκκινων Δανείων στην Intrum θα σημαίνει ένα τεράστιο κυνηγητό για δεκάδες χιλιάδες απλούς ανθρώπους που μέσα στην κρίση έχουν κοκκινίσει τα δάνειά τους.

Κανονικά η ΟΤΟΕ θα έπρεπε να οργανώσει την αντίσταση σε όλες αυτές τις μεθοδεύσεις των Τραπεζιών και να προετοιμάσει το έδαφος για ένα κοινό μέτωπο όλων των τραπεζοϋπαλλήλων αφού ξέρουμε ότι το ίδιο σχέδιο θα ακολουθηθεί και στις άλλες συστημικές τράπεζες.

Από τη μεριά μας ξεκινάμε από την εξής βάση: Αποχή από την εθελοντική απόσχιση και προετοιμασία για τις μάχες που θα έχουμε να δώσουμε μετά”.

Κυριάκος Μπάνος

Εκατοντάδες εργαζόμενοι στις κλινικές, τα διαγνωστικά κέντρα και τα εργαστήρια στον κλάδο της ιδιωτικής υγείας βρέθηκαν έξω από το Υπουργείο Εργασίας στο κέντρο της Αθήνας την Τρίτη 11/6 κατά τη διάρκεια της 24ωρης απεργίας που προκήρυξε αρχικά το Σωματείο Εργαζόμενων στις Ιδιωτικές Κλινικές Αθήνας και στη συνέχεια η Ομοσπονδία Συλλόγων Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων (ΟΣΝΙΕ). Αυτή η απεργία ήταν η καλύτερη απάντηση απέναντι στο Λοκ Άουτ που επιχειρούν εδώ και δυο μέρες τα αφεντικά της ιδιωτικής Υγείας εκβιάζοντας για να κλέψουν ακόμα μεγαλύτερο κομμάτι από την ήδη πετσοκομμένη χρηματοδότηση του προϋπολογισμού για τις δαπάνες του ΕΟΠΥΥ.

“Πήραμε την πρωτοβουλία για την απεργία παρασύροντας και την ΟΣΝΙΕ που τη μετέτρεψε σε πανελλαδική. Είναι ένα θετικό βήμα που μετά από καιρό μπορέσαμε και μπηκάμε στο δρόμο της αγωνιστικής διεκδίκησης. Σήμερα απαιτούμε κλαδική σύμβαση με αυξήσεις στους μισθούς. Ζητάμε από το υπουργείο να εφαρμοστεί ο υποχρεωτικότητα των ΣΣΕ”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Δημήτρης Αλεξόπουλος**, πρόεδρος του κλαδικού σωματείου εργαζομένων στην Ιδιωτική Υγεία Αθήνας και μέλος της διοίκησης της ΟΣΝΙΕ. “Την ίδια ώρα βλέπουμε τους εργοδότες να προχωράνε σε Λοκ Άουτ ζητώντας ακόμα περισσότερα λεφτά από τον ΕΟΠΥΥ, δηλαδή από τους ίδιους τους εργαζόμενους και τις εισφορές τους. Σαν εργαζόμενοι στην ιδιωτική Υγεία θέλουμε να θυμίσουμε πως πρόκειται για τους ίδιους εργοδότες που στις κλινικές και τα ιδιωτικά κέντρα έχουν επιβάλει μισθούς πείνας των 350 ευρώ για ωρη εργασία και τις πιο βάρβαρες ελαστικές σχέσεις εργασίας.

Η τεράστια αύξηση των κερδών τους τα τελευταία χρόνια είναι η άλλη όψη της μείωσης στη χρηματοδότηση της δημόσιας Υγείας. Και αυτή η υψηλή κερδοφορία των επιχειρήσεων στην ιδιωτική Υγεία δεν φαίνεται μόνο από τους ισολογισμούς τους, αλλά και στις τεράστιες επενδύσεις που είχαμε στις μονάδες ιδιωτικής Υγείας τα τελευταία χρόνια.

Αυτή η ανάπτυξη στηρίχθηκε στην υποχρηματοδότηση και την απαξίωση του δημόσιου συστήματος Υγείας που οδήγησε χιλιάδες εργαζόμενους στην αγκαλιά της ιδιωτικής Υγείας ως πελάτες, καταβάλλοντας αδρά και με ψηλό τίμημα από την τσέπη τους, αλλά και με την υποχρέωση να ασφαλιστούν σε ιδιωτικές εταιρίες. Από την άλλη έχουμε την καταβάρθρωση των εργασιακών μας σχέσεων και τη μείωση των μισθών που έρχεται σε συνδυασμό με την τεράστια έλλειψη προσωπικού και την υπερεντατικοποίηση της εργασίας. Αυτοί είναι οι δυο πυλώνες που στηρίχθηκε η ανάπτυξή τους”.

Στο πλευρό των απεργών, βρέθηκε μεγάλη αντιπροσωπεία από το Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια, αλλά και από το ΠΑΜΕ.

Το λόγο κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης πήρε η αντιπρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στον **Αγ. Σάββα** και μέλος του **Συντονιστικού Νοσοκομείων, Ζαννέτα Λυσικάτου**, η οποία τόνισε πως “στα δημόσια νοσοκομεία αυτή τη στιγμή έχουμε 14.000 συμβασιούχους. Η τάση για ελαστικοποίηση της εργασίας υπάρχει και στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Το μοντέλο που προ-

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ Πετυχημένη απεργία κόντρα στα Λοκ-άουτ της εργοδοσίας

11/6, Απεργιακή συγκέντρωση εργαζομένων στην ιδιωτική Υγεία έξω από το Υπουργείο Εργασίας

σπαθούν να επιβάλλουν στον ιδιωτικό τομέα για εργαζόμενους με μπλοκάκι θέλουν τώρα να το φέρουν σαν μοντέλο εργασίας και στο δημόσιο. Γι' αυτό διεκδικούμε αξιοπρεπείς ΣΣΕ με αυξήσεις”.

Κρατικοποίηση

“Και ταυτόχρονα δεν σταματάμε τον αγώνα για κρατικοποίηση των δομών της ιδιωτικής Υγείας. Γιατί δεν θέλουμε υγεία με βάση το κέρδος αλλά με βάση τις ανάγκες μας. Χτες ο Άδωνης τόνισε σε συνέντευξή του ότι ήταν λάθος που φύγανε οι εργολάβοι από τα δημόσια νοσοκομεία. Μάλιστα υποστήριξε ότι θα φέρει εργολάβους και στα διαγνωστικά εργαστήρια, ενώ θα ενισχύσει ακόμα περισσότερο τα ΣΔΙΤ μεταξύ δημόσιων νοσοκομείων και ιδιωτικών κλινικών. Πρέπει να τους σταματήσουμε και αυτό μπορεί να γίνει με τον κοινό αγώνα όλων μας σε δημόσια και ιδιωτική Υγεία.

Σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων την προηγούμενη βδομάδα βάλαμε πρόταση στην ΠΟΕΔΗΝ για να βγάλει απεργία σήμερα στο πλευρό των εργαζόμενων στην ιδιωτική υγεία. Δυστυχώς η πρόταση δεν πέρασε. Όμως σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων στηρίξαμε με όλες μας τις δυνάμεις την οργάνωση της απεργίας σας και μαζί με συναδέλφους σας κάναμε εξορμήσεις σε πολλά ιδιωτικά νοσοκομεία και εργαστήρια. Πρόκειται για μια χρήσιμη εμπειρία γιατί μπορέσαμε να δούμε με τα ίδια μας τα μάτια τι σημαίνει υπερεντατικοποίηση της εργασίας και βρήκαμε συναδέλφους που είχαν φύγει από τα δημόσια νοσοκομεία για να βρουν δουλειά στα ιδιωτικά, αφού έχουν παγώσει οι προσλήψεις στη δημόσια Υγεία εδώ και χρό-

νια. Η απεργία σας απέδειξε στην πράξη την σημασία της κοινής δράσης ανάμεσα σε όλους τους νοσοκομειακούς σε δημόσια και ιδιωτική Υγεία”.

Κάνοντας μια αποτίμηση για την απεργία ο **Κώστας Πολύδωρος**, εκλεγμένο μέλος στο ΔΣ του Σωματείου Ιδιωτικών Κλινικών Αθήνας με την Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Υγειονομικών τόνισε:

“Πρόκειται για την πιο πετυχημένη απεργία των τελευταίων ετών. Έχουμε εικόνα από μεγάλες κλινικές όπως το Υγεία ότι το ποσοστό συμμετοχής ξεπερνάει το 90%. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό αν σκεφτεί πόσο πολωμένο είναι το κλίμα μέσα στους χώρους εργασίας της ιδιωτικής Υγείας.

Την ίδια ώρα με την απεργία μας οι εργοδότες των διαγνωστικών κέντρων ετοιμάζονται για συνάντηση με τον υπουργό υγείας Ξανθό για να διαπραγματευτούν οφειλόμενα του ΕΟΠΥΥ. Ο Ξανθός έτρεξε την προηγούμενη βδομάδα να τους χαρίσει 9 εκατομμύρια ευρώ. Όμως αυτοί δεν σταμάτησαν τους εκβιασμούς και συνεχίζουν το Λοκ Άουτ. Σήμερα ζητάνε άλλα 120 εκ.ευρώ. Αυτός ο στυγνός εκβιασμός πρέπει να πάρει τέλος. Είναι ανάγκη να αναδειχθεί ότι πρόκειται για μια τεράστια λεηλασία πάνω στο δημόσιο αγαθό της Υγείας. Είναι μια επίθεση στα ασφαλιστικά ταμεία και ταυτόχρονα το Λοκ Άουτ είναι επίθεση στο συνδικαλισμό. Βάλανε λουκέτο στα διαγνωστικά τους την ίδια μέρα με την απεργία των συνδικάτων.

Μέσα από αυτούς τους εκβιασμούς αναδεικνύεται το γιατί έχει τόση σημασία το αίτημα για κρατικοποίηση της ιδιωτικής Υγείας. Όποιο αφεντικό δεν μπορεί να λειτουργήσει το διαγνωστικό του ή την κλινική του, ας παραδώσει τα κλειδιά. Να περάσει στο δημόσιο σύστημα Υγείας που έχει τόσο μεγάλη ανάγκη και από τεχνολογικό εξοπλισμό και σε νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό.

Στις επόμενες βδομάδες έχουμε το συνέδριο της ΟΣΝΙΕ στις 30 Ιουνίου. Αυτό το συνέδριο θέλουμε να αποτελέσει βήμα απεργιακής κλιμάκωσης έτσι ώστε να διεκδικήσουμε ότι θα τα πάρουμε όλα πίσω. ΣΣΕ με αυξήσεις, επιδόματα, χρονοεπιδόματα, ειδικές άδειες και ακόμα περισσότερα”.

Κυριάκος Μπάνος

Απεργία στον επισιτισμό Αττικής 19/6

Την Τετάρτη 19 Ιούνη το Σωματείο Επισιτισμού Αττικής έχει κηρύξει απεργία μέσα στην τουριστική περίοδο. Πρόκειται για μια σημαντική και σκληρή απεργία σε έναν από τους κλάδους της βαριάς βιομηχανίας του τουρισμού. Απεργιακή συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί την ίδια μέρα 19/6, στις 9.30πμ, έξω από το Υπουργείο Τουρισμού.

Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια και η “Η Καμαριέρα” η αντικαπιταλιστική παράταξη στο χώρο του επισιτισμού-τουρισμού, καλούν σε σύσκεψη την Πέμπτη 13/6, στις 5μμ, στο Εργατικό Κέντρο της Αθήνας για να συζητηθούν τα επόμενα βήματα για την καλύτερη οργάνωση της απεργίας.

Εν τω μεταξύ σε Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου Επισιτισμού - Τουρισμού - Ξενοδοχείων Αττικής που πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 10/6 με βασικό θέμα την καλύτερη οργάνωση της απεργίας, έγινε για άλλη μια φορά ορατή η απίστευτη εντατικοποίηση της εργασίας στα ξενοδοχεία της Αθήνας αλλά και των νησιών. Όσο μπαίνουμε πιο βαθιά στην τουριστική σαιζόν γίνεται αντιληπτό πως τα τεράστια κέρδη των ξενοδόχων απογειώνονται από την αύξηση των τουριστών, ταυτόχρονα όμως δεν συμβαίνει το ίδιο για τα εργασιακά δικαιώματα, τους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας που συνεχώς πιέζονται από τα αφεντικά του κλάδου.

ΦΡΙΓΚΟΓΚΛΑΣ Συγκέντρωση στην Αθήνα 13/6

Στην Αθήνα ανεβαίνουν την Πέμπτη 13/6 οι 92 εργαζόμενοι της Φριγκογκλάς από την Πάτρα που είδαν μέσα σε μια νύχτα την εταιρία να κλείνει το εργοστάσιο στην Κ. Αχαΐα και να τους πετάει στο δρόμο.

Οι εργάτες της Φριγκογκλάς πραγματοποίησαν μεγάλη κινητοποίηση στην Πάτρα την Τρίτη 11/6, ενώ στις 13/6 θα βρεθούν έξω από το Υπουργείο Εργασίας στην Αθήνα, με σκοπό να υπερασπιστούν τις δουλειές τους.

Στη μονάδα της Κάτω Αχαΐας, η Frigoglass το 2009 είχε εφαρμόσει πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου, το οποίο οδήγησε σε μείωση του προσωπικού του εργοστασίου κατά περίπου 50%. Ήταν η περίοδος που η εταιρία προσπαθούσε να πείσει περί της βιωσιμότητας της μονάδας και των θέσεων εργασίας. Τα επόμενα χρόνια εφαρμόστηκαν όλες οι πρακτικές εκβιασμού των εργαζόμενων και ελαστικοποίησης της εργασίας με υποχρεωτικές άδειες και εκ περιτροπής εργασίας. Το 2014 προχώρησε σε μείωση των μισθών κατά 24% πείθοντας τους εργαζόμενους για άλλη μια φορά πως αυτή θα οδηγήσει σε πιο βιώσιμους μισθούς.

Δέκα χρόνια μετά τις πρώτες επιθέσεις στα εργασιακά δικαιώματα και τις θέσεις εργασίας αποδείχτηκε στην πράξη πως δεν υπάρχει καμιά άλλη απάντηση απέναντι στα κλεισίματα και της απολύσεις. Κρατικοποίηση της Φριγκογκλάς εδώ και τώρα, για να σωθούν οι δουλειές και οι ζωές των εργαζόμενων σε μια πόλη σαν την Πάτρα με τεράστια ανεργία.

Ανοιχτή εκδήλωση-συζήτηση πραγματοποιούσε η Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης μπροστά από το δημαρχείο το απόγευμα της Τρίτης 11 Ιούνη, την ώρα που η εργατική αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, με θέμα: Μετά την τρίτη εκλογή μας στο δημοτικό συμβούλιο, συνεχίζουμε μέχρι τη νίκη, για να τα πάρουμε όλα πίσω!

Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν ο **Βαγγέλης Χατζηνικολάου** (Proud Seniors-ΛΟΑΤΚΙ Κοινότητα), **Ζαννέτα Λυσικάτου**, γραμματέας στο σωματείο του νοσοκομείου Άγιος Σάββας, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας (ΚΕΕΡΦΑ), ο **Νίκος Στραβελάκης** (πανεπιστημιακός ΕΚΠΑ) και ο **Δημήτρης Ζώτος** (πολιτική αγωγή στην δίκη της Χ.Α) ενώ το λόγο θα πάρουν από τα κάτω αγωνιστές-τριες.

“Την Τρίτη, η Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας καλεί όλο τον κόσμο να συμμετάσχει στην εκδήλωση για να συζητήσουμε μαζί τα επόμενα βήματα μετά την επιτυχία της εκλογής της κίνησης στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας για τρίτη συνεχή φορά” δήλωσε στην εργατική αλληλεγγύη ο Δημήτρης Ζώτος. “Μια από τις μεγάλες μάχες που έχουμε μπροστά να συνεχίσουμε είναι ενάντια στην φασιστική απειλή: οι Κασιδιάρηδες στην φυλακή και όχι στο δημοτικό συμβούλιο. Είναι μια μάχη που θα την δώσουμε μαζί με όλους τους αντιφασίστες-τριες, με την οργανωμένη δύναμη των συνδικάτων, με τη δύναμη όλων όσων διαδηλώνουμε και σήμερα μαζί στο pride της Αθήνας”.

“Είναι η πρώτη εκδήλωση μετά τις εκλογές και θα βρεθούμε όλοι μαζί οι υποψήφιοι και μη, που δουλέψαμε για το πετυχημένο κατέβασμα της κίνησης. Μπροστά μας

Συνεχίζουμε με μεγαλύτερη ορμή

έχουμε ήδη ανοιχτή τη μάχη των βουλευτικών εκλογών που πρέπει να βρει ενισχυμένη την ΑΝΤΑΡΣΥΑ” μας είπε η Ζαννέτα Λυσικάτου. “Συζητώντας τα αποτελέσματα των εκλογών στο νοσοκομείο, το συμπέρασμα είναι ότι πρέπει να μπορούμε ακόμη πιο ορμητικά στον αγώνα για προσλήψεις και χρηματοδότηση της Υγείας, όποια κυβέρνηση και αν ακολουθήσει. Αυτό έχει ξεκινήσει από τώρα προεκλογικά, ενόψει της απεργίας στην ιδιωτική υγεία στις 11 Ιούνη, όπου μαζί συνάδελφοι από το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα κάνουμε κοινές εξορμήσεις για την οργάνωση της απεργίας κόντρα στα λοκ άουτ της εργοδοσίας”.

“Θα έχουμε να αντιπαλέψουμε την παρουσία της Δεξιάς στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, τους πιο αχαλίνωτους υπερασπιστές των πολιτικών των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων, της καταστροφής των ελεύθερων χώρων, των παροχών στους επιχειρηματίες, των πολιτικών ‘νόμου και τάξης’ στα Εξάρχεια και το Πολυτεχνείο, των ρατσιστικών επιλογών κατά των μεταναστών και των προσφύγων” αναφέρει το κάλεσμα της Ανταρσίας στις Γειτονιές της Αθήνας για την εκδήλωση. “Έχουμε να συνεχίσουμε τις μάχες για να μην απολυθούν οι συμβασιούχοι, τις μάχες για μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, να μην περάσουν οι ιδιωτικοποιήσεις, για να σωθούν οι κοινωνικές και δημοτικές υπηρεσίες. Για να μην κλείσουν 32 παιδικοί σταθμοί τον Σεπτέμβρη και να μην ρημάξουν τα σχολεία. Ενάντια στα αρπακτικά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας που απειλούν το περιβάλλον και τους ελεύθερους χώρους... Εννιά χρόνια μετά την πρώτη εκλογή μας στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, συνεχίζουμε με μεγαλύτερη ορμή”.

Περήφανοι για τη μάχη που δώσαμε

Πολύτιμη για τη συνέχεια των αγώνων μπροστά στις βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιούλη ήταν η ανοιχτή εκδήλωση της δημοτικής κίνησης «Ανταρσία στη Θεσσαλονίκη για την ανατροπή» που πραγματοποιήθηκε την περασμένη Δευτέρα στην ΕΔΟΘ.

Την εκδήλωση άνοιξε ο επικεφαλής της κίνησης **Γιάννης Κούτρας**, ξεκινώντας με το στίγμα της εκλογικής παρέμβασης, μέσα σε μια πρωτόγνωρη εκλογική μάχη, στο νέο περιβάλλον της απλής αναλογικής, που χαρακτηρίστηκε και στο Δήμο Θεσσαλονίκης από την ήττα της προοπτικής του ΣΥΡΙΖΑ και την επιστροφή της δεξιάς. Παρόλο που η δεύτερη θέση που κατέλαβε ο εκλεκτός του Μητσοτάκη Ταχιάος ήταν ένα χαστούκι στο γνήσιο νεοφιλελευθερισμό που προωθεί η ΝΔ αυτή τη στιγμή, δεν έχουμε καμία απορία για την εκλογή Ζέρβα, που κινείται ουσιαστικά στο ίδιο πλαίσιο.

Δώσαμε τη μάχη με πολιτικά χαρακτηριστικά, απέναντι στην προβολή των «αυτοδιοικητικών θεμάτων» που δήθεν αποσυνδέονται από τις συνεχιζόμενες επιθέσεις ενάντια στους εργαζόμενους και τον φτωχό κόσμο της πόλης, αναδεικνύοντας τη σημασία της εργατικής αντίστασης που συνεχίζεται και το αντικαπιταλιστικό πρό-

γραμμα ως την απάντηση σε αυτές τις προκλήσεις.

Απέναντι στην προσπάθεια επιβολής της δεξιάς και ακροδεξιάς ατζέντας, δώσαμε τη μάχη ενάντια στην εθνικιστική εκστρατεία για το μακεδονικό και ιδιαίτερα απέναντι στη νέα επίθεση με κέντρο το δόγμα «του νόμου και της τάξης», την ώρα που οι περισσότεροι υποψήφιοι ακολούθησαν το δρόμο της δεξιάς προσαρμογής.

Συμβάλλαμε ενωτικά

Συμβάλλαμε ενωτικά στο δυνάμωμα των αριστερών απαντήσεων σε αυτή τη συνθήκη, και η προεκλογική καμπάνια της κίνησης δόθηκε με έμφαση τους εργατικούς χώρους και την ανάδειξη των κινημάτων ενάντια στην καταπίεση, το ρατσισμό και τον φασισμό. Καταφέραμε να ξεπεράσουμε τα γραφειοκρατικά και οικονομικά εμπόδια, και σε αυτήν την πορεία κερδίσαμε τη στήριξη αγωνιστών του αντιφασιστικού κινήματος και της αριστεράς όπως ο **Γ. Τσιάκαλος**, ο **Γ. Γιαννόπουλος** και ο **Ν. Σακελλάριος**.

Μπορεί η μη εκλογή δημοτικού συμβούλου να κρίθηκε στην λεπτομέρεια, αφού υπήρχαν 6 συνδυασμοί που είχαν διαφορά λίγων δεκάδων ψήφων, αλλά η συνέχεια πρέπει και

μπορεί να δοθεί στους αγώνες που έρχονται μαζί με όλο το κόσμο που μας στήριξε. Η δημοτική κίνηση και το αντικαπιταλιστικό στίγμα που δώσαμε είναι αναγνωρίσιμα ευρύτερα και αυτό αποτελεί σημαντική αφετηρία. Η επόμενη πρόκληση είναι η μάχη των βουλευτικών εκλογών όπου αξίζει να στηριχθεί η πρωτοβουλία για ενωτική απεύθυνση στις δυνάμεις του ΚΚΕ και της ΛΑΕ.

Το λόγο πήραν πολλά μέλη και φίλοι της κίνησης, ενώ στη συζήτηση κοινή συνισταμένη ήταν ότι μπορούμε να είμαστε περήφανοι για τη μάχη που δώσαμε, συνεχίζοντας την παρέμβαση στα μεγάλα κινηματικά γεγονότα της πόλης (Pride, αντιρατσιστικό φεστιβάλ) και τη στήριξη στους εργατικούς αγώνες που συνεχίζονται (τράπεζες, ιδιωτική υγεία) για τη συγκρότηση αριστερής εργατικής αντιπολίτευσης απέναντι στη νέα δημοτική αρχή. Πολύτιμη ήταν η συζήτηση ιδιαίτερα για την πρόταση κοινής δράσης και εκλογικής συνεργασίας, που έρχεται να απαντήσει στην αδυναμία των ηγεσιών της αριστεράς και στη διάθεση του κόσμου να δώσει εδώ και τώρα μάχη ενάντια στην προοπτική της επιστροφής της ΝΔ.

Ευκλείδης Μακρόγλου

Εκδηλώσεις για τις εκλογές

ΞΑΝΘΗ

“Με συμμετοχή αγωνιστών και αγωνιστριών απ’ όλη τη Θράκη και πολύτιμη συζήτηση πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στην Ξάνθη για τα αποτελέσματα των εκλογών και τις μάχες που έχουμε να δώσουμε” δήλωσε στην ΕΑ ο Παντελής Αποστολίδης από την Ξάνθη.

“Την εκδήλωση άνοιξε ο Γιάννης Σηφακάκης από την κεντρική επιτροπή του ΣΕΚ. Όπως τόνισε: «Τα αποτελέσματα των εκλογών δεν δείχνουν σταθεροποίηση ούτε στην Ελλάδα ούτε διεθνώς. Η πολιτική αστάθεια παραμένει και η ασθενής οικονομική ανάκαμψη είναι μια φούσκα έτοιμη να σκάσει στα μούτρα τους. Η Δεξιά και η Σοσιαλδημοκρατία σημείωσαν πτώση σχεδόν παντού ενώ η ακροδεξιά δεν σάρωσε, όπως μας λέγανε, χάρη στη δύναμη του αντιφασιστικού κινήματος.

Η αριστερά του ‘ρεαλισμού’ κατέγραψε μόνο ήττες, με πρώτο και καλύτερο τον ΣΥΡΙΖΑ, που έστρωσε κόκκινο χάλι στα ζόμπι της δεξιάς με τις πολιτικές του. Αλλά δεν είναι πραγματική η εικόνα που πλάσεται ότι ο χάρτης βάφτηκε μπλε. Η ΝΔ ανέβηκε εξαφανίζοντας Ποτάμι, Καμμένο, Λεβέντη, κλπ. Δεν έπεισε ο Μητσοτάκης τον κόσμο, που έχει εμπειρίες και κοιτάει Αριστερά».

Στις τοποθετήσεις από τα κάτω μπήκε το κρίσιμο ζήτημα ‘τι κόμμα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ’. Χρειαζόμαστε τη θεωρία για να μην καίμε μαζί με τα ‘ξερά’ (τις ξεπουλημένες ρεφορμιστικές ηγεσίες) και τα ‘χλωρά’ (τη βάση του ΣΥΡΙΖΑ που παλεύει στην αντίθετη κατεύθυνση, τη θέλουμε μαζί με τους αγώνες και θέλουμε να την κερδίσουμε).

Στο τέλος της εκδήλωσης δύο σύντροφοι, υποψήφιοι με την Ανταρσία στην Ξάνθη στις δημοτικές εκλογές, μια καθαρίστρια κι ένας ελαιολοχρωματιστής, πήραν την κάρτα μέλους του κόμματος”.

ΒΟΛΟΣ

“Στην εκδήλωση που έγινε την προηγούμενη Τετάρτη στο πανεπιστήμιο στο Βόλο με ομιλητή τον Γιάννη Αγγελόπουλο συζητήσαμε

τα αποτελέσματα των εκλογών τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς.

Οι τοποθετήσεις που έγιναν από κάτω αφορούσαν στο πώς μπορούμε να εξασφαλίσουμε το επόμενο διάστημα δράσεις ενόψει των εκλογών στις 7 Ιούλη με σκοπό να βγει η κουβέντα της εκδήλωσης προς τα έξω, στους εργατικούς χώρους και σε όποιους άλλους χώρους παρεμβαίνουμε. Η εκδήλωση έκλεισε καλώντας τους φοιτητές να παρακολουθήσουν το μεγάλο φεστιβάλ του Μαρξισμού στην Αθήνα” δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Κωνσταντίνα Χήρα**.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

“Ανοιχτή εκδήλωση για τα αποτελέσματα των εκλογών και πως συνεχίζει η αντικαπιταλιστική αριστερά πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 6 Ιούνη από το ΣΕΚ στα Γιάννενα, με εισηγητή τον Π. Παναγιωτακόπουλο.

Στην συζήτηση άνοιξαν οι προβληματισμοί γιατί η πέραν του ΣΥΡΙΖΑ αριστερά δεν κατάφερε να κερδίσει από τη δυσaréσκεια του κόσμου απέναντι στην κυβέρνηση, και ποιες πρέπει να είναι οι εκλογικές τακτικές της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Η απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα ήρθε καταρχάς με την επιβεβαίωση πως η αριστερά δεν δυναμώνει ούτε με τον σεχταρισμό και τις καταγγελίες, ούτε όταν ανακόπτει την κλιμάκωση των αγώνων επειδή βλέπει αρνητικούς συσχετισμούς και δεν εμπιστεύεται την εργατική τάξη”.

Στους δρόμους ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή

Στις 13 Ιουλίου του 2009, μετά από μια μαζική συγκέντρωση στη Νομική και πατώντας πάνω σε προηγούμενες πρωτοβουλίες κοινής δράσης, δημιουργείται η **Κίνηση Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή, η ΚΕΕΡΦΑ**. Σήμερα 10 χρόνια μετά, είναι πιθανό οι νεοναζί της ΧΑ να μείνουν εκτός Βουλής και λίγους μήνες μετά, το δικαστήριο να αποφανθεί την καταδίκη και τη φυλάκισή τους. Η ΚΕΕΡΦΑ, οι πρωτοβουλίες της και ο καθημερινός αγώνας των αγωνιστών κι αγωνιστριών της, έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο σε αυτή την εξέλιξη.

Θα μπορούσαν να γραφτούν βιβλία με την καταγραφή όλης αυτής της δράσης. Με αφορμή τη συμπλήρωση 10 χρόνων από την ίδρυσή της, παρουσιάζουμε σε αυτές τις σελίδες κάποια βασικά σημεία αυτής της διαδρομής.

Μόλις τέσσερις μέρες πριν την ίδρυση της ΚΕΕΡΦΑ, ένα μεγάλο φάσμα από μεταναστευτικές κοινότητες, σωματεία και αντιρατσιστικές κινήσεις είχαν οργανώσει συλλαλητήριο με σύνθημα “Οχι στα ρατσιστικά μέτρα ΝΔ – ΛΑΟΣ, Στοπ στις απελάσεις, Όχι στρατόπεδα συγκέντρωσης, Άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες, Έξω οι φασίστες από τις γειτονιές”. Ήταν η βάση για τη δημιουργία της Κίνησης.

Το πρώτο κάλεσμα για τη συγκέντρωση της Νομικής, υπογράφουν μεταξύ άλλων ο **Τζαβέντ Ασλάμ** κι ο **Ζαχέρ Μοχάμαντ**, πρόεδροι της Πακιστανικής και της Αφγανικής Κοινότητας, η **Λορέτα Μακόλεϋ** από την Ένωση Αφρικανών Γυναικών, ο **Τζο Βαλένθια** από την Ένωση Φιλιπινέζων Εργαζομένων, οι πανεπιστημιακοί **Γιάννης Μαϊστρος**, **Μάκης Καβουριάρης** και **Νίκος Θεοχαράκης**, ο ιστορικός **Δημήτρης Λιβιεράτος**, συνδικαλιστές και συνδικαλίστριες από τον **ΟΣΕ**, την **ΕΙΝΑΠ**, την **ΟΕΝΓΕ**, την **ΠΟΕΣΥ**, τη **ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ**, την **ΕΡΤ**, την **Ιντρακόμ**, **συνλόγους εκπαιδευτικών**, κάτοικοι του **Αγ.Παντελεήμονα**, ακτιβιστές από περιβαλλοντικές κινήσεις όπως την **Κίνηση Πολιτών ΚηφισΟΣ**, από τη **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο**, καλλιτέχνες όπως η **Εύα Μπέη**, ο **Νίκος Τουλιάτος**, η **Κάτια Γέρου**, ο **Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος**, δημοσιογράφοι και συγγραφείς όπως ο **Δημήτρης Παπαχρήστος**, ο **Μωυσής Λίτσας** κ.α. Το ιδρυτικό της κείμενο υπογράφηκε εκατοντάδες ανάμεσά τους ο **Μίκης Θεοδωράκης**, ο **Κώστας Βεργόπουλος**, ο, τότε καθηγητής της ΝΟΠΕ, **Γιάννης Βαρουφάκης** κλπ.

Η διακήρυξη, που συνοδεύει την ίδρυσή της, αναφέρει:

“Η κυβέρνηση της ΝΔ και το ΛΑ.Ο.Σ. ευθυγραμμίζονται στην αντιμετώπιση ότι η μετανάστευση και η προσφυγιά είναι έγκλημα που πρέπει να τιμωρηθεί με στρατόπεδα συγκέντρωσης, μαζικές απελάσεις, ρατσιστικές επιχειρήσεις σκούπα, μακρόχρονες φυλακίσεις των αιτούντων άσυλο. Αντί για ανθρώπινη υποδοχή και αλληλεγγύη σε διωκόμενους ανθρώπους, πέφτουν πάνω στην σιδερόφρακτη πολιτική της Ευρώπης- φρούριο, πνίγονται στα κύ-

24/8/12, Συλλαλητήριο ενάντια στην επιχείρηση «Ξένιος Δίας»

Μια από τις μεγαλύτερες αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές διαδηλώσεις της τελευταίας δεκαετίας έγινε τον Αύγουστο του 2012, ενάντια στη ρατσιστική εξόρμηση της κυβέρνησης Σαμαρά με την επιχείρηση σκούπα «Ξένιος Δίας». Η επιχείρηση ξεκίνησε στις 4 Αυγούστου, επέτειο της δικτατορίας του Μεταξά, ενώ η χρυσαυγίτικη επίθεση σε τζαμιά στο Ρέντη και τα Καμίνια μια βδομάδα μετά ξεχειλισε το ποτήρι. Η Πακιστανική Κοινότητα και τα μέλη της στην περιοχή οργάνωσαν αμέσως σύσκεψη σε τζαμί της Νίκαιας και κάλεσαν σε συλλαλητήριο στις 24/8. Η ΚΕΕΡΦΑ στήριξε το κάλεσμα οργανωτικά και πολιτικά. Κυκλοφόρησε υλικό στις γειτονιές και τους εργατικούς χώρους, ενώ με συνέντευξη Τύπου που κάλεσε στις 21/8 έδωσε φωνή σε μια σειρά καταγγελίες θυμάτων της αστυνομίας και της Χρυσής Αυγής.

Η στήριξη της ΚΕΕΡΦΑ ενθάρρυνε τα πιο αγωνιστικά κομμάτια της Πακιστανικής Κοινότητας να αντιμετωπίσουν με επιτυχία τις πιέσεις στο εσωτερικό της κοινότητας που ήθελαν μια θρησκευτική κινητοποίηση, μη βάζοντας στο στόχαστρο της διαδήλωσης την κυβέρνηση και τη ΧΑ. Δόθηκε η πολιτική μάχη σε κοινή σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ και της Πακιστανικής Κοινότητας και κερδήθηκε η ενότητα ντόπιων και μεταναστών στην πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τις φασιστικές επιθέσεις. Έτσι, πάνω από 20 χιλιάδες διαδήλωσαν, παρά το σαμποτάζ της αστυνομίας που σταματούσε τα δεκάδες πούλμαν που έφταναν από διάφορα σημεία της Αττικής και κάνοντας «σκούπες» στους χώρους των προσυγκεντρώσεων. Στο τέλος της πορείας, αντιπροσωπεία του συλλαλητηρίου πήγε στη Βουλή να καταθέσει ψήφισμα ενάντια στον Ξένιο Δία. Εκεί, ο Π. Κωνσταντίνου, ο Τζ. Ασλάμ και η Β. Κατριβάνου δέχτηκαν επίθεση από τον χρυσαυγίτη βουλευτή Δ. Κουκούτση, κάτι για το οποίο ο τελευταίος καταδικάστηκε.

ματα του Αιγαίου, ακρωτηριάζονται στις νάρκες του Έβρου. Θέλουν να μετατρέψουν τους μετανάστες σε αποδιοπομπαίους τράγους.

Χέρι- χέρι με την βάρβαρη αστυνομική καταστολή, τους εξευτελισμούς στα αστυνομικά τμήματα και στους δρόμους, σηκώνει το ανάστημά της στις γειτονιές η φασιστική δράση «αγανακτισμένων πολιτών» με την καθοδήγηση του ΛΑ.Ο.Σ. μαζί με τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Προωθούν «εκκαθαριστικές επιχειρήσεις» κατά των μεταναστών, όπως στην Πάτρα και τον Άγιο Παντελεήμονα.

Θέλουν εθνοκάθαρση ναζιστικής έμπνευσης. Αποτελούν απειλή για τις ελευθερίες όλων μας...

Είναι ώρα να ενώσουμε τις γραμμές μας για να τους σταματήσουμε! Καλούμε τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις κοινότητες μεταναστών, την Αριστερά, τα κινήματα υπεράσπισης των δικαιωμάτων των μεταναστών, τους ανθρώπους των Γραμμάτων και των Τεχνών, να ενωθούμε σε ένα ισχυρό μέτωπο για ναβάλουμε φρένο στις ρατσιστικές επι-

θέσεις και τις φασιστικές προκλήσεις”.

Δεν ήταν λίγοι εκείνοι που το 2009 υποστήριζαν ότι η δημιουργία μιας τέτοιας κίνησης ήταν “υπερβολική” και άνευ περιεχομένου, όσον αφορά και στα δύο της σκέλη.

Ο Γιώργος Παπανδρέου, που σε λίγους μήνες θα σάρωνε στις εκλογές του Οκτωβρίου, εμφανιζόταν ως “αντιρατσιστής” και υποσχόταν στους μετανάστες ψήφο στις δημοτικές εκλογές και ιθαγένεια για τα παιδιά τους.

Όσον αφορά στους φασίστες, η πιο διαδεδομένη επιχειρηματολογία ήταν: “Μα για ποια φασιστική απειλή μιλάτε τώρα; Το ΛΑΟΣ είναι ένα ακροδεξιό κόμμα που συγκυριακά ωφελείται από την φθορά της ΝΔ και η Χρυσή Αυγή είναι ανύπαρκτη”.

Όμως τα γεγονότα που είχαν προηγηθεί χτύπαγαν καμπάνες στην αντίθετη κατεύθυνση: στις Ευρωεκλογές τον Ιούνιο του 2009, το ΛΑΟΣ είχε εκτιναχθεί στο 7,15% και η Χ.Α. στο 0,49%, τρεις φορές το ποσοστό που είχε πάρει στις Ευρωεκλογές του 2004 ως Πατριωτική Συμμαχία.

Ήδη τους προηγούμενους μήνες οι χρυσαυγίτες σε συνεργασία με τα ΜΑΤ είχαν οργανώσει πογκρόμ σε βάρος των μεταναστών που έμεναν στο παλιό Εφετείο της Σωκράτους, την ίδια στιγμή που η αστυνομία εμπόδιζε χιλιάδες αντιφασίστες διαδηλωτές να φθάσουν στο χώρο. Τον ίδιο μήνα, οι μουσουλμάνοι μετανάστες που διαδήλωναν αγανακτισμένοι για το σκίσιμο του Κορανιού από αστυνομικούς και τις επιθέσεις των νεοναζί σε τζαμιά, στοχοποιούνταν από τις ισλαμοφοβικές προεκλογικές εκστρατείες της Νέας Δημοκρατίας, του ΛΑΟΣ και της Χρυσής Αυγής.

Αυτό που συνέβαινε στην πραγματικότητα ήταν ότι η Νέα Δημοκρατία, τρομοκρατημένη από την εξέγερση που ακολούθησε τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου το Δεκέμβριο του 2008, προσπαθούσε να σώσει τον εαυτό της και να γυρίσει το κλίμα παίζοντας το ρατσιστικό χαρτί.

Αυτή η πολιτική φούσκωνε όλο αυτό το διάστημα τους φασίστες, αρχικά το ΛΑΟΣ και στη συνέχεια, το πιο ακραίο ναζιστικό κομμάτι, την ίδια τη Χρυσή Αυγή. Αυτοί οι κίνδυνοι δικαίωναν την πρωτοβουλία και έδειχναν την ανάγκη για την ίδρυση μιας κίνησης με τα χαρακτηριστικά της ΚΕΕΡΦΑ. Πράγματι, οι νεοναζί χρησιμοποιώντας τις πλάτες του κράτους και της αστυνομίας φτάνουν να μπουν αρχικά στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας τον Νοέμβριο του 2010, έχοντας κάνει μια ολόκληρη τρομοκρατική καμπάνια με κέντρο τον Αγ.Παντελεήμονα και δυο χρόνια μετά, το Μάιο του 2012, 21 ναζιστές εκλέγονται βουλευτές, τα λεφτά στα ναζιστικά ταμεία ρέουν, γραφεία – ορμητήρια επιθέσεων ξεπετάγονται παντού, και τα ΜΜΕ τους προβάλλουν καθημερινά ως ανερχόμενη πολιτική δύναμη. Απέναντι στο φόβο και το μούδιασμα που θα μπορούσε να επικρατήσει μετά από μια τέτοια εκλογική επιτυχία των φασιστών, η ΚΕΕΡΦΑ άπλωσε τις τοπικές της επιτροπές και με την ενιαιομετωπική της δράση και τις πρωτοβουλίες της, συνεχίζει να ενώνει κόσμο που θέλει να παλέψει τους φασίστες και το ρατσισμό.

28 Απρίλη 2013, Διαδήλωση στη Ν. Μανωλάδα

Ένωση Μεταναστών Εργατών

Μια σημαντική μάχη που δίνει η ΚΕΕΡΦΑ όλη αυτή τη δεκαετία είναι η οργάνωση και η συμπαράσταση στους αγώνες των μεταναστών εργατών. Λίγους μήνες μετά την ίδρυσή της, τον Απρίλη του 2010, πρωτοστατεί στη συγκρότηση της Ένωσης Μεταναστών Εργατών, στην οποία από την ιδρυτική της συνάντηση συμμετέχουν μαζί με μετανάστες εργάτες από το Πακιστάν, το Αφγανιστάν, τη Σενεγάλη, το Μπαγκλαντές, την Ινδία, τη Σρι Λάνκα, την Αλβανία, την Παλαιστίνη κ.α. Βασικό χαρακτηριστικό της είναι η αποκάλυψη και η αγωνιστική αντιμετώπιση των εργοδοτικών αυθαιρεσίων εις βάρος των μεταναστών εργατών, που μέχρι τότε έμεναν συνήθως στο σκοτάδι, η διεκδίκηση του αιτήματος για νομιμοποίηση όλων, αλλά και η ανάγκη για ενότητα, οργάνωση και κοινούς αγώνες με τους ντόπιους εργάτες και τα σωματεία τους.

Οι μάχες της Ένωσης Μεταναστών Εργατών ξεκινούν κατευθείαν, με τη μαζική συμμετοχή στις γενικές απεργίες εκείνης της περιόδου, αλλά και την οργάνωση απεργίας διαρκείας των εργατών γης από το Πακιστάν, στη **Σκάλα Λακωνίας**, τον Σεπτέμβριο του 2010, όταν τα αφεντικά αποφάσισαν να πετάξουν τους εργάτες έξω από τα σπίτια τους. Μια μάχη που αναζωπυρώθηκε τον Ιούλη του 2014 με νέα απεργία διαρκείας ως απάντηση στο ρατσισμό και την αυθαιρεσία που δέχονταν από τοπικούς παράγοντες με την ενεργό εμπλοκή της αστυνομίας.

Συνελεύσεις, διαδηλώσεις

Εν τω μεταξύ, τον Απρίλη του 2013, είχε προκαλέσει σοκ σε όλη τη χώρα η ένοπλη επίθεση του φροσυλοπαραγωγού, Βαγγελάτου και των μπράβων του, στους μετανάστες που δούλευαν στα χωράφια του στη **Ν.Μανωλάδα**. Η επίθεση έφερε στο φως και τις άθλιες συνθήκες στις οποίες αναγκάζονταν να ζουν οι εργάτες. Αμέσως η ΚΕΕΡΦΑ και η Ένωση Μεταναστών Εργατών βρέθηκε στη Μανωλάδα, βοήθησε στην οργάνωση συνελεύσεων και διαδηλώσεων – με πιο μεγάλη αυτή της 28/4/13, όταν πάνω από 2.000 εργάτες γης και συμπαράστατές τους βάδισαν μέχρι το αστυνομικό τμήμα – αλλά και στη συγκρότηση τοπικού τμήματος της Ένωσης Μεταναστών Εργατών και Συνδικάτου Εργατών Γης, όπου εγγράφηκαν μαζί με μετανάστες εργάτες. Η συνέχεια ήταν μακρά και στο δρόμο, αλλά και στις δικαστικές αίθουσες, καθώς οι εργάτες μαζί με τις κοινότητες του Μπαγκλαντές, του Πακιστάν, την ΚΕΕΡΦΑ και την Ένωση Μεταναστών Εργατών, έφτασαν μέχρι τη διεθνή δικαστήρια διεκδικώντας την παραδειγματική τιμωρία του Βαγγελάτου.

Οι αγώνες της Σκάλας Λακωνίας και της Μανωλάδας, έδωσαν έμπνευση κι ενθάρρυναν κι άλλους μετανάστες εργάτες να απευθυνθούν στην ΚΕΕΡΦΑ και την Ένωση Μεταναστών Εργατών και μαζί να κοντράρουν την αυθαιρεσία των αφεντικών τους. Από τα πολλά παραδείγματα να αναφέρουμε τις απεργίες στα εργοστάσια της **Γενική Ανακύκλωση ΑΕ** στον Ασπρόπυργο, στην **Κ.Γεωργίου Α.Ε.** στα **Φυτώρια Γαλαρά** στο Μαραθώνα, στην **Καβάς Κότερα ΕΠΕ** κ.α. Σε αρκετές περιπτώσεις οι μάχες που άνοιξαν στους χώρους εργασίας των μεταναστών εργατών κατέληγαν με υποχώρηση της εργοδοσίας και τους εργάτες πιο οργανωμένους και με αυτοπεποίθηση.

Δεκάδες είναι και οι αποκαλύψεις της ΚΕΕΡΦΑ σχετικά με τη ρατσιστική βία της ΕΛ.ΑΣ σε βάρος μεταναστών. Από την φρικτή δολοφονία του Πακιστανού μετανάστη **Μοχάμεντ Καμράν**, μετά από βασανιστήρια στο ΑΤ Νίκαιας (του οποίου ο διοικητής **Δ. Γιοβαννίδης** ήταν συνεργάτης του πυρήνα Νίκαιας της Χρυσής Αυγής), στα κυνηγητά και τους ξυλοδαρμούς μικροπωλητών, μέχρι τον πρόσφατο θάνατο του **Εμπουκά Μα-μασουμπέκ** στο ΑΤ Ομόνοιας, η ΚΕΕΡΦΑ έχει αναδείξει πλήθος ρατσιστικών εγκλημάτων στα οποία εμπλέκεται η αστυνομία και έχει παλέψει ενάντια στη συγκάλυψή τους.

Μαχητικά στο πλευρό μεταναστών και προσφύγων

“Θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε ότι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες έρχονται στην Ελλάδα κατατρεγμένοι από τους πολέμους και την κατοχή που προκάλεσαν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και η κατοχή στο Αφγανιστάν, το Ιράκ, τη Σομαλία... Αντί για ανθρωπινή υποδοχή και αλληλεγγύη σε διωκόμενους ανθρώπους, πέφτουν πάνω στην σιδερόφρακτη πολιτική της Ευρώπης-φρούριο, πνίγονται στα κύματα του Αιγαίου, ακρωτηριάζονται στις νάρκες του Έβρου. Μάλιστα, η κυβέρνηση της ΝΔ θέλει την ΕΕ ακόμη πιο ρατσιστική, με θωράκιση των συνόρων μέσω κοινωνικών περιπολιών Ευρωπαϊκής ακτοφυλακής και πλωτές φυλακές”.

Με αυτά τα λόγια η ΚΕΕΡΦΑ στο ιδρυτικό της κείμενο έβαζε στις πρώτες προτεραιότητές της την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και μετανάστες και τη μάχη με την Ευρώπη φρούριο. Η μάχη για νομιμοποίηση, άσυλο και στέγη, ιθαγένεια για όλα τα παιδιά, ελεύθερη πρόσβαση σε Υγεία και Παιδεία, η πάλη ενάντια στο φράχτη του Έβρου, τη Φρόντεξ και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης δεν έφυγαν ποτέ από το πρόγραμμα δράσης της ΚΕΕΡΦΑ, **κερδίζοντας την υιοθέτησή τους από τα συνδικάτα και τους μαζικούς φορείς, δημιουργώντας το έδαφος για το μεγάλο κίνημα συμπαράστασης του 2015.**

Απεργίες πείνας

Η συμπαράσταση στους πρόσφυγες που ξεκίνησαν να διεκδικούν τα δικαιώματά τους με απεργίες πείνας ήταν μια μάχη που κρατάει από τότε. Το καλοκαίρι του 2010, έξι Ιρανοί πέτυχαν να πάρουν άσυλο μετά από απεργία πείνας που ξεκίνησε στις 20 Ιούλη. Την 1η Οκτώβρη 2010, δύο χιλιάδες μετανάστες πήραν μέρος στην κινητοποίηση στην Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών της Πέτρου Ράλλη, μετά από κάλεσμα της Ένωσης Μεταναστών Εργατών, της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος και της ΚΕΕΡΦΑ με αίτημα να ανοίξουν οι επιτροπές για την εξέταση των αιτημάτων αιτούντων ασύλου. Στις 19/11/10, μετά από 77 μέρες κατασκήνωση στα Προπύλαια και 36 μέρες απεργία πείνας, το Υπουργείο Προ.Πο προχώρησε στην συγκρότηση των επιτροπών Πολιτικού Ασύλου που χορήγησαν άσυλο και ταξιδιωτικά έγγραφα σε όλους τους Ιρανοούς πολιτικούς πρόσφυγες με τα ραμμένα στόματα. Τρεις μέρες μετά, στα Προπύλαια, τους Ιρανοούς αντικαθιστούν Αφγανοί πρόσφυγες. Στις 29/12/10 ξεκίνησαν και αυτοί απεργία πείνας. Μετά από 60 μέρες κατάφεραν να πάρουν και αυτοί το άσυλο. Στη συνέχεια ήρθε η σειρά των Σύρων προσφύγων. Τη Δευτέρα 24/11/14 οι Σύροι πρόσφυγες που είχαν κατασκηνώσει

24 Γενάρη 2016, Διαδήλωση στον Έβρο ενάντια στο φράχτη

πραγματοποιώντας διαμαρτυρία στο Σύνταγμα, απέναντι από τη Βουλή, ξεκίνησαν απεργία πείνας. Έδωσαν ένα σκληρό αγώνα, συμμετέχοντας στην πανεργατική απεργία στις 26 Νοεμβρίου του 2014, έχοντας τη συμπαράσταση χιλιάδων ανθρώπων. Στο τέλος, κατάφεραν και αυτοί να καταγραφούν και να πάρουν ταξιδιωτικά έγγραφα.

Ιθαγένεια

Η υπόσχεση για δικαίωση του αιτήματος για ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά μεταναστών, ήταν άλλη μια από αυτές που αθέτησε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, καταλήγοντας το καλοκαίρι του 2015 να ψηφίσει ένα πετσοκομμένο νομοσχέδιο με τόσες προϋποθέσεις που αντί να δίνει τελικά την ιθαγένεια, στερούσε σε χιλιάδες παιδιά τα αυτονόητα δικαιώματά τους. Η ΚΕΕΡΦΑ σε συνεργασία με τις κοινότητες μεταναστών και τις συλλογικότητες των μεταναστών δεύτερης γενιάς έχει ανοιχτή καμπάνια για την ιθαγένεια, όλα αυτά τα χρόνια, με κορύφωση τις κινητοποιήσεις του Ιούνη του '15, τις μέρες που ψηφιζόταν το νομοσχέδιο, όπου εκατοντάδες παιδιά μαζί με τους γονείς τους διαδήλωσαν έξω από τη Βουλή, ενώ αξιοσημείωτη ήταν και η παρέμβαση στο συνέδριο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος τις ίδιες μέρες, όπου εκατοντάδες συνέδριοι υπέγραψαν το αίτημα για “ιθαγένεια για όλα τα παιδιά που γεννιούνται και μεγαλώνουν στη χώρα χωρίς αποκλεισμούς”.

...και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης

Σχεδόν ταυτόχρονα με την οικοδόμηση του Φράχτη έρχεται και η αναγγελία για δημιουργία στρατοπέδου συγκέντρωσης μεταναστών στην Αμυγδαλέζα, η οποία μάλιστα θα χρηματοδοτούνταν από ομάδα εφοπλιστών (!) Η Αμυγδαλέζα γεμίζει με το μαζικό αστυνομικό πογκρόμ του Ξένιου Δία. Η ΚΕΕΡΦΑ αναπτύσσει τη δράση της ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης με διαδηλώσεις στην ίδια την Αμυγδαλέζα και το κέντρο της Αθήνας, γινόμενη η φωνή των μεταναστών που εξηγείρονταν σε διάφορες στιγμές μέσα στο στρατόπεδο και φέρνοντας στο φως τις συνθήκες που επικρατούν σε συνεργασία με σωματεία υγειονομικών και όχι μόνο.

Ενάντια στο Φράχτη...

Το Γενάρη του 2010, η κυβέρνηση του ΓΑΠ δηλώνει την πρόθεσή της να κατασκευάσει φράχτη στα 12,5 χιλιόμετρα χερ-

σαίου εδάφους στον Έβρο. Ακριβώς δυο χρόνια μετά υπογράφει τη συμφωνία κατασκευής της και λίγους μήνες μετά η Ελλάδα γίνεται η πρώτη ευρωπαϊκή χώρα που χωρίζεται από μια άλλη με φράχτη, η μόνη μαζί με το Ισραήλ και το τείχος στη Γάζα, 22 χρόνια μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου και πριν τις προσπάθειες του Τραμπ για φράχτη στο Μεξικό. Η ΚΕΕΡΦΑ ανοίγει αμέσως την κόντρα, με κορυφαία στιγμή το διήμερο κινητοποιήσεων στις 23 και 24 Φλεβάρη του 2016 σε Αλεξανδρούπολη, Ορεστιάδα, Καστανίες και Κήπους Έβρου και πιο πρόσφατη φέτος τον Φλεβάρη με τη συγκέντρωση στην Ελληνική και Τουρκική πλευρά των συνόρων του Έβρου, όπου εκτός από τον ίδιο το Φράχτη, κατήγγειλε τη δράση παρακρατικών μηχανισμών που απαγάγουν, βασανίζουν και απελαύνουν πρόσφυγες.

...και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης

Σχεδόν ταυτόχρονα με την οικοδόμηση του Φράχτη έρχεται και η αναγγελία για δημιουργία στρατοπέδου συγκέντρωσης μεταναστών στην Αμυγδαλέζα, η οποία μάλιστα θα χρηματοδοτούνταν από ομάδα εφοπλιστών (!) Η Αμυγδαλέζα γεμίζει με το μαζικό αστυνομικό πογκρόμ του Ξένιου Δία. Η ΚΕΕΡΦΑ αναπτύσσει τη δράση της ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης με διαδηλώσεις στην ίδια την Αμυγδαλέζα και το κέντρο της Αθήνας, γινόμενη η φωνή των μεταναστών που εξηγείρονταν σε διάφορες στιγμές μέσα στο στρατόπεδο και φέρνοντας στο φως τις συνθήκες που επικρατούν σε συνεργασία με σωματεία υγειονομικών και όχι μόνο.

Τα χρόνια που ακολούθησαν η κυβέρνηση “υποδεχόμενη” τους πρόσφυγες, αντί να ανοίξει τις πόλεις παρέχοντάς τους άσυλο και στέγη, δημιούργησε νέα στρατόπεδα – χρησιμοποιώντας διάφορες ονομασίες όπως Κέντρα Φιλοξενίας, Κάμπς, Χοτ Σποτς – κλείνοντας χιλιάδες στο κολαστήριο της Μόριας, στη Μαλακάσα, στον Ελαιώνα, στο Σχιστό, στο Σκαρामαγκά, στον Κατοικά και αλλού. Η απεύθυνση της ΚΕΕΡΦΑ στους πρόσφυγες που ζουν μέσα στα στρατόπεδα έφερε σπουδαία παραδείγματα οργάνωσης και διεκδίκησης με πιο emblematicά τη μαζική συμμετοχή της σε πανεργατικές απεργίες και αντιρατσιστικά συλλαλητήρια.

Ταυτόχρονα, σε συνεργασία με δημοτικές κινήσεις της αριστεράς, σωματεία και τοπικούς φορείς, σε πολλά δημοτικά συμβούλια βγήκαν αποφάσεις που καλούν σε κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης και εγκατάσταση των προσφύγων μέσα στις πόλεις. Σε πολλές περιπτώσεις οικογένειες προσφύγων φιλοξενήθηκαν σε σπίτια που διέθεσαν οι δήμοι, δειχνοντας το δρόμο για το τι πρέπει να γίνει. Αντίστοιχη ήταν η μάχη και για την πρόσβαση των προσφύγων στα σχολεία. Σε δεκάδες περιπτώσεις οι τοπικές ΚΕΕΡΦΑ μαζί με τα τοπικά σωματεία εκπαιδευτικών, εργαζομένων ΟΤΑ, συλλόγους γονέων κλπ επέβαλαν ότι τα σχολεία θα ανοίξουν για τα παιδιά των προσφύγων, απέναντι σε ρατσιστικές φωνές

και μπλοκαρίσματα που υπέβαλλπε η Χρυσή Αυγή, όπως στο Πέραμα, το Περιστερί και αλλού.

Ενάντια στη “Συμφωνία του αίσχους” ΕΕ-Τουρκίας

Η υπογραφή της Συμφωνίας ΕΕ – Τουρκίας τον Μάρτη του 2016, για την οποία ο Τσίπρας και λοιποί κυβερνητικοί δήλωνα περήφανοι, θα χειροτέρεψε ακόμα περισσότερο τις συνθήκες για τους πρόσφυγες, εγκλωβίζοντας χιλιάδες από τη μια κι από την άλλη μεριά του Αιγαίου, αναβαθμίζοντας το ρόλο της Φρόντεξ και του ΝΑΤΟ, προωθώντας μαζικές απελάσεις κλπ. Η ΚΕΕΡΦΑ έβαλε κεντρικό σύνθημα στα συλλαλητήρια που έγιναν μόλις την επόμενη μέρα από την υπογραφή της, στις 19 Μάρτη εκείνης της χρονιάς, την αντίσταση στη Συμφωνία και συνέχισε εξηγώντας με εξορμήσεις κι εκδηλώσεις στις γειτονίες γιατί δεν πρέπει κανείς να τοιμηθεί στα παραμύθια του Τσίπρα και Μουζάλα για τη ρατσιστική Συμφωνία.

Απέναντι στο ελντοράντο των ΜΚΟ που σε πολλές περιπτώσεις αφού πήραν τα κονδύλια, εγκατέλειψαν τις υπηρεσίες που πρόσφεραν στους πρόσφυγες, απολύοντας ταυτόχρονα τους εργαζόμενους που απασχολούσαν, πάλια διεκδίκηση της ΚΕΕΡΦΑ, είναι η κάλυψη των αναγκών των προσφύγων από δημόσιες δομές, οι οποίες θα πρέπει να κάνουν τις απαραίτητες προσλήψεις και να έχουν χρηματοδότηση. Η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με το Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια, έδωσαν τη μάχη ενάντια στις απολύσεις των εργαζομένων στις ΜΚΟ και την εργοδοτική τρομοκρατία εις βάρος τους, συμπαραστεκόμενη στους απεργιακούς αγώνες που ξέσπασαν όλα αυτά τα χρόνια στον κλάδο.

Αφίσσα του Γενάρη 2010

19 Γενάρη 2013, Αθήνα Πόλη Αντιφασιστική

Διεθνές κίνημα

Από τον Οκτώβρη του 2013 και κάθε χρόνο η ΚΕΕΡΦΑ διοργανώνει Απανελλαδική συνέλευση και διεθνή συνάντηση κατά του ρατσισμού και του φασισμού. Στόχος αυτής της διοργάνωσης είναι τόσο ο πανελλαδικός όσο και ο διεθνής συντονισμός του μεγάλου και πολύμορφου αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος που έδινε μάχες για χρόνια και πήρε διαστάσεις εξέγερσης το 2013, με τη δολοφονία του Σαχ-ζάτ Λουκιάν, και τη μεγαλειώδη διαδήλωση « 19 Γενάρη - Αθήνα πόλη αντιφασιστική» δυο μέρες μετά, μέχρι τον πανελλαδικό Εσθηκωμό το Σεπτέμβρη της ίδιας χρονιάς, μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Κάθε χρόνο τον Οκτώβρη, αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές οργανώσεις και πρωτοβουλίες καθώς και τοπικές επιτροπές της ΚΕΕΡΦΑ από όλη την Ελλάδα, συμμετέχουν σε αυτή τη συζήτηση, δίνοντας την εικόνα από τις μάχες που δίνουν τοπικά αλλά και παίρνοντας έμπνευση από το πώς το αντιφασιστικό κίνημα προχωράει συνολικά. Παράλληλα, με τη διεθνή συνάντηση, το αντιφασιστικό κίνημα της Ελλάδας έρχεται σε επαφή και συντονισμό με τα κινήματα σε όλη την Ευρώπη.

Κάθε Μάρτη

Στις Διεθνείς Συναντήσεις της ΚΕΕΡΦΑ όλα αυτά τα χρόνια έχουν συμμετέχει συλλογικότητες από τη Βρετανία, τη Γερμανία, την Ολλανδία, τη Γαλλία, την Καταλονία και το Ισπανικό Κράτος, την Αυστραλία, την Τουρκία, την Κύπρο και πολλά ακόμα σημεία, ανταλλάσσοντας εμπειρίες και παίρνοντας αποφάσεις για κοινές διεθνείς πρωτοβουλίες και μέρες δράσης. Εκεί αποφασίστηκε η πρώτη διεθνής κινητοποίηση ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό το Μάρτη του 2014 και κάθε Μάρτη έκτοτε. Οι διεθνείς κινητοποιήσεις με τη σειρά τους έχουν γίνει η αφετηρία για να συσπειρωθεί το κίνημα σε μια σειρά χώρες και οι μάχες που δίνονται όλη τη χρονιά να αποκτούν πιο εύκολα διεθνείς διαστάσεις και γίνονται γνωστές.

Τον Φλεβάρη του 2016 έγινε κινητοποίηση σε τέσσερις χώρες ενάντια στα κλειστά σύνορα. Αγωνίστριες και αγωνιστές από Ελλάδα και Τουρκία διαδήλωσαν στις δυο πλευρές του Έβρου και αγωνίστριες/ές από Αγγλία και Γαλλία διαδήλωσαν στο Καλαί το ίδιο σαββατοκύριακο. Ήταν μια πρωτοβουλία που πάρθηκε από τις οργανώσεις που συμμετείχαν στη διεθνή συνάντηση του Οκτώβρη του 2015.

Φέτος, ο διεθνής συντονισμός του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος έφτασε να κινητοποιεί εκατοντάδες χιλιάδες σε όλο τον κόσμο από τις ΗΠΑ μέχρι τη Νέα Ζηλανδία για μια ολόκληρη βδομάδα αρχίζοντας από τις 16 Μάρτη. Το 2018 η αντίσταση στο ρατσισμό και το φασισμό είχε γίνει το κέντρο σε όλο τον κόσμο. Το καλοκαίρι βγήκε κοινή διακήρυξη οργανώσεων από δεκάδες χώρες ενάντια στη νέα ρατσιστική επίθεση της ΕΕ-φρούριου, ενώ το φθινόπωρο έγιναν τουλάχιστον τρεις μεγάλες διεθνείς αντιρατσιστικές/αντιφασιστικές συναντήσεις (Γερμανία, Βρετανία, Ελλάδα).

Κεντρική μάχη όλα τα τελευταία χρόνια είναι η απομόνωση της Χρυσής Αυγής από τις γειτονιές και το κλείσιμο των «γραφείων» της. Η Χρυσή Αυγή, ιδιαίτερα μετά την εκλογή του Μιχαολιάκου ως δημοτικού συμβούλου Αθήνας το 2010 και πολύ περισσότερο μετά την είσοδό της στη Βουλή, προσπάθησε να αξιοποιήσει τα «γραφεία»-ορμητήρια που άνοιξε και τις σχέσεις τους με τα τοπικά αστυνομικά τμήματα για να επιβάλει τον τρόπο σε ολόκληρες γειτονιές. Η ΚΕΕΡΦΑ μπήκε μπροστά στη μάχη ενάντια σε αυτά τα σχέδια.

Πιο emblematicά παραδείγματα τόσο της εγκληματικής δράσης της ΧΑ όσο και της δυναμικής αντίστασης του αντιφασιστικού κινήματος είναι οι γειτονιές του Αγίου Παντελεήμονα και της Νίκαιας και οι τεράστιες διαδηλώσεις ενάντια στα κεντρικά της ΧΑ στη Μεσογειών. Το αντιφασιστικό κίνημα με κινητοποιήσεις χρόνων μαζί με τοπικούς φορείς και σωματεία κατάφερε να κλείσει δεκάδες γιάφκες της ναζιστικής συμμορίας και σε μια σειρά άλλες πόλεις, όπως τα **Χανιά**, η **Ξάνθη**, το **Ηράκλειο Αττικής**. Όπως έχουν αναφέρει δικηγόροι της πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χ.Α., η δράση του αντιφασιστικού κινήματος έχειβάλει λουκέτο σε τουλάχιστον 50 από τα 72 γραφεία που είχε ανοίξει η Χ.Α σε όλη τη χώρα.

Άγιος Παντελεήμονας

Η συνεργασία αστυνομικού τμήματος και Χρυσής Αυγής είχε επιβάλει

Οι μάχες για να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α.

Ιούλης 2012, Αντιφασιστική διαδήλωση στη Νίκαια

λει ότι στο κέντρο της Αθήνας υπήρχε μια γειτονιά όπου οι ζωές των μεταναστών έμπαιναν καθημερινά σε κίνδυνο. Ο αγώνας της ΚΕΕΡΦΑ για να αλλάξει η κατάσταση της γειτονιάς ήταν διαρκής.

Στις 15 Γενάρη 2011, χιλιάδες διαδηλωτές πλημμύρισαν τους δρόμους της Αθήνας και κατευθύνθηκαν προς την πλατεία Αγίου Παντελεήμονα, όπου θα γινόταν αντιφασιστική συναυλία. Όμως την πλατεία είχαν καταλάβει μια χούφτα νεοναζί υπό την προστασία δεκάδων διμοι-

ριών ΜΑΤ.

Ο βουλευτής του ΛΑΟΣ, Θ. Πλεύρης θα κάνει ερώτηση στη Βουλή για να απαγορευτεί το αντιναζιστικό συλλαλητήριο της 17ης Μάρτη του 2012. Όμως χιλιάδες διαδηλωτές ξεκινάνε από τα Προπύλαια. Πράγματι η αντιναζιστική συναυλία απαγορεύτηκε "για να διασφαλιστεί η δημόσια τάξη και ασφάλεια". Η συναυλία πραγματοποιήθηκε τελικά μπροστά στις κλούβες.

Το Σάββατο 26 Οκτώβρη 2013, ένα μήνα ακριβώς μετά τη μεγαλει-

ώδη πορεία στα γραφεία της ΧΑ στη Μεσογειών, η αντιφασιστική πορεία προς τα γραφεία των νεοναζί στον Σταθμό Λαρίσης θα ξεκινήσει από τον Άγιο Παντελεήμονα, αφού προηγουμένως στην πλατεία οργανώθηκαν για δεύτερη βδομάδα πολιτιστικά δρώμενα. Η περίοδος του τρόμου στην περιοχή του Αγ. Παντελεήμονα έφτανε στο τέλος της.

Νίκαια

Η Νίκαια ήταν η πρώτη γειτονιά της Αττικής, μετά το κέντρο της

Αθήνας και του Πειραιά, όπου επέλεξαν οι Χρυσαιγίτες να επεκταθούν προσπαθώντας να επαναλάβουν το μοντέλο του Αγίου Παντελεήμονα. Σύμφωνα με τις δεκάδες καταγγελίες της Πακιστανικής Κοινότητας και της ΚΕΕΡΦΑ, τουλάχιστον 60 άτομα είχαν δεχτεί επιθέσεις το Μάρτη του 2011 με αποτέλεσμα να βρεθούν με σπασμένα πόδια, χέρια και ράμματα στο κεφάλι. Την ίδια στιγμή το αστυνομικό τμήμα Νίκαιας δεν άφηνε κανέναν μετανάστη να καταθέσει μήνυση.

Από το 2011 μέχρι το 2013 η μάχη ενάντια στα «γραφεία» και την τρομοκρατία της ΧΑ και του τοπικού ΑΤ δόθηκε σκληρά. Τον Μάρτη του 2011 όπως και τον Ιούλη του 2012, με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ και της Πακιστανικής Κοινότητας, χιλιάδες ντόπιοι και μετανάστες διαδήλωσαν στις γειτονιές της Κοκκινιάς ενάντια στην τοπική ναζιστική συμμορία. Ήταν η ίδια συμμορία χρυσαιγιτών που θα δολοφονούσε τον Παύλο Φύσσα τον Σεπτέμβρη του 2013. Ο ξεσηκωμός που ακολούθησε μετά τη δολοφονία θα της έδινε τη χαριστική βολή κλείνοντάς τους τα γραφεία, σέρνοντας σε δίκη τα μέλη της και ουσιαστικά βάζοντας τέλος στην "τοπική – πρότυπο" της ναζιστικής οργάνωσης.

«Μετά από μια ολόκληρη περίοδο προκλητικής ασυλίας, η ναζιστική οργάνωση Χρυσή Αυγή είναι σήμερα αντιμέτωπη για πρώτη φορά με την προοπτική να λογοδοτήσει για τα εγκλήματά της. Η εξέλιξη αυτή δεν θα είχε καταστεί εφικτή χωρίς τη διαρκή κινητοποίηση χιλιάδων αντιφασιστριών και αντιφασιστών για πάνω από δύο δεκαετίες, και σίγουρα όχι χωρίς την αντιφασιστική έκρηξη που ακολούθησε τη στυγνή δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τον χρυσαιγίτη Ρουπακιά στο Κερατσίνι... Πεποίθησή μας είναι ότι μόνον το αντιφασιστικό κίνημα των εργαζόμενων και της νεολαίας, η μαζική συσπείρωση της δημοκρατικής πλειοψηφίας που σιχαίνεται τους νεοναζί, θα καταφέρει να τους εξαφανίσει. Δηλώνουμε εξ αρχής ότι στη δίκη της Χρυσής Αυγής διεκδικούμε για το αντιφασιστικό κίνημα τον ρόλο της πολιτικής αγωγής».

Αυτά γράφει μεταξύ άλλων η διακήρυξη της Πρωτοβουλίας Δικηγόρων για την Πολιτική Αγωγή του Αντιφασιστικού Κινήματος, μιας πρωτοβουλίας που ήταν κομμάτι των αποφάσεων της πρώτης **Πανελλαδικής και Διεθνούς Αντιφασιστικής Συνάντησης της ΚΕΕΡΦΑ** τον Οκτώβρη του 2013.

Το 2013 ήταν η χρονιά που το αντιφασιστικό κίνημα απέκτησε μαζικές διαστάσεις. Ξεσηκώθηκε βροντοφωνάζοντας «Αθήνα, πόλη αντιφασιστική» στις 19 Γενάρη, ένα συλλαλητήριο-

Η μάχη της δίκης

25 Σεπτέμβρη 2013, Η μεγάλη πορεία προς τα κεντρικά γραφεία της Χρυσής Αυγής μετά τη δολοφονία Φύσσα

συναυλία που έγινε με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ και σηματοδεύτηκε από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν δυο μέρες νωρίτερα. Οκτώ μήνες μετά, και έχοντας δώσει μάχες γειτονιά τη γειτονιά, εξεγέρθηκε με αφορμή τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Με την αντιφασιστική απεργία της 25 Σεπτέμβρη, μια βδομάδα από τη δολοφονία του Παύλου, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές και διαδηλώτριες βάδισαν προς τα κεντρικά «γραφεία» της ΧΑ στη Μεσογειών επιβάλλοντας το ξεκίνημα της δίωξης των χρυσαιγιτών. Είχε προηγηθεί με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ σύσκεψη συνδικαλι-

στών στις 20 Σεπτέμβρη που διεκδίκησε και κέρδισε από τις ηγεσίες ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ να μετατρέψουν την πανεργατική απεργία σε αντιφασιστική.

Χρειάστηκε η συνέχιση της αντιφασιστικής δράσης για να οριστεί και να ξεκινήσει η δίκη στις 20 Απρίλη 2015, με μία ακόμα αντιφασιστική απεργία της ΑΔΕΔΥ. Το αντιφασιστικό κίνημα, με μια σειρά πρωτοβουλίες και καμπάνιες της ΚΕΕΡΦΑ, έδωσε όλες τις κρίσιμες μάχες ώστε η διαδικασία να διεξαχθεί όπως έπρεπε. Διαδηλώνοντας έξω από τα δικαστήρια όλο το καλοκαίρι του 2015 στήριξε τους

συνηγόρους Πολιτικής Αγωγής στη μάχη τους ότι θα μπορούν να παρεμβαίνουν στη δίκη για το αδίκημα της εγκληματικής οργάνωσης και όχι μόνο για τις επιμέρους επιθέσεις. Με μαζική παρουσία στο ακροατήριο, το κίνημα έσπασε την τρομοκρατία των ταγμάτων εφόδου και των συνηγόρων υπεράσπισης σε βάρος των μαρτύρων κατηγορίας. Με τις εκδηλώσεις σε όλες τις γειτονιές της χώρας κέρδισε τη μάχη της ενημέρωσης και τσάκισε την προσπάθεια της ΧΑ να διεξαχθεί η δίκη στο σκοτάδι.

Η παράσταση της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη έφερε μέσα στο δικαστήριο τη φωνή του κινήματος. Η εμπειρία δεκαετιών για το τι σημαίνει Χρυσή Αυγή ήταν ανεκτίμητη για να αναδειχθεί μέσα από τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και τα αναγνωστέα έγγραφα η διαρκής εγκληματική δράση σαν ένα αδιάσπαστο σύνολο.

Η ΚΕΕΡΦΑ πρωτοστάτησε στην καμπάνια για την καταδίκη των δολοφόνων του Λουκμάν φέρνοντας τους γονείς του και οργανώνοντας πανελλαδική καμπάνια εκδηλώσεων που ανέδειξε το θέμα. Η δολοφονική επίθεση σε βάρος του Αλέξη Λάζαρη τον Απρίλη του 2017 έξω από τα κεντρικά της Μεσογειών από το πρωτοπαλίκarlo Χ. Ζέρβα απαντήθηκε με έναν νέο ξεσηκωμό με διαδηλώσεις και εκδηλώσεις για το κλείσιμο της Κομαντατούρ της Χ.Α και οδήγησε τον Ζέρβα σε δίκη, όπου και καταδικάστηκε πρωτόδικα σε 7 έτη.

Στο δρόμο του Stonewall

8 Ιούνη, Η διαδήλωση του Athens Pride

Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν το Σάββατο 8 Ιούνη στο Athens Pride, στέλνοντας ηχηρό μήνυμα ενάντια στην ομοφοβία, το σεξισμό και όλες τις διακρίσεις. Οι δρόμοι της Αθήνας πλημμύρισαν από κόσμο όλων των ηλικιών, νεολαία, εργαζόμενους, οικογένειες με μικρά παιδιά, ντόπιους και μετανάστες. Η παρουσία στην πορεία εργατικών σωματείων που είχαν πάρει αποφάσεις στήριξης και συμμετοχής στο Pride έκανε μεγάλη αίσθηση. Ενώ το αίτημα που κυριάρχησε σε όλα τα μπλοκ ήταν «Δικαιοσύνη για το Ζακ», στον οποίο και ήταν αφιερωμένο το φετινό 15ο Φεστιβάλ Υπερφάνειας.

Με κεντρικό σύνθημα «Ο δρόμος έχει τη δική μας ιστορία» και πιο πολιτικό από ποτέ, το Athens Pride τίμησε την επέτειο των 50 χρόνων από την εξέγερση στο Stonewall το 1969 στη Νέα Υόρκη που γέννησε το κίνημα για την απελευθέρωση των ομοφυλόφιλων. Τα περισσότερα περίπτερα ήταν διακοσμημένα με εικόνες και αφιερώματα από την εξέγερση αλλά και την πενήνταχρονη από τότε διαδρομή του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος, τις διαδηλώσεις του, τα αιτήματά του, τις συγκρούσεις του με την αστυνομία, τις κατακτήσεις του.

Η επέτειος της εξέγερσης καθόρισε συνολικά το κλίμα και το ύφος του Pride. Η παρέμβαση της **Ομάδας LGBTQI+ της ANΤΑΡΣΥΑ**, της **ΚΕΕΡΦΑ**, του **Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια** και της **Εργατικής Αλληλεγγύης** έπαιξε κρίσιμο ρόλο σε αυτό. Τα περίπτερα και οι σύντρο-

φοι/ισσες που διακίνησαν τα υλικά τους, στα οποία κυριαρχούσε το σύνθημα «Η εξέγερση είναι ξανά επίκαιρη», έγιναν πόλος έλξης. Αντίστοιχο ρόλο και επιτυχία είχε η εκδήλωση που οργανώσαν, η μοναδική για άλλη μια χρονιά οργανωμένη συζήτηση που έγινε στο Pride (βλέπε κάτω).

«Η ανταπόκριση που είχαμε μοιράζοντας τις προκηρύξεις της Ομάδας LGBTQI+ της ANΤΑΡΣΥΑ και της ΚΕΕΡΦΑ και προτείνοντας την Εργατική Αλληλεγγύη και το περιο-

δικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω ήταν φοβερή», μας είπε η **Τερέζα Μιχαλούδη**, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική Αθήνας, «Η πολιτική συζήτηση απλωνόταν σε όλες τις μάχες που δίνει η εργατική τάξη και η νεολαία, αντισεξιστικές, αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές, απεργιακές. Και δεν περιοριζόταν εκεί. Τις πιο πολλές υπογραφές τις συγκεντρώσαμε με την καμπάνια αλληλεγγύης στην εξέγερση στο Σουδάν! Είναι δείγμα ότι στον αγώνα μας δεν υπάρχουν σύνορα. Συνολικά, η εμπειρία από το

Pride είναι ότι η πλειοψηφία του κόσμου που συμμετείχε είχε ανάγκη από συζήτηση και η παρουσία μας ήταν αντίδοτο στους χορηγούς της δήθεν απελευθέρωσης».

Μέσα σε κύμα ενθουσιασμού για την πολυχρωμία και τη μαζικότητα του Pride ξεκίνησε η Πορεία Υπερφάνειας το απόγευμα. Τα κρουστά των Quilombo και των Batala ξεσήκωναν σε όλη τη διάρκεια τον κόσμο, ενώ ανάμεσα στα άρματα και τα πανό των ΛΟΑΤΚΙ+ συλλογικοτήτων και όλων των οργανώσεων ξε-

Τα επόμενα Pride

8ο Thessaloniki Pride 2019

Σάββατο 22 Ιούνη, Λευκός Πύργος

4ο Patras Pride

Σάββατο 21 και Κυριακή 22 Ιούνη, Πλατεία Όλγας

χωρίζαν παντού πολύχρωμες σημαίες και αυτοσχέδια πλακάτ. Τα περισσότερα μιλούσαν για το Ζακ Κωστόπουλο, με χαρακτηριστικό το πανό της Colour Youth «Zackieστε τους ναζί».

«Λιτότητα – ανεργία – σεξισμός, αυτός είναι ο καπιταλισμός», «Η απελευθέρωση δεν θα 'ρθει με τους νόμους, Gay – Trans – Λεσβίες βγαίνουμε στους δρόμους», «Το Stonewall ήταν μόνο η αρχή, εμπρός γι' απελευθέρωση πραγματική», ήταν κάποια από τα συνθήματα που κυριάρχησαν στα μπλοκ των Συλλόγων Εργαζόμενων στα νοσοκομεία **Άγιος Σάββας** και **Γεννηματάς** που βάδισαν μαζί με την Ομάδα LGBTQI+ της ANΤΑΡΣΥΑ, την ΚΕΕΡΦΑ, τον Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια και την Εργατική Αλληλεγγύη. Η κοινή τους παρουσία στο Pride έωνε το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα με όλους τους αγώνες και τόνιζε την προοπτική της αντικαπιταλιστικής αριστεράς ενάντια στο σύστημα του σεξισμού και της καταπίεσης.

«Εργατική τάξη: η δύναμη για να τσακίσουμε τις διακρίσεις» ήταν ο τίτλος της εκδήλωσης που οργάνωσε η Ομάδα LGBTQI+ της ANΤΑΡΣΥΑ μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ και το Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια στο Athens Pride. Ομιλητές ήταν ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας, η Έλενα Σκαρπίδου, από το Πολύχρωμο Σχολείο, ο Βαγγέλης Χατζηνικολάου, μέλος των Proud Seniors Greece και η Αργυρή Ερωτοκρίτου, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Γεννηματάς και της Κίνησης για την απεργιακή 8 Μάρτη.

Με τη ριζοσπαστικοποίηση του κινήματος ξεκίνησε την ομιλία του ο Κ.Καταραχιάς. «Κόντρα στην απόπειρα των πολιτικών αναλυτών να εξηγήσουν τα αποτελέσματα των εκλογών ως συντηρητική στροφή της κοινωνίας, η επιτυχία του Pride για άλλη μια χρονιά δείχνει ότι το κίνημα είναι εδώ και έχει τη δύναμη να κερδίσει όλες τις μάχες», είπε. «Οι νοσοκομειακοί δίνουν μάχη για ανοιχτά νοσοκομεία σε όλους και όλες χωρίς διακρίσεις, οι εκπαιδευτικοί για πρόσβαση στα σχολεία χωρίς ομοφοβία. Αυτός είναι ο τρόπος για να σπάσουμε την καταπίεση, αυτός είναι ο δρόμος για την συνολική απελευθέρωση, με τους εργαζόμενους που έχουν τη

Με τη δύναμη της εργατικής τάξης

δύναμη να φτιάξουν μια άλλη κοινωνία στην πρώτη γραμμή».

Τις μάχες του Πολύχρωμου Σχολείου για εκπαίδευση που να μην εμποδίζει κανένα παιδί να εκφράζει ελεύθερα τη σεξουαλική του ταυτότητα, ανέδειξε η Ε. Σκαρπίδου. «Πολλοί εκπαιδευτικοί ενδιαφέρονται πλέον για αυτά τα ζητήματα και θέλουν να επιμορφωθούν», είπε, συνεχίζοντας: «Στο Πολύχρωμο Σχολείο ονειρευόμαστε έναν κόσμο που οι άνθρωποι δεν θα χωρίζονται ανάλογα με το φύλο και το σεξουαλικό τους προτίμημα... και ένα σχολείο που ο σεβασμός και η διαφορετικότητα θα είναι τα απαραίτητα εφόδια των νέων».

Με την εξέγερση στο Stonewall ξεκίνησε ο Β. Χατζηνικολάου, τονίζοντας πως «δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε την καταπίεση από το σύστημα που την αναπαράγει, δηλαδή τον καπιταλισμό. Ζούμε σε ένα σύστημα που αγαπά τις διακρίσεις, αγαπά να μας χωρίζει. Το εργατικό κίνημα δίπλα στο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα είναι πανίσχυρο και το αντίστροφο... Είναι καιρός να συνειδητοποιήσουμε ότι όλες οι καταπιεσμένες ομάδες έχουν κοινό αντίπαλο και κοινό συμφέρον να αγωνίζονται μαζί. Χάιρομαι που εργατικά σωματεία είναι σήμερα

εδώ και θα διαδηλώσουμε μαζί για τα δικαιώματα και τη ζωή όλων μας».

Τις μάχες που έχει δώσει το κίνημα ενάντια στην καταπίεση από το περσινό Pride μέχρι σήμερα, απарίθησε η Α.Ερωτοκρίτου με κυριότερες τη μάχη για να μην συγκαλυφτεί η δολοφονία του Ζακ, την απεργιακή 8 Μάρτη, τη μάχη για να μην πέσουν οι βιαστές στα μαλακά. «Είναι γεγονότα που δείχνουν ότι ο κόσμος βγαίνει με αυτοπεποίθηση και διεκδικεί, και πετυχαίνει νίκες. Δεν μας χαρίστηκε η υιοθέτηση της έλλειψης συναίνεσης στον ορισμό του βιασμού, ήταν μάχη και η απεργίες μας έπαιξαν κρίσιμο ρόλο. Αυτή είναι η ασπίδα προστασίας για τις γυναίκες, τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, τους πρόσφυγες, όλους όσους βρίσκονται στο στόχαστρο των επιθέσεων».

Στη συζήτηση που ακολούθησε η **Αφροδίτη Φράγκου**, από την Ομάδα LGBTQI+ της ANΤΑΡΣΥΑ, έφερε ένα δυνατό ιστορικό παράδειγμα για τη σημασία του κοινού αγώνα της εργατικής τάξης με το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα -συγκεκριμένα από την απεργία των ανθρακωρύχων της Βρετανίας στα μέσα της δεκαετίας του '80. Η **Μαρία Αμπελιώτη**, εργαζόμενη στη Διεύθυνση Καθαριότητας του δήμου Αθηναί-

ων, μίλησε για τις μάχες ενάντια στις σεξιστικές διακρίσεις στους χώρους δουλειάς, ο **Βαγγέλης Π.**, εργαζόμενος σε ΜΚΟ, έδωσε συγκεκριμένα παραδείγματα για το πώς οι εργαζόμενοι μπορούν να υπερασπιστούν όλους τους καταπιεσμένους. Η **Χαρίτα Μήνη** έκανε μια αναδρομή στη μεγάλη ιστορία του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος, ενώ η **Παναγιώτα** από το Πάντειο μίλησε για την ανταπόκριση που βρίσκει στους φοιτητικούς χώρους ο αγώνας ενάντια στην καταπίεση.

Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος στο δήμο Αθήνας, θύμισε επίσης μάχες που έδωσε το κίνημα με την αντικαπιταλιστική αριστερά στήριγμα σε κάθε στιγμή. Ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο νοσοκομείο Γεννηματάς, εξήγησε γιατί εργαζόμενοι και ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα είναι κάτι παραπάνω από σύμμαχοι στη μάχη ενάντια καταπίεση. «Ποιος μπορεί να εξασφαλίσει ότι καθένας θα μπορεί να κάνει από μια απλή εγχείρηση καρράκτη μέχρι μια εγχείρηση αλλαγής φύλου χωρίς να πληρώνει στους ιδιώτες δεκάδες χιλιάδες ευρώ; Οι απεργοί των νοσοκομείων που διεκδικούν προσλήψεις, αυξήσεις, δημόσια και δωρεάν υγεία για όλους. Αυτή είναι η δύναμη που μπορεί να μας απαλλάξει από την καταπίεση».

Λ.Β.

Εκλογές στους διδασκαλικούς συλλόγους

Από τις 23 μέχρι τις 26 Ιούνη θα Απραγματοποιηθεί στην Αθήνα η 88η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος. Εν όψει της πανελλαδικής αυτής διαδικασίας, οι τοπικοί σύλλογοι δασκάλων εκλέγουν αυτές τις μέρες τους αντιπροσώπους τους.

Τέσσερις συνέδρους – από τρεις την προηγούμενη φορά – εξέλεξε το αγωνιστικό σχήμα της **ΕΑΚ** στο **ΣΕΠΕ Χαλίων**, λαμβάνοντας 329 ψήφους, 57 περισσότερες από το 2017. Στην κάλπη για το Δ.Σ του Συλλόγου, έλαβε 349 ψήφους – σημειώνοντας άνοδο 33 ψή-

φων – και 3 έδρες, όσες είχε και στο προηγούμενο Δ.Σ, λαμβάνοντας ωστόσο τη δεύτερη θέση. “Συνδικαλιστικές παρατάξεις που όλο το προηγούμενο διάστημα έπαιξαν το χαρτί του ρεαλισμού και της προσαρμογής στις κυβερνητικές πολιτικές, πλέον θα έχουν την ευθύνη διαχείρισης του Συλλόγου” σημειώνει η ΕΑΚ δεσμευόμενη ότι θα αγωνιστεί “ώστε ο σύλλογός μας μέσα στην επόμενη περίοδο που αναμένεται να είναι δύσκολη για τη δημόσια εκπαίδευση, θα παραμείνει ένας αγωνιστικός σύλλογος και δεν θα κυλίσει στην απεργοσπασία, την ατομική εξυπηρέ-

τηση και εκδούλευση, τη διάλυση των συλλογικών του οργάνων την υιοθέτηση θέσεων που ανοίγουν παραθυράκια στις κυβερνητικές πολιτικές διάλυσης της δημόσιας εκπαίδευσης και των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών”.

Οι **Παρεμβάσεις** έλαβαν την πρώτη θέση στις εκλογές του ΣΕΠΕ Βάρης – Βούλας – Βουλιαγμένης, με 214 ψήφους και 3 αντιπροσώπους – από 2 την προηγούμενη φορά. Στο σύλλογο της Μεσσηνίας η **Αιχμή**, σχήμα που μετέχει στις Παρεμβάσεις, έλαβε 118 ψήφους εκλέγοντας έναν αντιπρόσωπο στο συνέδριο της ΔΟΕ.

ΥΠΠΟ

Την Τετάρτη 12 Ιουνίου στην Τεχνόπολη γίνονται οι εκλογές του Ενιαίου Συλλόγου Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού Αττικής και νήσων.

Ο **Συντονισμός Εναντίον στα Μνημόνια** στηρίζει την **Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση** και συμμετέχει στο ψηφοδέλτιό της με τη **Σταυρούλα Ψυχογιπούλου** και τον **Αντώνη Φώσκο**. “Έχουμε μπροστά μας αγώνες ενάντια στις απολύσεις, τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις, στην αξιολόγηση τσεκούρι που είχε ξεκινήσει ο Μητσotάκης, αγώνες για να πάρουμε πίσω το 13ο και 14ο μισθό. Το εργατικό κίνημα χρειάζεται δυνάμωμα και στήριξη από σωματεία δυνάτα και αγωνιστικά. Χρειαζόμαστε ένα σύλλογο που δουλεύει με τα μέλη του μαζί, στο δρόμο, απεργιακά, μαζί με τους συναδέλφους συμβασιούχους, μαζί με τον κόσμο της δουλειάς, να παίρνει πρωτοβουλίες στο πλευρό των κινημάτων, να μπαίνει μπροστά στις μάχες” τονίζει η προκήρυξη του Συντονισμού που καλεί σε στήριξη της ΕΑΚ και τις προηγούμενες ημέρες μοιράστηκε μαζί με τους χώρους εργασίας του ΥΠΠΟ στην Ακρόπολη, στο Τιτάνια, στο Βυζαντινό Μουσείο, στο Διονυσιακό Θέατρο κ.α.

ΨΝΘ

Εκλογές πραγματοποιήθηκαν στο Σωματείο Εργαζομένων του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης.

Η **Κατερίνα Αβραμίδου**, νοσηλεύτρια στο ΨΝΘ και μέλος του αντικαπιταλιστικού δικτύου **Νυστέρι** μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Στο δρόμο για τις εκλογές του σωματείου συσπειρώσαμε γύρω μας τα πιο δυναμικά κομμάτια των εργαζομένων μέσα στο νοσοκομείο. Συμβασιούχοι συνάδελφοι/ισσες από τη φύλαξη και την καθαριότητα που δώσαμε τη μάχη για να μη χάσουν τη δουλειά τους, στάθηκαν στο πλευρό μας αναγνωρίζοντας τον αγώνα που κάναμε την προηγούμενη περίοδο. Δυστυχώς η συνδικαλιστική γραφειοκρατία στο σωματείο μάς έβαλε κάθε είδους γραφειοκρατικά κωλύματα για να μην επιτρέψουν στους συμβασιούχους συναδέλφους να ψηφίσουν. Αυτός ήταν και ένας από

ΕΣΗΕΑ Ψηφίζουμε Πρωτοβουλία για την Ανατροπή

Σε εκλογές προχωράει η ΕΣΗΕΑ την Τετάρτη 12 και Πέμπτη 13 Ιούνη.

Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες του αντικαπιταλιστικού δικτύου των εργαζομένων στα ΜΜΕ, **Financial Crimes**, συμμετέχουν και καλούν σε υπερψήφιση του ψηφοδελτίου της **Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή**, στις εκλογές για το νέο Δ.Σ της Ένωσης, ενώ στις εκλογές για τα πειθαρχικά όργανα καλούν σε στήριξη της **Ελένης Αδριανού, Γιάννη Αποστολόπουλου και Μανώλη Τσαλδάρη** για το Πρωτοβάθμιο και της **Άννας Κωνσταντακάκη, Ελένης Τράιου και Κώστα Σαλαμούρα** για το Δευτεροβάθμιο.

Στη διακήρυξή της η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή επιτίθεται στη σημερινή

ηγεσία της ΕΣΗΕΑ και καλεί τους δημοσιογράφους μέλη της Ένωσης ενισχύοντας το αντικαπιταλιστικό ψηφοδέλτιο να τους πάνε κόντρα “και στην κάλπη και, κυρίως, πριν και μετά από αυτήν”. Το σταμάτημα του “αρμαγεδώνα των επιθέσεων”, τονίζει η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, “είναι υπόθεση των ίδιων των εργαζομένων, δική σου και δική μας. Μόνο οι εργαζόμενοι μπορούν να φέρουν τα πάνω-κάτω”. Με το δυνάμωμά της στις εκλογές της ΕΣΗΕΑ μπορεί να γίνει “ένα βήμα και να δείξουμε ότι μπορεί να πάει αλλιώς, για να βρεθούν στο επίκεντρο τα δικά μας συμφέροντα και όχι το κέρδος τους και η διαπλοκή τους”.

ΑΓ. ΟΛΓΑ

Στις εκλογές στο Σωματείο του νοσοκομείου Αγ. Όλγα που πραγματοποιούνταν την Τρίτη 11/6, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, πήρε μέρος η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, παράταξη με αναφορά στις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και του Συντονιστικού των Νοσοκομείων.

“Αυτό που διεκδικούμε μέσα από την παρουσία μας στις εκλογές του σωματείου είναι να αναδείξουμε τη σημασία των αγώνων σαν την μοναδική λύση απέναντι στις επιθέσεις που δέχεται το δημόσιο σύστημα Υγείας, ειδικά μπροστά στα καινούρια δεδομένα που έχουμε μπροστά μας μετά τις ευρωεκλογές και ενόψει των εθνικών εκλογών του επόμενου μήνα” ανέφερε στην ΕΑ ο Μιχάλης Βερβέρης διοικητικός εργαζόμενος στο νοσοκομείο και υποψήφιος με την Αγωνιστική Πρωτοβουλία.

Με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή είναι επίσης υποψήφια η Αγγελική Μαυροειδή, επικουρική εργαζόμενη από το μη ιατρικό προσωπικό.

τους λόγους που σημαντικά κομμάτια εργαζομένων δεν έφτασαν μέχρι την κάλπη για να μας στηρίξουν. Ωστόσο εμείς δεν πτοούμαστε. Είμαστε αυτοί που οργανώσαμε όλες τις μεγάλες μάχες την προηγούμενη περίοδο και με αυτόν τον τρόπο θα συνεχίσουμε. Οργανώνοντας και την αντίσταση απέναντι σε όποια κυβέρνηση βγει την επόμενη μέρα. Για μαζικές μόνιμες προσλήψεις, για μονιμοποίηση όλων των χιλιάδων συμβασιούχων που εργάζονται μέσα στα νοσοκομεία. Για να υπάρξει αύξηση για την χρηματοδότηση της Υγείας αφού η κατάρρευση του ΕΣΥ είναι ορατή με γυμνό μάτι. Εμείς παραμένουμε εδώ και συνεχίζουμε”.

Αποτελέσματα: Ενωτική Κίνηση Εργαζομένων 127 και 3 έδρες, Αλληλεγγύη 122 και 3 έδρες, ΑΚΕ 110 και 2 έδρες, Αγωνιστική Συσπείρωση Υγειονομικών ΨΝΘ (ΠΑΜΕ) 67 και 1 έδρα, Νυστέρι 16 και 0 έδρες.

ΞΑΝΘΗ

«Κάτω τα χέρια από τη Θηλιά»

Η ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΗΝ ΞΑΝΘΗ χαιρετίζει την πολύ μαζική πορεία διαμαρτυρίας ενάντια στην ασφαλτόστρωση του δασικού δρόμου της Θηλιάς που κάλεσε ο Ορειβατικός Σύλλογος και άλλες αθλητικές και φυσιολατρικές συλλογικότητες της Ξάνθης την Δευτέρα 10/6) το απόγευμα στην Κεντρική Πλατεία. Ο δρόμος έχει ήδη βγει σε δημοπρασία από το Δασαρχείο Ξάνθης με χρηματοδότηση ύψους 565.000 ευρώ της Περιφέρειας ΑΜΘ. Απέναντι σε αυτή την προκλητική εξέλιξη πάνω από χίλιοι διαδηλωτές βροντοφώναξαν: “Κάτω τα χέρια απ’ τη Θηλιά!”.

Είναι απολύτως σαφές ότι το έργο αυτό δεν έχει καμία σχέση ούτε με την πυρασφάλεια ούτε με τη σύνδεση των ορεινών οικισμών. Εξυπηρετεί τα στενά συμφέροντα ενός επιχειρηματία που με τη στήριξη πολιτικών παραγόντων της Δεξιότητας έχει επενδύσει «εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ» και εντάσσεται σε έναν ευρύτερο σχεδιασμό για να γίνει η περιοχή «τουριστικός προορισμός». Τέτοιους στόχους βάζουν οι «θεσμοί», από τις Περιφέρειες και τα Δασαρχεία μέχρι την ΕΕ και την ΕΚΤ. Στόχους που έρχονται καθημερινά σε σύγκρουση με τα συμφέροντα, τις ανάγκες και την ποιότητα ζωής της τεράστιας πλειοψηφίας του κόσμου.

Αν όντως θέλουν να προστατέψουν το περιβάλλον, αν δεν θέλουν να ξαναζήσουμε καταστροφικές πυρκαγιές, όπως στο Μάτι, και φονικές πλημμύρες, όπως στη Μάνδρα, αν θέλουν πραγματική ασφάλεια για τους πεζοπόρους, τους ορειβάτες, τους ποδηλάτες, για τον καθένα και την καθεμιά

που απολαμβάνει τις ομορφίες του φυσικού περιβάλλοντος, να σταματήσουν τις περικοπές και να προσλάβουν εργαζόμενους με σταθερές σχέσεις εργασίας που να φροντίζουν ακριβώς γι’ αυτές τις ανάγκες, που είναι πολλές και που δεν έχουν καμία σχέση με τα επιχειρηματικά συμφέροντα!

Αν πραγματικά ενδιαφέρονται για τη διευκόλυνση των μετακινήσεων του κόσμου της μειονότητας, που είναι η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων του ορεινού όγκου, να βελτιώσουν τους υπάρχοντες επαρχιακούς δρόμους, που είναι “σκοτώστρες”, και να εξασφαλίσουν επιτέλους γι’ αυτό τον κόσμο φθηνά και τακτικά μέσα μαζικής συγκοινωνίας.

Η μεγάλη αυτή κινητοποίηση είναι κομμάτι του περιβαλλοντικού κινήματος που έφτασε στις 15 Μάρτη να κατεβάσει 1,5 εκατομμύριο διαδηλωτές στους δρόμους όλου του κόσμου με σύνθημα: “Να αλλάξουμε σύστημα, Όχι πλανήτη!”.

«Σε αυτή τη δίκη θα συγκρουστούν δύο κόσμοι»

**Ποιες δυσκολίες συνάντησε
η δικαστική δίωξη
των δολοφόνων του Ζακ;**

Το περιστατικό της βίαιης ανθρωποκτονίας του Ζαχαρία Κωστόπουλου στις 21 Σεπτεμβρίου του 2018 δεν θα το γνωρίζαμε καν αν δεν υπήρχε ένα βίντεο από μία αυτόπτη μάρτυρα που με το κινήμα της τραβούσε τις σκηνές. Έτσι μάθαμε την ιστορία, το πώς εκτυλίχτηκε. Πριν από τη δημοσιοποίηση του βίντεο σχηματίστηκε μια δικογραφία η οποία βασίστηκε στο αφήγημα ότι ένας ληστής μπήκε μέσα στο κοσμηματοπωλείο, επιχείρησε να βγει, κόπηκε στα τζάμια και πέθανε. Δηλαδή είχε ήδη αποκρυφτεί το γεγονός της άσκησης της ακραίας σωματικής βίας του ιδιοκτήτη του καταστήματος και του μεσίτη που προσέτρεξε να τον βοηθήσει στις κλωτσιές, αλλά επίσης και το γεγονός της κακοποίησης και των βασανιστηρίων που υπέστη ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος, στη τελευταία φάση που βρίσκεται πεσμένος στο έδαφος, από τους αστυνομικούς της ομάδας Ζήτα και Δέλτα που έχουν λάβει σήμα για έναν ληστή και έρχονται να επιχειρήσουν τη σύλληψή του.

Αυτά τα περιστατικά λοιπόν, στην πρώτη δικογραφία δεν αποτυπώνονται σε καμία περίπτωση. Έτσι ο κοσμηματοπώλης είναι ελεύθερος να σκουπίσει τα τζάμια, να δώσει συνεντεύξεις στην τηλεόραση, να πει παντού όσα ξέρουμε ότι είπε. Μόνο όταν δημοσιοποιήθηκε το βίντεο, κινητοποιήθηκαν οι αστυνομικοί και τον συνέλαβαν με τα χίλια βάσανα. Μετά από λίγες μέρες ταυτοποιήθηκε και ο μεσίτης. Ως προς αυτούς τώρα, ασκήθηκε από τον ανακριτή δίωξη για θανατηφόρα σωματική βλάβη και όχι για ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, όπως ήταν το σωστό. Σε αυτή τη βάση, απολογήθηκαν και αφέθηκαν ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους. Και άρχισε η ανάκριση χωρίς στην πραγματικότητα να υπάρχει ουσιαστική συνδρομή της αστυνομίας ως όφειλε.

Συγκεκριμένα, δεν απέκλεισε το χώρο έτσι ώστε να μείνουν αλώβητα τα πειστήρια –αυτό έγινε πολύ αργότερα, αφού είχε σκουπίσει ο κοσμηματοπώλης, αφού πέρασε ο κρίσιμος χρόνος. Δεν ελήφθη υλικό από τις κάμερες που υπήρχαν πολλές γύρω –με αποτέλεσμα το υλικό που κατέληξε στην ανάκριση να είναι από δύο μόνο κάμερες, που είχαν τη σημασία τους εν τέλει αλλά παρόλα αυτά δεν έχουμε το υλικό που θα μπορούσαμε να έχουμε. Επίσης δεν αναζητήθηκαν αυτόπτες μάρτυρες ενώ υπήρχαν πάρα πολλοί διότι ήταν Παρασκευή, μέρα μεσημέρι, πολλός κόσμος ήταν έξω στους δρόμους, τα καφενεία ήταν γεμάτα.

*Τα φετινά Pride
είναι αφιερωμένα
στον Ζακ Κωστόπουλο,
απαιτώντας δικαιοσύνη
για τη δολοφονία του.
Η Άννυ Παπαρρουσού,
δικηγόρος της οικογένειας
του Ζακ, μίλησε στην
Εργατική Αλληλεγγύη
και τη Λένα Βερδέ,
για τη μεγάλη αυτή μάχη.*

Συν τοις άλλοις, όλη η ανάκριση εκτυλίχθηκε στη βάση του ότι διερρευνούμε μία «ληστεία».

Να σημειωθεί εδώ ότι το βίντεο με την ακραία βία των αστυνομικών εμφανίστηκε τέσσερις μέρες μετά, δηλαδή το ρόλο της αστυνομίας τον μάθαμε αργότερα. Αυτό που ξέραμε μέχρι τότε ήταν πως ο Ζαχαρίας διακομίστηκε νεκρός στο νοσοκομείο και πιστεύαμε ότι αυτό οφειλόταν στις αρχικές βλάβες. Αν υπήρχε δηλαδή μια δυνατότητα να σωθεί, δεν του δόθηκε. Απόλυτα αρνητικός ήταν και ο ρόλος του ΕΚΑΒίτη που ήταν παρών στο περιστατικό και απαξίωσε να δώσει οποιαδήποτε βοήθεια σύμφωνα με τα πρωτόκολλα διάσωσης, δεν έκανε καν τεχνική ανάνηψης, δεν διασφάλισε ένα περιβάλλον που ο άνθρωπος θα αισθανόταν ασφαλής και δεν απέτρεψε τους αστυνομικούς από το να ασκήσουν μια τέτοια ακραία βία, γνωρίζοντας ο ίδιος ή τουλάχιστον έχοντας μια άποψη ότι ο άνθρωπος αυτός δεν μπορούσε να αντισταθεί.

Οι αστυνομικοί κλήθηκαν αργότερα κι αυτοί από τον ανακριτή και κατά τεσσάρων από αυτούς ασκήθηκε δίωξη επίσης για θανατηφόρα σωματική βλάβη, και όχι για ανθρωποκτονία. Η οικογένεια και εμείς οι

πληρεξούσιοι της Πολιτικής Αγωγής πιστεύουμε ότι αυτή η κατηγορία δεν είναι ορθή. Είναι μεν κακούργημα αλλά είναι στον κατώτερο βαθμό του ποινικού κολασμού σε σχέση με αυτό τον κύκλο των αδικημάτων και γι' αυτό και είναι όλοι ελεύθεροι. Γι' αυτό το λόγο έχουμε ασκήσει μήνυση κατά του κοσμηματοπώλη και του μεσίτη για ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, κατά όλων των αστυνομικών -των τεσσάρων για αυτοουργία γιατί είναι αυτοί που έρχονται σε σωματική επαφή με το Ζαχαρία και των πέντε για απλή συνέργεια στην ανθρωποκτονία- και κατά του ΕΚΑΒίτη για έκθεση σε κακουργηματικό βαθμό.

**Ποιος ήταν ο ρόλος του κινήματος
σε όλες αυτές τις αποκαλύψεις;**

Αυτή η δολοφονία ανέδειξε πολύ emphaticά την εχθρική στάση μίας μερίδας της κοινωνίας, συντηρητικής βεβαίως, απέναντι στο «άλλο», το «διαφορετικό». Και ήταν επόμενο ότι αμέσως θα συστρατεύονταν το κομμάτι της κοινωνίας που δεν θέλει να το επιτρέψει αυτό. Από την πρώτη στιγμή δημιουργήθηκε ένα κίνημα, υπήρξε μια τεράστια κινητοποίηση και από τη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα αλλά και από την ευρύτερη κοινωνία, από όλες τις μεριές που μπορεί να φανταστεί κανείς, από όλους όσους έχουν έστω και μία ελάχιστη δημοκρατική ευαισθησία. Φυσικά, οι πυρήνες οι κοινωνικοί και πολιτικοί που βοήθησαν ήταν πολύ συγκεκριμένοι, ήταν κομμάτι της αριστεράς, της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, της αναρχίας. Στήριξαν πάρα πολύ την προσπάθεια που έγινε να μην θαφτεί αυτό το γεγονός, να συνεχίσει να υπάρχει στη μνήμη των ανθρώπων, να μην ξεχαστεί η φρίκη.

Έτσι, αν αυτή η δικογραφία έρχεται με κάποια στοιχεία –όχι πλήρη, αρκετά ωστόσο– για να αποδοθούν κατηγορίες και να φτάσει στο δικα-

στήριο- είναι λόγω των δικών μας ενεργειών, της πολιτικής αγωγής, αλλά και των οργανώσεων, των φίλων, της κοινωνίας ολόκληρης που προσέτρεξε να βοηθήσει. Έπρεπε να πιεστεί η αστυνομία για να προσκομίσει βασικά στοιχεία που πρέπει να υπάρχουν σε μια παρόμοια δικογραφία, όπως για παράδειγμα τις διαβίβσεις. Έπρεπε να παρέμβει η ερευνητική ομάδα Forensic Architecture για να βρεθεί πολύ αργότερα ένας άνθρωπος που φαινόταν σε όλα τα βίντεο να παίζει κύριο ρόλο από την αρχή και που ενώ είχε ζητηθεί από τον ανακριτή να ανευρεθεί και να προσέλθει στην ανάκριση, η αστυνομία είχε απαντήσει ότι δεν είναι δυνατόν να ανευρεθεί.

Έπρεπε να βουίξει ο τόπος για να διαταχθεί ΕΔΕ για τους αστυνομικούς, τη στιγμή που ΕΔΕ διατάσσεται για το παραμικρό. Γι' αυτό το περιστατικό, όμως, όχι, εκτός από μία υποδεέστερη διαδικασία η οποία διερευνά το ενδεχόμενο αν χρειάζεται τελικά να γίνει ΕΔΕ. Και παρότι τελικά διατάχθηκε ΕΔΕ, ακόμα δεν έχουμε πόρισμα. Από δημοσιεύματα μάθαμε ότι η εισήγηση ήταν να αποταχτούν οι τέσσερις αστυνομικοί από το σώμα και οι υπόλοιποι να υποβληθούν σε πειθαρχικές ποινές.

Έπρεπε να έρθει η ιατροδικαστική έκθεση για να διαψεύσει το αφήγημα και την εδραιωμένη πεποίθηση που ξέραμε ότι είχαν οι δράστες ότι επρόκειτο για ένα τοξικομανή, ένα παραβατικό άτομο που έπρεπε να πεθάνει με αυτό τον τρόπο γιατί δεν άξιζε να ζει. Οι ιστολογικές και όλες οι άλλες εξετάσεις απέδειξαν ότι ο Ζακ δεν είχε πάρει καμία ουσία, δεν ήταν τοξικομανής, δεν είχε άλλη νόσο. Πέθανε μετά από μισή ώρα συνεχούς και ακραίας κακοποίησης και φόβου, όπως ενδέχεται κάθε άνθρωπος στη θέση του να πέθαινε, και μάλιστα άντεξε και πολύ γιατί ήταν

και νέος άνθρωπος.

Φυσικά, όλη αυτή η κινητοποίηση έχει σχέση με την προσωπικότητα και του ίδιου του Ζακ που ήταν ένας καλός άνθρωπος, ένας ακτιβιστής που τοποθετήθηκε πολλές φορές ανοιχτά στην κοινωνία για τα δικαιώματα τα δικά του και των άλλων, μία ανοιχτή προσωπικότητα που ο χαμός του και με αυτό τον τρόπο συγκίνησε και συντάραξε όχι μόνο τους ανθρώπους που τον είχαν γνωρίσει είτε προσωπικά είτε μέσω της δημόσιας δράσης του, αλλά πολύ περισσότερους. Αυτή η βούληση, της κινητοποίησης και δράσης για να μην ξεχαστεί η υπόθεση, εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι σήμερα.

**Ποια θα είναι, κατά τη γνώμη σου,
η σημασία αυτής της δίκης;**

Έχει τεράστια πολιτική και κοινωνική σημασία η αναγνώριση της σπουδαιότητας που έχει η υπόθεση σε σχέση με την κίνηση της κοινωνίας προς τη μια ή την άλλη κατεύθυνση, με το αν δηλαδή αυτού του τύπου οι συμπεριφορές θα είναι αποδεκτές ή όχι. Δεν είναι ανάγκη να έχει κανείς κάποια πολιτική ένταξη για να το αναγνωρίσει αυτό. Μια τιμωρία των ενόχων έχει σημασία γιατί τότε θα αρχίσει να γίνεται σεβαστή η κοινωνική αναγκαιότητα ότι πρέπει να σέβεται τον άλλο, ότι δεν υπάρχει χώρος για τέτοια βία.

Έχει πολύ μεγάλη σημασία επίσης γιατί πιστεύουμε ότι με τον τρόπο που πέθανε ο Ζακ έχουν πεθάνει και άλλοι, τοξικομανείς, «περιθωριακοί», άνθρωποι που θεωρούνται ότι η ζωή τους είναι ανάξια να βιωθεί. Μας το δείχνει το γεγονός ότι υπήρχε μια τεχνογνωσία που οδήγησε στην απόκρυψη του περιστατικού, στην πρώτη φάση τουλάχιστον. Αυτή η ακραία τοποθέτηση θα διαρραγεί από τη στιγμή που θα επιβληθούν σοβαρές ποινές στους δράστες.

Η στήριξη της κοινωνίας σε κάθε στάδιο είναι απολύτως απαραίτητη όπως ακριβώς έγινε μέχρι σήμερα. Ξέρουμε ότι οι κατηγορούμενοι θα υπερασπιστούν τον εαυτό τους στη βάση ότι δέχτηκαν επίθεση από έναν «τρομερό ληστή», από έναν «απροσδιόριστο τύπο» σε «κατάσταση αμόκ» από τον οποίο αισθάνθηκαν ότι κινδυνεύουν και βέβαια με το αφήγημα της διαφορετικότητας του άλλου που δεν χωράει στην «υγιή κοινωνία» που οι ίδιοι εκπροσωπούν. Οι αστυνομικοί από τη μεριά τους θα πουν ότι τήρησαν απαρέγκλιτα τα πρωτόκολλα που έχουν. Υπάρχουν διάφοροι νομικοί ισχυρισμοί οι οποίοι βέβαια βασίζονται σε κοινωνικού και πολιτικού τύπου αφηγήματα. Άρα θα έχει ενδιαφέρον γιατί ναι, σε αυτή τη δίκη θα συγκρουστούν δύο κόσμοι.

Μαρξιστικά Φόρουμ		Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ	
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 ΕΡΤ-OPEN 7μμ Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη	ΧΑΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 Σύλλογος Δασκάλων 8μμ Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρακής	ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 Παιδαγωγικό 7.30μμ Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος	ΙΛΙΣΙΑ - ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ Sweet Home (Ούλαφ Πάλμε 17) 7μμ Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 καφέ Σταθμός 8μμ Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος	ΒΟΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 Θόλος (πανεπιστήμιο) 6μμ Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης	ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 καφέ Περιμπανού 7μμ Ομιλητής: Γιώργος Πίττας	ΒΥΡΩΝΑΣ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ La Ronda 6μμ Ομιλητής: Βαγγέλης Χατζηνικολάου
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης	ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β' ορ., 7μμ Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου	ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικόλαος) 7μμ Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο	ΑΙΓΑΛΕΩ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ Μέρες Ραδιόφωνου 7.30μμ Ομιλήτρια: Μαρία Αμπελιώτη
ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 καφέ Πουρναρούσα 7μμ Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος	ΧΑΡΙΛΑΟΥ – ΤΟΥΜΠΑ - ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 καφέ Γιώτης 8.30μμ Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ Μυρτίλο (πάρκο ΚΑΠΑΨ) 8μμ Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος	ΧΑΛΑΝΔΡΙ - ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 Goody's (Χαλάνδρι) 6μμ Ομιλητής: Θεόδωρος Λυκογιαννάκης
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος	ΠΕΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 καφέ Μικρές Γεύσεις (πλ.Τερψιθέας) 7μμ Ομιλητής: Παναγιώτης Σιμισόπουλος	ΓΚΥΖΗ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς	ΜΑΡΟΥΣΙ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ Βαβέλ 6μμ Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
ΙΛΙΟΝ – ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ – ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 Μεγάλου Αλεξάνδρου (Πετρούπολη) 7.30μμ Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος	ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 πλ. Μερκούρη 7μμ Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης	ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ Γωγώ (πλατεία Φρατζή) 8μμ Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης	ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ - ΚΑΜΑΡΑ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ Ποέτα 8μμ Ομιλητής: Αφροδίτη Φράγκου
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης	ΘΗΣΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 καφέ «6» 7.30μμ Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη	ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ Τζέγκα 7μμ Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ Ζωή 7μμ Ομιλητής: Σάββας Κκονέ
ΗΡΑΚΛΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ Ομιλήτρια: Θεοδώρα Καφήρα	ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 καφέ Deja (Φωκ.Νέγρη και Σκοπελου) 7.30μμ Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 πολιτ.κέντρο Αντ.Σαμαράκης 8μμ Ομιλητής: Τάκης Καραβίτης	ΠΑΤΡΑ ● ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ Γέφυρες 7μμ Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ ● ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Γέφυρες 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά

Συνελεύσεις-εκδηλώσεις Δημοτικών Σχημάτων
ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 Περιβολάκι 8μμ
ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ (ΚΑΛΛΙΘΕΑ) ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6, Πλάτωνος 24, 7μμ
ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΛΙΤΩΝ ΒΥΡΩΝΑ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 Λαμπηδόνα (Άλσος Άγιας Τριάδας) 7.30μμ
ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/6 γρ. 2ης δημοτικής κοινότητας (Ι. Δραγάση 1Α) 7μμ

Τ.Ε. ΓΚΥΖΗ – ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΠΟΛΥΓΩΝΟΥ	Συνελεύσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ	Τ.Ε. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 6.30μμ	Τ.Ε. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 δημαρχείο 7.30μμ	ΚΥΡΙΑΚΗ 16/6 ΚΑΠΗ Μενιδίου 7μμ
Τ.Ε. ΝΟΤΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6 Αμπάριζα 7.30μμ	Τ.Ε. ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ	Τ.Ε. ΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 Σύλλογος Δασκάλων (Ιερού Λόχου 5-7) 7μμ
Τ.Ε. Ν.ΙΩΝΙΑ – ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 ΚΑΠΗ Φιλαδέλφειας 8μμ	Τ.Ε. ΙΛΙΟΝ – ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 Πολιτιστικό Καφενείο (Άγιος Φανούριος) 7.30μμ	Τ.Ε. ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ – ΚΟΥΚΑΚΙΟΥ – ΘΗΣΕΟΥ – ΤΑΥΡΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 19/6 γρ. 3ης δημοτικής κοινότητας (Τριων Ιεραρχών 74) 7μμ
Τ.Ε. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ – ΒΡΙΛΗΣΣΙΩΝ ΠΕΜΠΤΗ 13/6 ΚΕΠ Χαλανδρίου, αιθ. Δημοτικού συμβουλίου 7.30μμ		

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλ-

άλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελ-

ληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΘΡΑΚΗ Δικαιώματα στη μειονότητα για να χτίσουμε εργατική εναλλακτική

Με αφορμή την συζήτηση που άνοιξε για τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών και τις επιδόσεις του ΚΙΕΦ (ΚΟΜΜΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ και ΦΙΛΙΑΣ), DEP (DOSTLUK ESITLIK PARTISI) είναι σημαντικό να γίνουν κάποιες παρατηρήσεις.

Το 2015 η μειονότητα ψήφισε μαζικά το ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν η περίοδος που το ΠΑΣΟΚ διαλυόταν και η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων έπεφτε κάτω από το βάρος των κινητοποιήσεων του εργατόκοσμου. Στις εκλογές του Γενάρη του 2015 ο κόσμος της μειονότητας επέλεξε μαζικά τα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύοντας ότι μαζί με το «σκίσιμο των μνημονίων» και την κατάργηση των πολιτικών λιτότητας θα έβρισκαν λύση και πολλά από τα ζητήματα που αντιμετώπιζε η μειονότητα.

Προβλήματα

Βασικά προβλήματα -που δεν έλυσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις και δυστυχώς συνέχισαν να υπάρχουν ακόμη και να εντείνονται σε πολλές περιπτώσεις- έχουν να κάνουν με το ζήτημα αναγνώρισης της ταυτότητας. Το μεγαλύτερο μέρος της μειονότητας θέλει να αυτοπροσδιορίζεται ως τουρκική. Το μεγαλύτερο μέρος της, αν εξαιρέσουμε αυτούς που συσπειρώνονται γύρω από το σύλλογο των Πομάκων και των Ρομά, όλοι οι υπόλοιποι, νιώθουν και αισθάνονται Τούρκοι. Τα τελευταία χρόνια ιδρύθηκε σύλλογος Πομάκων, και σύλλογος Ρομά, που αναγνωρίζονται από το επίσημο ελληνικό κράτος ενώ αντίστοιχα δεν αναγνωρίζονται η Τουρκική Ένωση Ξάνθης και η τουρκική νεολαία Κομοτηνής που έχουν ιδρυθεί από το 1923.

Ένα άλλο ζήτημα είναι αυτό των θρησκευτικών ελευθεριών. Ενώ στην περιοχή της Θράκης λειτουργούν πολλά τζαμιά και ο κόσμος μπορεί να προσεύχεται ελεύθερα, βλέπουμε όλο και πιο συχνά να γίνονται επιθέσεις σε τζαμιά, νεκροταφεία, θρησκευτικούς λειτουργούς και γυναίκες που φορούν μαντίλα. Στα μέσα του Μαΐου ένα τζαμί στην Ξάνθη δέχθηκε επίθεση από ακροδεξιούς ενώ μια βδομάδα μετά Χρυσανγίτες βεβήλωσαν το μουσουλμανικό νεκροταφείο της Αλεξανδρούπολης. Τα προηγούμενα χρόνια εκτός από τις επιθέσεις σε τζαμιά και χώρους λατρείας γίνανε μάρτυρες απαγωγών θρησκευτικών λειτουργών με μαφιόζικες μεθόδους. Ενώ αυτές τις μέρες ο διοικητής του νοσοκομείου Ξάνθης δεν επιτρέπει σε γιατρό που φοράει την μαντίλα να κάνει την πρακτική της άσκηση, μετά από καταγγελία γονέα. Το ζήτημα εκλογής του Μουφτή που είναι χρόνιο αίτημα της μειονότητας είναι κάτι που δεν έλυσε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Το ζήτημα των ιδιοκτησιών υπήρχε από παλιά, αλλά τώρα με την απογραφή του εθνικού κτηματολογίου εμφανίστηκε με μεγαλύτερη ένταση. Διαπιστώνεται ότι ένα μεγάλο κομμάτι μελών της μειονότητας που ζει στους ορεινούς οικισμούς δεν έχει τίτλους ιδιοκτησίας για τα σπίτια και τα χωράφια τους. Ενώ το κράτος θα μπο-

5 Νοέμβρη 2016. Αντιφασιστική διαδήλωση στην Ξάνθη

ρούσε να νομοθετήσει και να απαλλάξει τους ανθρώπους από την ταλαιπωρία επιλέγει να παρατείνει την αγωνία τους δημιουργώντας ανασφάλεια και εκνευρισμό στους κατοίκους αυτών των περιοχών.

Συνεχίστηκαν τα κλεισίματα μειονοτικών σχολείων και συνολικότερα η απαξίωση της μειονοτικής εκπαίδευσης. Τα τελευταία χρόνια της κρίσης έχουν κλείσει πάνω από 60 μειονοτικά σχολεία, η χρηματοδότηση μειώθηκε περαιτέρω. Τα βιβλία παρωχημένα, ελάχιστες επιμορφώσεις εκπαιδευτικών, συνέχιση της διάκρισης σε βάρος των εκπαιδευτικών που προέρχονται από την μειονότητα.

Διάψευση

Ενώ ο κόσμος της μειονότητας περίμενε λύση ή βελτίωση σε όλα τα παραπάνω ζητήματα είδε να διαψεύδονται οι προσδοκίες του και να οδηγείται στην απογοήτευση. Αντί για λύση των προβλημάτων ο κόσμος της μειονότητας είδε τον Κοτζιά υπουργό εξωτερικών και τον Καμμένο υπουργό Άμυνας. Έζησε δηλαδή μια κατάσταση που οι καμένοι και κοτζιάδες συνέχισαν την καταπίεση. Όλες οι προσδοκίες του κόσμου από την μεριά της μειονότητας διαψεύστηκαν από τον ΣΥΡΙΖΑ. Και γι' αυτό και πολλοί ψήφισαν το ΚΙΕΦ/DEP.

Το ΚΙΕΦ/DEP είναι ένα κόμμα νόμιμο και συσπειρώνει τους μειονοτικούς που αισθάνονται Τούρκοι. Ιδρύθηκε κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες πριν από 24 χρόνια. Συμμετείχε στις ευρωεκλογές του 2014 και του 2019 με υψηλές επιδόσεις και στις δύο εκλογικές αναμετρήσεις. Αντίστοιχα μειονοτικά κόμματα υπάρχουν και λειτουργούν σε διάφορες χώρες των Βαλκανίων. Για παράδειγμα στην **Αλβανία**, υπάρχει η «Δημοκρατική Ένωση Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας» που εξέλεξε ένα βουλευτή σε συνεργασία με το Δημοκρατικό Κόμμα κι ένα ακόμα νεοσύστατο κόμμα, η «Εθνική Ελληνική Μειονότητα για το Μέλλον», που δεν εξέλεξε βουλευτή στις τελευταίες εκλογές (2017). Στην **Β. Μακεδονία** τρία αλβανικά κόμματα πήραν 27 από τις 120 έδρες του Κοινοβουλίου το 2014. Στην **Τουρκία** το φιλοκουρδικό κόμμα HDP με τη στήριξη όλης της τουρκικής αριστεράς έσπασε το φράγμα του 10% και εξέλεξε

διαδοχικά 80 και στις τελευταίες εκλογές 67 βουλευτές στο τούρκικο κοινοβούλιο. Τέλος, και στη **Βουλγαρία** υπάρχει τούρκικο κόμμα, το «Κίνημα για τα Δικαιώματα και τις Ελευθερίες» με 25 στις 240 έδρες του βουλγαρικού κοινοβουλίου. Άρα δεν είναι ελληνική πρωτοτυπία να υπάρχει ένα μειονοτικό κόμμα που να συσπειρώνει ανθρώπους που αισθάνονται ότι είναι Τούρκοι.

Το ζήτημα είναι ότι ο κόσμος της μειονότητας δεν πρέπει να οδηγηθεί στην απογοήτευση αλλά θα πρέπει να προχωρήσει με την αντικαπιταλιστική αριστερά με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Είναι η γνήσια φωνή όλων αυτών των καταπιεσμένων, των εργαζομένων, των ανέργων, αυτών που παλεύουν καθημερινά για το ψωμί και τα δικαιώματά τους. Εμείς είμαστε με τους εργαζομένους της ΡΟΔΟΠΗ που απεργούσαν για να μην μειωθεί ο μισθός τους. Είμαστε με τους δασκάλους και τους καθηγητές που κρατούν ανοιχτά τα δημόσια σχολεία. Είμαστε με τους γιατρούς και τους νοσηλευτές των νοσοκομείων που παλεύουν να τα κρατήσουν ανοιχτά.

Είμαστε μαζί με τους εργαζομένους που δίνουν καθημερινά την μάχη κόντρα στα μνημόνια και στις πολιτικές που καταστρέφουν τις ζωές μας. Σε αυτή την μάχη δεν χωράνε διαχωρισμοί, γιατί όταν μειώνουν τους μισθούς, τους μειώνουν και για τον Γιάννη, τον Πέτρο αλλά και για τον Αχμέτ και τον Μεχμέτ. Όταν κλείνουν τα νοσοκομεία, όλοι οι εργαζόμενοι δεν έχουν την δυνατότητα να πάνε στο γιατρό. Το ίδιο συμβαίνει και με τα σχολεία.

Η στάση της Αριστεράς πρέπει να είναι η υπεράσπιση του δικαιώματος του ατομικού και του συλλογικού αυτοπροσδιορισμού. Δεν πρέπει να καταπίνει το φάρμακι του εθνικισμού. Είναι σημαντικό να υπάρχει η τοποθέτηση ότι η μειονότητα έχει δικαίωμα να έχει και να ψηφίζει τα κόμματα της. Γιατί αναγνωρίζοντας αυτό το δικαίωμα η Αριστερά ανοίγει το δρόμο για να πείσει τον κόσμο της μειονότητας ότι η θέση του είναι στο πλευρό του κόσμου της δουλειάς, στον κοινό αγώνα της εργατικής τάξης για να ανατρέψουμε το σύστημα που μας εκμεταλλεύεται και μας καταπιέζει όλους.

Τζεμαλή Μηλιαζήμ, εκπαιδευτικός

Τα Γιάννενα έστειλαν μήνυμα κατά του αντισημιτισμού

Η είδηση της εκλογής του Μωυσή Ελισάφ, του νέου δημάρχου στα Γιάννενα, έκανε τον γύρο του κόσμου, με δεκάδες δημοσεύματα να εκφράζουν την έκπληξή τους πώς «σε αυτές τις συνθήκες» εκλέχθηκε Εβραίος δήμαρχος. Ο ίδιος ο Ελισάφ είναι παιδί Γιαννιωτών Εβραίων που επέζησαν από το Ολοκαύτωμα επειδή κατάφεραν να φυγαδευτούν.

Η ναζιστική θηριωδία εις βάρος τους σήμαινε την εξόντωση της μιας από τις μεγαλύτερες Εβραϊκές κοινότητες στην Ελλάδα, αφού την 25η Μαρτίου του 1944 περίπου 1960 άνθρωποι συνελήφθησαν και στάλθηκαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, με τους επιζήσαντες να αριθμούν τους 110.

Αν και πολιτικά μπορούμε να βρούμε μεγάλες διαφωνίες σε σχέση με αυτά που πρεσβεύει η παράταξη του Μ. Ελισάφ, το γεγονός πως ο κόσμος επέλεξε να τον στηρίξει και να τον εκλέξει, είναι ένα ηχηρό μήνυμα ενάντια στον αντισημιτισμό και τον ρατσισμό και αντανακλά μια ολόκληρη ιστορία αντιφασιστικών αγώνων που έχουν γίνει στην πόλη μας.

Στοχοποίηση

Καταρχάς απέναντι στη στοχοποίηση της κοινότητας από τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Από το 2002 μέχρι και το 2009 έγιναν βεβηλώσεις στο Εβραϊκό νεκροταφείο και στη συναγωγή, σε μια περίοδο που η Χρυσή Αυγή προσπαθούσε να «οργανωθεί» στην πόλη. Ήταν καθοριστικής σημασίας πως η αριστερά, το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ συμπαραστάθηκαν στην Εβραϊκή κοινότητα οργανώνοντας τόσο τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις απέναντι σε αυτές τις προκλήσεις, αλλά και απέναντι σε κάθε απόπειρα της Χρυσής Αυγής να έχει δημόσια παρουσία.

Ήταν μία κρίσιμη περίοδος για το αντιφασιστικό κίνημα στην πόλη μας που με τη δράση του τσάκισε την Χ.Α τοπικά. Δεν είναι τυχαίο πως στα Γιάννενα δεν άνοιξαν ποτέ γραφεία της Χρυσής Αυγής -χωρίς όμως αυτό να σημάνει εφησυχασμό για τη δράση της ναζιστικής συμμορίας- αφού χιλιάδες συμμετείχαν στις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις που έχουν οργανωθεί από τότε. Μαζί με τις αντιφασιστικές μάχες, ο κόσμος της πόλης υποδέχθηκε τους πρόσφυγες, απομόνωνσε τις όποιες φωνές δεν ήθελαν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία, συμμετείχε σε αντιρατσιστικές δράσεις και πρωτοβουλίες για ανοιχτά σύνορα και ίσα δικαιώματα.

Την ώρα που η πολιτική κρίση βαθαίνει σε όλο τον πλανήτη και το κυρίαρχο αφήγημα μιλάει για ακροδεξιά στροφή στην κοινωνία, η εκλογή του Ελισάφ στα Γιάννενα δείχνει πως είναι ένα μεγάλο ψέμα η άποψη ότι η πλειοψηφία του κόσμου είναι αντισημίτες και ρατσιστές. Ταυτόχρονα όμως ανοίγει και όλη η συζήτηση για τον πώς έχουμε να συνεχίσουμε να παλεύουμε ενάντια στην ακροδεξιά απειλή. Δε φτάνει απλώς η εκλογή ενός Εβραίου δημάρχου για να εκπληρώσουμε έναν «φόρο τιμής στα θύματα του Ολοκαυτώματος» όπως μπορεί να σχολίασαν διάφοροι στον τοπικό τύπο.

Έχουμε να κλιμακώσουμε τη δράση του κινήματος που διεκδικεί οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής να μπουν στη φυλακή, να συνεχίσουμε τη μάχη για ανοιχτά σύνορα, ενάντια στην ισλαμοφοβία και τον αντισημιτισμό και προφανώς να ανοίξουμε τις πόλεις για τους πρόσφυγες κλείνοντας τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Λουίζα Γκίκα, Γιάννενα

ΣΟΥΔΑΝ Γενική Απεργία η απάντηση στο αιματοκύλισμα

Ο εξεγερμένος κόσμος συνεχίζει να έχει τη δύναμη στο Σουδάν. Η άγρια καταστολή που εξαπέλυσε η χούντα τη Δευτέρα 3 Ιούνη δεν επέβαλε την “τάξη”. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές μια νέα γενική απεργία βρίσκεται στην τρίτη της μέρα και δεν κινείται τίποτα σε ολόκληρη τη χώρα.

Οι νεκροί της επίθεσης της 3ης του Ιούνη υπολογίζονται πλέον σε περισσότερους από 120. Οι δυνάμεις της “Ταχείας Επικουρίας”, το πιο ματοβαμμένο κομμάτι της χούντας εξαπέλυσαν την επίθεση και διέλυσαν τη μεγάλη κατασκήνωση έξω από το αρχηγείο του στρατού, που συμβόλιζε για βδομάδες την εξελισσόμενη επανάσταση. Η καταστολή ήρθε λίγες μέρες μετά την πρώτη πολύ πετυχημένη γενική απεργία στις 28 και 29 Μάη. Οι σφαγείς του Χαρτούμ ήθελαν με το αίμα να δείξουν ότι ο “διάλογος” τελείωσε και πως οι απαιτήσεις του κινήματος για μια αμιγώς πολιτική και όχι στρατιωτική κυβέρνηση δεν γίνονται δεκτές. Έκαναν επίδειξη όλης της βαναυσότητάς τους, στην οποία για χρόνια εκπαιδεύτηκαν σφάζοντας στο Νταρφούρ, στα δυτικά της χώρας, και πιο πρόσφατα στην Υεμένη όπου συμμετέχουν στο μακελειό στο πλάι της Σαουδικής Αραβίας. Τα νοσοκομεία γέμισαν τραυματίες, και οι οργανώσεις της εξέγερσης καταγγέλλουν δεκάδες βιασμούς.

Όμως η τρομοκρατία δεν πέρασε. Το νέο κάλεσμα για γενική απεργία και γενική ανυπακοή με πρώτη μέρα την Κυριακή 9 Ιούνη ακούστηκε ακόμη πιο δυνατά. Ο φόβος για γενική παράλυση της χώρας οδήγησε τη χούντα να φέρει εργάτες από την Αίγυπτο για να καλύψει τις ανάγκες σε κρίσιμους τομείς. Στην **Ατμπαρα**, το σιδηροδρομικό κέντρο της χώρας, έστειλαν στρατό για να επιβάλει με τα όπλα ότι οι εργάτες θα βάλουν σε κίνηση τα τρένα. Όμως η προσπάθεια απέτυχε καθώς η απεργία ήταν τόσο απλωμένη σε ολόκληρη τη χώρα και ο στρατός δεν μπορούσε να επιβάλει ότι θα λειτουργούν οι σταθμοί στις υπόλοιπες πόλεις. Στο μεταξύ εδώ και μια βδομάδα δεν υπάρχει ίντερνετ στη χώρα, ενώ έχουν μπλοκαριστεί και τα σταθερά τηλέφωνα. Η χούντα κάνει το παν για να μην κυκλοφορήσουν οι εικόνες από την επιτυχία της ανυπακοής.

Η “Ένωση Σουδανών Επαγγελματιών” καταφέρνει να συγκεντρώνει την εικόνα ανά επαρχία της χώρας. Οι δρόμοι παραμένουν έρημοι, τα μαγαζιά κλειστά. Η απεργία έχει 100% επιτυχία στους πιο δυνατούς χώρους: στα νοσοκομεία και τα κέντρα Υγείας, στην εκπαίδευση και απλώνεται στα μέσα μεταφοράς, στα λιμά-

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στην εξέγερση στο Σουδάν οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ το Σάββατο 8 Ιούνη έξω από τη Βουλή. Την κινητοποίηση στήριξε η Ένωση Μουσουλμάνων Ελλάδας και συμμετείχαν μετανάστες και μετανάστριες από το Σουδάν, πολλοί με τα παιδιά τους. Διαβάστηκαν ανακοινώσεις που καταδίκάζαν τη φονική επιδρομή της νέας χούντας των στρατηγών κατά των εξεγερμένων για δημοκρατία και ελευθερία αγωνιστών στο Σουδάν, ενώ έγιναν χαιρετισμοί από τον Ναίμ Ελγαντούρ, από την Ένωση Μουσουλμάνων Ελλάδας και τον Πέτρο Κωνσταντίνου, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ. Στην συγκέντρωση συμμετείχαν Έλληνες εκπαιδευτικοί που ζουν και εργαζόμαστε στο Σουδάν και μόλις είχαν επιστρέψει από τη χώρα, οι οποίοι ήταν συγκλονισμένοι από την απίστευτη βιαιότητα κατά των ειρηνικών διαδηλωτών.

νια, στις υπαίθριες αγορές, στα αεροδρόμια, στις βιομηχανίες και το πετρέλαιο. Ο κόσμος ξαναβγήκε στους δρόμους του **Ομντουρμάν** (η διδύμη πόλη του Χαρτούμ, στη δυτική όχθη του Νείλου) ήδη πριν από την απεργία για να προετοιμάσει το κλίμα και να δείξει ότι δεν φοβάται. Στις απομακρυσμένες περιοχές της χώρας συνεχίστηκαν μαζικές διαδηλώσεις δείχνοντας ότι όλες οι γλωσσικές, θρησκευτικές και εθνικές κοινότητες της χώρας θέλουν να πέσει η χούντα. Η χούντα καταγγέλλει την... “αντιδημοκρατική” τακτική των οδοφραγμάτων που απλώνονται σε όλη τη χώρα σαν άμυνα απέναντι σε νέες επιθέσεις του στρατού και των πολιτοφυλακών.

Οι εξελίξεις αποκαλύπτουν τις αδυναμίες της χούντας. Πρώτον η άγρια καταστολή στο Χαρτούμ έσπασε τις γέφυρες με την επίσημη αντιπολίτευση με την οποία παζάρευαν πόσοι υπουργοί θα είναι στρατιωτικοί και πόσοι θα προέρχονταν από τα κόμματα. Ο συνασπισμός

της αντιπολίτευσης έκανε κριτική στο κίνημα ότι είναι υπερβολικό στην κριτική του προς το στρατό και θα πρέπει να αφήσει ένα περιθώριο “μετάβασης” - εξάλλου, όλοι με την “επανάσταση” δηλώνουν πως τάσσονται από τη στιγμή που ανατράπηκε ο **Ομάρ Μπασίρ** στις 11 Απρίλη. Πλέον αποκαλύπτεται ποιος είχε δίκιο. Δεύτερον, η ηγεσία της χούντας έκανε συναντήσεις με της Σαουδική Αραβία, τα Εμιράτα και την Αίγυπτο λίγες μέρες πριν από την πρώτη γενική απεργία, για να πάρει το OK για το πώς θα προχωρήσει στην καταστολή. Όμως τώρα ακόμη και η Σαουδική Αραβία έβγαλε επίσημη ανακοίνωση δηλώνοντας την “ανησυχία” της για την απώλεια τόσων ανθρωπινων ζώων στο Χαρτούμ. Τρίτον, η υπόθεση ότι θα εξελιχθεί επανάληψη του αιγυπτιακού σεναρίου, όπου ο **Σίσι** επέβαλε την κυριαρχία του στρατού τσακίζοντας την επανάσταση σκοντάφτει σε εμπόδια στο Σουδάν.

Από τη μια μεριά ο στρατός δεν είναι ενιαίος

- το πιο βρόμικο κομμάτι της καταστολής το έχουν αναλάβει τα κομμάτια που μέχρι πριν από μερικά χρόνια δεν ήταν “στρατός”, αλλά πολιτοφυλακές εξαθλιωμένων μισθοφόρων, σαν αυτή της οποίας ηγείται ο **Χεμέντι**, το νο2 της χούντας. Ο καθένας τους θέλει να εξασφαλίσει την εξουσία του και τα προνόμιά του με διαφορετικούς τρόπους. Από την άλλη μεριά, το κίνημα στο Σουδάν ήταν πιο προετοιμασμένο, είχε βγάλει συμπεράσματα από την αιγυπτιακή επανάσταση. Γι’ αυτό και είχε ήδη οργανώσει τα βήματα προς τη γενική απεργία προτού έρθει η καταστολή στο Χαρτούμ, μια καταστολή που σε ένα βαθμό την περίμενε.

Είναι εμφανές ότι η χούντα δεν έχει ακόμη σταθεροποιηθεί. Ο Χεμέντι έβαλε βέτο στην συμμετοχή περισσότερων πολιτικών από στρατιωτικούς στην κυβέρνηση, αλλά τώρα η χούντα δηλώνει ότι δέχεται την ισορροπία 8 πολιτικών με 7 στρατιωτικούς. Από τη μια δηλώνουν ότι θέλουν να συνεχιστεί ο διάλογος, από την άλλη απελαύνουν στελέχη των κομμάτων. Η χούντα ψάχνει τρόπο να σταθεροποιησει τα πράγματα μέχρι να βρει την ευκαιρία για το επόμενο κύμα καταστολής. Τώρα ξεκινάει “διώξεις” κατά των στρατιωτών που βιαιοπράγησαν την περασμένη Δευτέρα. Το κίνημα δεν πρέπει να πιστέψει τα ψέματα. Η έκκληση που κάνει η “Ένωση Σουδανών Επαγγελματιών” είναι για γενίκευση της ανυπακοής και της απεργίας:

- Κανένας να μην πάει στη δουλειά στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα. Δεν πληρώνουμε κανέναν φόρο και δεν σεβόμαστε τους άδικους νόμους τους. Παραμένουμε στις γειτονιές μας.
- Οργανώνουμε επιτροπές ανυπακοής παντού και φτιάχνουμε δίκτυα μεταξύ πόλεων και χωριών.

- Κλείνουμε τους κεντρικούς δρόμους, τους σταθμούς και τις γέφυρες για να προστατέψουμε τον κόσμο μας από τις συμμορίες και τις πολιτοφυλακές. Ξαναστήνουμε ότι διέλυσαν οι πολιτοφυλακές.

- Αλληλεγγύη με τους πιο αδύναμους. Τρόφιμα, νερό και φάρμακα για όσους έχουν ανάγκη.

Ενημέρωση και καθοδήγηση προς όλους

- Σταθερά στο δρόμο της ειρηνικής διαμαρτυρίας, όσο και αν προβοκάρουν οι δειλοί των πολιτοφυλακών”.

Το κίνημα στο Σουδάν έχει απέναντί του όλους τους δικτάτορες και τους ισχυρούς της περιοχής και του πλανήτη. Είναι ζήτημα ζωής και θανάτου να του δώσουμε την αλληλεγγύη που χρειάζεται και αξίζει.

Νίκος Λούντος

Διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην εξέγερση στο Σουδάν πραγματοποιούνται σε ολόκληρο τον κόσμο. Σουδανικές κοινότητες μεταναστών υπάρχουν σε όλες τις χώρες της Δύσης και αποτελούν τον κρίκο μεταξύ των κινήσεων αλληλεγγύης και της εξέγερσης. Όταν πρωτοξεκινούσε η εξέγερση στο Σουδάν πριν από μερικούς μήνες, οι δημοσιογράφοι του καθεστώτος έλεγαν πως οι διαδηλώσεις καθοδηγούνται από εξόριστους Σουδανούς κομμουνιστές που συναντιούνται σε μπαρ του Λονδίνου.

Τώρα δεν είναι μόνο το Λονδίνο, αλλά και η Ουάσινγκτον,

Διεθνές κύμα αλληλεγγύης

η Γενεύη, η Χάγη, το Δουβλίνο, το Βερολίνο και πολλές άλλες πόλεις όπου οργανώθηκαν διαμαρτυρίες.

Στο Λονδίνο ένας συντονισμός συνδικαλιστών, της Αριστεράς και της σουδανικής κοινότητας οργάνωσε κινητοποίηση έξω από τη σουδανική πρεσβεία, με τη συμμετοχή και βουλευτών του Εργατικού Κόμματος. Στο Δουβλίνο η κινητοποίηση έγινε έξω από τη Βουλή. Στο Βερολίνο, στη συγκέντρωση έξω από το Κοινοβούλιο, η βουλευτίνα της Αριστεράς

Κριστίνε Μπούχολτς κατήγγειλε τη βάνανση καταστολή και κάλεσε τη γερμανική κυβέρνηση να σταματήσει κάθε συνεργασία με τη χούντα.

Αυτή τη βδομάδα στην Ουάσινγκτον οργανώνονται διαδηλώσεις έξω από την πρεσβεία της Σαουδικής Αραβίας και των Εμιράτων. Ιδιαίτερη σημασία έχουν οι κινητοποιήσεις που οργανώθηκαν στη **Βηρυτό** και στο **Αλγέρι**. Στην Αλγερία όπου οι βδομαδιακές διαδηλώσεις δεν έχουν σταματήσει από τότε που ανατράπηκε ο **Μπουτεφλίκα** αλλά ο στρατός δεν έχει τολμήσει να προχωρήσει σε σφαγή ανάλογη με το Χαρτούμ, ο κόσμος έχει στραμμένα τα μάτια του στο τι συμβαίνει στο Σουδάν.

ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ Χωρίς συναίνεση είναι βιασμός

«Όποιος επιχειρεί γενετήσια πράξη χωρίς τη συναίνεση του παθόντος, τιμωρείται με κάθειρξη έως 10 έτη».

Έπρεπε να φτάσει η ημέρα ψήφισης των αλλαγών στον Ποινικό Κώδικα στην Βουλή για να ενταχτεί η παραπάνω φράση στο άρθρο 336 για τον ορισμό του βιασμού. Έπρεπε, δηλαδή, να περάσουν τρεις μήνες -από την ανακοίνωση των αλλαγών, την ανάρτησή τους σε δημόσια διαβούλευση, την εκ νέου συζήτησή τους στις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές που τις κατάρτισαν και τελικά την είσοδό τους στη Βουλή- για να αποφασίσει η κυβέρνηση να ικανοποιήσει το αίτημα του κινήματος ότι «χωρίς συναίνεση είναι βιασμός».

Όχι πως δεν ήξερε τις αντιδράσεις. Από την πρώτη στιγμή, το γυναικείο κίνημα και οι οργανώσεις του, το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα του, τα κόμματα και οι συλλογικότητες της πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς, μια σειρά επίσημοι φορείς, αλλά και φωνές μέσα από το ίδιο το κυβερνητικό κόμμα, είχαν καταγγείλει την αλλαγή του άρθρου 336 του ΠΚ από έναν ήδη οπισθοδρομικό ορισμό του βιασμού που αδυνατούσε να αποδώσει δικαιοσύνη στα θύματα σε έναν ακόμα χειρότερο για τις γυναίκες και τα δικαιώματά τους. Και απαιτούσαν το αυτονόητο, να υιοθετηθεί η έλλειψη συναίνεσης ως η μόνη βάση για τον ορισμό του βιασμού και την τιμωρία του. Αλλά καθ' όλη τη διάρκεια αυτού του τριμήνου, ο υπουργός Δικαιοσύνης, παρά τις υποσχέσεις, δεν έκανε καμιά παρέμβαση σε αυτή την κατεύθυνση.

Αντίθετα, η μοναδική τροποποίηση που έγινε σε αυτό το διάστημα στο συγκεκριμένο άρθρο ήταν η προσθήκη μίας παραγράφου η οποία άνοιγε το δρόμο για τη μετατροπή του αδικήματος ακόμα και σε πλημμέλημα. Κανένας κυβερνητικός παράγοντας δεν μπορεί λοιπόν τώρα να ισχυριστεί ότι η ένταξη της έννοιας της συναίνεσης στο 336 ήταν μια κυβερνητική πρωτοβουλία. Μόνο την τελευταία στιγμή, πριν ο Κώδικας ψηφιστεί στην Ολομέλεια της Βουλής, ο υπουρ-

γός αποφάσισε ότι «κανείς δεν μπορεί να κατηγορήσει αυτή την κυβέρνηση ότι καλύπτει βιαστές». Αντίστοιχα, κανένας από την Νέα Δημοκρατία ή το Κίνημα Αλλαγής δεν έβγαλε άχνα όλο αυτό το διάστημα για το συγκεκριμένο άρθρο.

Στο δρόμο

Ως εκ τούτου, η προσθήκη της συγκεκριμένης φράσης στο άρθρο 336 του ΠΚ είναι -και αυτό πρέπει να γραφτεί με μεγάλα γράμματα- μια καθαρή νίκη του κινήματος. Του γυναικείου πρώτα από όλα που πάλεψε και συνεχίζει να παλεύει για όλα τα δικαιώματά του, ενάντια στο σεξισμό και την καταπίεση, με διαδηλώσεις, συγκεντρώσεις, εκδηλώσεις. Του εργατικού κινήματος που στάθηκε αλληλέγγυο στις γυναικείες διεκδικήσεις και τις έβαλε στο κέντρο της δράσης του μετατρέποντας τη φετινή 8 Μάρτη, τη Διεθνή Ημέρα Γυναικών, σε απεργιακή κινητοποίηση για πρώτη φορά στη χώρα μας. Του ΛΟ-ΑΤΚΙ κινήματος που συνέδεσε όλα τα αιτήματά του, με κορυφαίο το «Δικαιοσύνη για τη δολοφονία του Ζακ» με όλες αυτές τις μάχες. Της αριστεράς και των οργανώσεών της, και ιδιαίτερα της αντικαπιταλιστικής, που μπήκε μπροστά, πήρε κινηματικές πρωτοβουλίες και στήριξε, οργανωτικά και πολιτικά, όλες και όλους που βγήκαν στο δρόμο.

Ακόμα και την παραμονή της ψήφισης

του Ποινικού Κώδικα στην Ολομέλεια, την Τετάρτη 5 Ιούνη, γυναικείες οργανώσεις και συλλογικότητες κάλεσαν σε συγκέντρωση έξω από τη Βουλή με τη συμμετοχή εκατοντάδων διαδηλωτριών και διαδηλωτών, επιμένοντας στο αίτημα ότι «χωρίς συναίνεση είναι βιασμός». Ήταν η τελευταία κινητοποίηση πίεσης, πριν αναγκαστεί την επόμενη μέρα η κυβέρνηση να υποχωρήσει και να το αποδεχτεί.

Ωστόσο, η μάχη δεν έχει τελειώσει. Όχι μόνο για να εφαρμοστεί η συγκεκριμένη διάταξη, αλλά ενάντια σε όλες τις άλλες αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα που ψηφίστηκαν ενώ αποτελούν σκάνδαλο. Η πιο προκλητική είναι αυτή στο άρθρο 187 του ΠΚ που ανοίγει το δρόμο για να πέσει στα μαλακά η υπόδικη ναζιστική ηγεσία της Χρυσής Αυγής, καθώς μειώνεται η ποινή για τους διευθύνοντες εγκληματική οργάνωση (κατηγορία που βαρύνει το Μιχαολιάκο, τον Κασιδιάρη, το Λαγό και την υπόλοιπη ηγετική ομάδα στη δίκη της ΧΑ) στα 5 με 15 χρόνια από 10 με 20 που ίσχυε σήμερα. Η παρουσία της ΚΕΕΡΦΑ στη συγκέντρωση την Τετάρτης ανέδειξε ακριβώς αυτή την διάσταση, ότι η μάχη «για να μην πέσουν στα μαλακά φασίστες και βιαστές» εξακολουθεί να είναι μπροστά για το αντιφασιστικό και όλα τα κινήματα.

Λ.Β.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ Νέα κρίση στο SPD

Κανείς δεν πρέπει να υποτιμήσει τη σημασία των πολιτικών εξελίξεων στη Γερμανία. Το πιο πρόσφατο λιθαράκι το έβαλε η παραίτηση της Αντρέα Νάλες από την ηγεσία του SPD. Τώρα έχει ανοίξει ανοιχτά η συζήτηση για την απόσυρση του SPD από τη συγκυβέρνηση της Μέρκελ, κάτι που θα άνοιγε όλων των ειδών τα διαφορετικά σενάρια για τη Γερμανία, αλλά και για ολόκληρη την ΕΕ.

Η Νάλες ανέλαβε την ηγεσία του SPD μόλις τον Απρίλη του 2018, με την κρίση στην οποία μπήκε το SPD αμέσως μετά την ήττα στις εκλογές του 2017. Το SPD πήγαινε σε εκείνες τις εκλογές με τις μεγάλες ελπίδες για την αλλαγή που έφερνε ο Μάρτιν Σουλτς ως επικεφαλής. Τελικά και τα δυο κόμματα της συγκυβέρνησης βγήκαν τραυματισμένα από τις εκλογές. Οι υποσχέσεις για «αλλαγή» κατέληξαν σε μια ξανασερβιρισμένη πρόταση για συγκυβέρνηση με καγκελάριο ξανά τη Μέρκελ. Το κόμμα έσπασε σχεδόν στα δύο και η νεολαία προχώρησε σε εσωτερική ανταρσία. Τελικά, «για το καλό της πατρίδας» όπως πάντα, ο Σουλτς θυσιάστηκε, έκανε τις διαπραγματεύσεις με τη Μέρκελ και παραιτήθηκε.

Η Νάλες ανέλαβε την ηγεσία και τη θεωρούσαν μοναδική που μπορούσε να συνεχίσει τη γραμμή συμμετοχής στη συγκυβέρνηση κρατώντας γέφυρες με την αριστερά του κόμματος. Πλέον όμως ήρθαν οι Ευρωεκλογές και το SPD έφτασε σε νέα χαμηλά. Από το 20% των εθνικών εκλογών πλέον κάτω από 16% και πλέον τρίτο κόμμα κάτω και από τους Πράσινους. Η Νάλες παραιτήθηκε καταγγέλλοντας την αριστερή πτέρυγα του κόμματος ότι δεν την αφήνει να κάνει τη δουλειά της.

Σενάρια

Αυτή τη στιγμή το SPD διοικείται από μια τριμελή επιτροπή στελεχών του κόμματος, μέχρι να ανοίξει ο δρόμος για τη μετάβαση. Αλλά προς το παρόν δεν φαίνεται κανένας διαθέσιμος να παλέψει για να κερδίσει την ηγεσία με στόχο να συνεχίσει τη γραμμή της συγκυβέρνησης με τη Μέρκελ. Πέφτουν στο τραπέζι σενάρια για άμεση αποχώρηση από την κυβέρνηση που είτε θα οδηγούσε σε πρόωρες εκλογές, είτε σε μια ασταθή κυβέρνηση μειοψηφίας. Υπάρχουν όμως και φωνές που ζητάνε να ανοίξουν διαπραγματεύσεις για σχηματισμό διαφορετικού, κεντροαριστερού συνασπισμού, με τους Πράσινους και την Αριστερά (Die Linke). Οι πιέσεις έχουν ήδη αρχίσει να μεταφέρονται πάνω στην κυβέρνηση και στο CDU.

Η κρίση στο SPD πρέπει να γίνει και αφορμή να θυμηθούμε πόσο ψέμα ήταν η περιγραφή με την οποία μας τροφοδοτούν τα τελευταία χρόνια, ότι δήθεν η οποιαδήποτε πολιτική κρίση στη Γερμανία έχει να κάνει με τη «στροφή δεξιά» όπως αυτή εκφράζεται από την άνοδο του AfD, κόντρα στις υποτιθέμενες «φιλομεταναστευτικές» πολιτικές της Μέρκελ. Από την κόντρα του 2017 χαμένος βγήκε ο Ζεεχόφερ του CSU, που έπαιξε πιο ανοιχτά το ρατσιστικό χαρτί. Η άνοδος του AfD δεν συνεχίστηκε με τον ίδιο ρυθμό στις Ευρωεκλογές, ενώ το μεγαλύτερο μέρος της κρίσης της συγκυβέρνησης πήγε προς τους Πράσινους, όχι προς τους φασίστες. Και τώρα, η βάση του SPD πιέζει και ψάχνει για λύσεις προς τα Αριστερά. Τη δυναμική των φασιστών φυσικά δεν την έκοψε η συμμετοχή του SPD στην κυβέρνηση, όπου αποδέχθηκε όλη τη ρατσιστική στροφή της ίδιας της Δεξιάς, αλλά η οργάνωση του κινήματος αντίστασης στους δρόμους. Εκεί θα συνεχίσει να κρίνεται οι ποιος θα βγει κερδισμένος από την αποσταθεροποίηση της πιο «σταθερής» χώρας της ΕΕ.

Ν.Λ.

Με μεγάλη χαρά και ενθουσιασμό υποδέχτηκε η γειτονιά, την 4η έκδοση, μέσα σε μία δεκαετία, του βιβλίου "Τα Πετράλωνα κάποτε, τα Πετράλωνα που ζήσαμε" του αγαπημένου μας συντρόφου Δημήτρη Λιβιεράτου, από τις εκδόσεις Αμόνι. Την Παρασκευή 7/6, έγινε η παρουσίαση στην πλατεία Μερκούρη, όπου ο ίδιος ο συγγραφέας και η Ινγκριντ Λιβιεράτου, ακούραστοι όπως πάντα, μίλησαν για το βιβλίο και για τη γειτονιά.

Μέσα στις σελίδες του βιβλίου, ξετυλίγεται σαν ντοκουμαντέρ η Αθήνα και οι γειτονιές δυτικά του Φιλοπάππου, στις δεκαετίες πριν και μετά τον πόλεμο. Γεωγραφικά στοιχεία, τοπωνύμια, η κοινωνική σύνθεση και τα εργοστάσια αλλά και οι γιορτές και οι συνθήκες και πως τις αντιμετώπιζαν οι άνθρωποι, τα

“Τα Πετράλωνα” του Δημήτρη Λιβιεράτου

πανηγύρια, οι μουσικές, οι παραστάσεις του караγκιόζη και ο κινηματογράφος.

Το ενδιαφέρον για την ιστορία των γειτονιών έχει εδώ και χρόνια μεγαλώσει. Οι γειτονιές είναι γειτονιές αντίστασης πολιτιστικής και πολιτικής και το να ξέρει κανείς πάνω σε ποια ιστορία πατάει είναι δύναμη και έμπνευση. Αυτά τα στοιχεία δεν είναι τυχαίο ότι τα δίνει ο Δημήτρης Λιβιεράτος. Γεννήθηκε το 1927 στην γειτονιά και η ζωή του είναι δεμένη με την ιστορία των από τα κάτω.

Γιάννης Μαραβελάκης

Κυκλοφορεί 16σέλιδο για τον Μαρξισμό 2019

Οι θεματικές και οι συζητήσεις στο τετραήμερο Μαρξισμός 2019

Η Αριστερά μετά τις εκλογές

Η αριστερά μετά τις εκλογές

Η αρνητική κληρονομιά
της συγκυβέρνησης του 1989

Οι βλαβερές συνέπειες
του ρεφορμισμού

Συνεχίζουμε τις
ανταρσίες στις γειτονιές

Γαλλία - Η Αριστερά
και τα κίτρινα γιλέκα

Ένα φάντασμα πλανιέται

Η επαναστατική παράδοση

Οι επαναστατικές ιδέες του Μαρξ

Κομμουνιστικό Μανιφέστο

100 χρόνια Τρίτη Διεθνής

Ρόζα: Μεταρρύθμιση
ή επανάσταση

Τρότσκι:
Η διαρκής επανάσταση

Γκράμσι - από την Κόκκινη Διετία
στις θέσεις της Λυών

Ο Παντελής Πουλιόπουλος
και η επαναστατική
εναλλακτική

Καταπίεση και απελευθέρωση

Η πάλη για την
απελευθέρωση των γυναικών

«Ταυτότητες»
και κοινωνικές τάξεις

50 χρόνια Stonewall

Από το Κραχ του '29 στην κρίση σήμερα

Εκμετάλλευση και υπεραξία -
από πού βγαίνει το κέρδος

Ο Μάρξ και οι κρίσεις
του καπιταλισμού

Η κρίση της δεκαετίας του 1930

Ο καπιταλισμός σήμερα

Το 1989 στην Ανατολή

30 χρόνια από την Τιεν Αν Μεν

Η κατάρρευση του «υπαρκτού»

Πότε χάθηκε
η Ρώσικη Επανάσταση;

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2019
4 μέρες με επαναστατικές ιδέες & συζητήσεις

ΙΔΕΕΣ
για να αλλάξουμε
τον κόσμο

11-14
Ιούλη
ΝΟΜΙΚΗ
Μέγαρο Θεωρητικών Επιστημών
Αθήνα, Σόλωνος 57

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό
Εργατικό
Κόμμα

1939 - 1949, πόλεμος, κατοχή, αντίσταση

Αντίσταση, η χαμένη επανάσταση

Η Αριστερά μετά τον Εμφύλιο

Ιμπεριαλισμός και αντίσταση

Οι ιμπεριαλιστικοί α
νταγωνισμοί σήμερα

Το Μακεδονικό -
όχι άλλα ψέμματα

Η Κύπρος - αντίσταση στο
ρατσισμό

και τον άξονα Ελλάδα-Ισραήλ

Μια νέα Αραβική Άνοιξη;

Η αντίθεση στο Ισραήλ

δεν είναι αντισιμιτισμός

Βενεζουέλα, Βραζιλία, Αργεντινή -

Οι μάχες στη Λατινική Αμερική

Η εργατική τάξη και οι αγώνες μας

Το Πολυτεχνείο
και η Μεταπολίτευση

Υπάρχει
ο «ιστορικός
νεκροθάφτης» σήμερα;

Η εργατική απάντηση
στην κρίση της ΓΣΕΕ

Συντονισμός,
για να τα
πάρουμε όλα πίσω

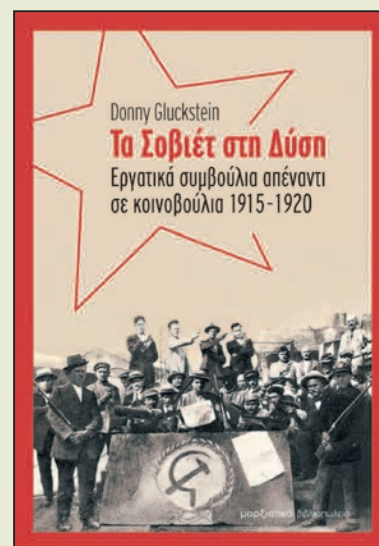
Οι φοιτητές
μαζί με τους εργάτες

Υπάρχει
εργατική απάντηση
στην περιβαλλοντική
κρίση;

Νέες εκδόσεις

• Ο Donny Gluckstein, ο συγγραφέας της πρόσφατης έκδοσης του MB «Τα Σοβιέτ στη Δύση - Εργατικά συμβούλια απέναντι σε κοινοβούλια 1915-1920» έρχεται στην Αθήνα για να παρουσιάσει το βιβλίο του σε εκδήλωση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου. Η βιβλιοπαρουσίαση θα γίνει στον κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων (πεζόδρομος Ερμού 134, δίπλα στο σταθμό ΗΣΑΠ του Θεσίου) την Πέμπτη 27 Ιούνη, 7μμ. Δέκα μέρες πριν τις εκλογές, μια εκδήλωση που προβάλλει την ιστορική εμπειρία των εργατικών συμβουλίων στην Ευρώπη σαν την αντικαπιταλιστική εναλλακτική απέναντι στην οικονομική και πολιτική κρίση του συστήματος, δεν θα μπορούσε να είναι πιο επίκαιρη.

Αντίστοιχη εκδήλωση-παρουσίαση θα γίνει και στη Θεσσαλονίκη, στα πλαίσια της Έκθεσης Βιβλίου (7-23/6) την Πέμπτη 20/6 στις 7.30μμ, με ομιλήτη το Λέανδρο Μπόλαρη. Το περίπτερο του MB είναι στο Νο 88.

• Το νέο βιβλίο του MB «Μια μαρξιστική κριτική στα καθεστώτα του κρατικού καπιταλισμού» με την κλασική «Ανοιχτή Επιστολή στο Πολωνικό Εργατικό Κόμμα» των Κουρόν και Μοτσελέφσκι, θα κυκλοφορήσει στις αρχές του Ιούλη. Η κατάρρευση του σταλινικού καθεστώτος στην Πολωνία, ακριβώς πριν από 30 χρόνια, κάτω από την πίεση των εργατικών κινητοποιήσεων, ήταν η αρχή ενός ντόμινο που σάρωσε όλη την Ανατολική Ευρώπη. Αυτή η έκδοση είναι απαραίτητο βοήθημα για όλους και όλες που θέλουν να καταλάβουν τα γεγονότα του 1989 από το Πεκίνο μέχρι το Βερολίνο.

Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα

Καθοδεχόμενοι
οι πρόσφυγες

Οι ρίζες του ρατσισμού

Δίκη - καταδίκη
της Χρυσής Αυγής

Η πάλη ενάντια
στην ακροδεξιά στην Ευρώπη

Μαρξισμός - θεωρία και πράξη

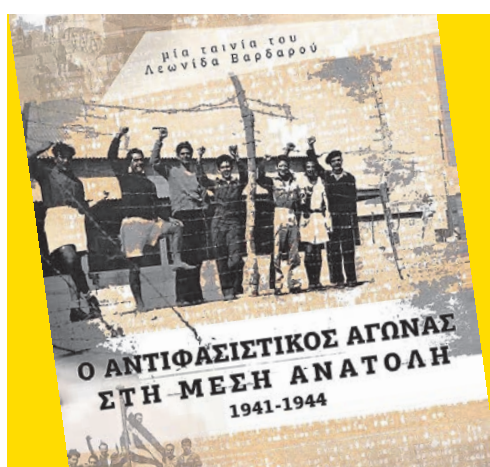
Ιστορία και Διαλεκτική -
από τον Χέγκελ στον Μαρξ

Καπιταλισμός και αλληλοτριώση

Κράτος και επανάσταση -
από την Κομμούνα στον Λένιν

Είναι η ανθρώπινη φύση
εμπόδιο στην πάλη για το Σοσιαλισμό;

Τέχνη και επανάσταση

Παρασκευή 9.30μμ
προβολή ταινίας

Ο Λεωνίδας Βαρδαρός
παρουσιάζει την ταινία του
Ο αντιφασιστικός αγώνας
στη Μέση Ανατολή

Σάββατο 9.30μμ

Φαγητό & Μουσική στον κήπο Μασσαλίας

